

Uj Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSAGÁNAK LAPJA

II. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

PÉNTEK, 1952. AUGUSZTUS 1

A magyar kardvívócsapat hatalmas küzdelemben megvédte olimpiai bajnokságát. Eddig tíz olimpiai bajnokságot nyolc másodlík és tizenöt harmadík helyezést szereztünk.

Becsüljük meg jobban a bányagépeket

A komlói bányák képe, a komlói bányászok élete a felszabadulás után jelentős mértékben megváltozott. A bányában ma már egyre jobban háttérbe szorult a kézi munka a gépi munkával szemben. A bányászok néhány évtizeddel ezelőtt amikor még csak kézzel és kapával fejtették a szén, el sem tudták képzelni, hogy ez másként is lehetséges. Amikor a fejtőkalapácsot bevezették a bányában, sokáig idegenkedtek tőle és hosszú ideig tartott, míg megismerték a megszerették. Ma már a fejtőkalapács a bányász hűséges segítőtársa, mert megkönnyíti a munkáját, növeli teljesítményét. A fejtőkalapácsot különösen az ötéves tervünk megkezdése után még sok-sok gép követte. A rázócsúda helyett mindjobban a kaparó és gumiszalagok veszik át, a végtelen kötelet a mozdonyszállítás helyettesíti, a nehéz kézi rakodást a rakodógépek végzik.

Bányászaink, műszaki vezetőink ma már egyre jobban megértik azt, hogy azoknak a hatalmas célkitűzéseknek a megvalósítása, melyeket ötéves tervünk a komlói bányák számára is megszabott, csak a gépésítés széleskörű bevezetésével lehetséges. Az ország ipara és elsősorban a Sztálin Vasmű egyre több szénre vár a komlói bányászoktól, olyan nagymennyiségű szénre, hogy azt csak a gépi berendezések teljes kihasználásával tudják biztosítani. Annak a jelentős lemaradásnak, amely a komlói bányák tervteljesítésében jelenleg megmutatkozik, mégis nagyrésze van a gépekkel való lelketlen bányászmódnak is. Bányászaink, de különösen műszaki vezetőink közül még sokan idegenkednek az új gépek használatától, úgy tekintenek ezekre, mint az ellenségre. Számos példa bizonyítja, hogy elhanyagolják a gépek karbantartását, sőt nem egy esetben használhatatlanná teszik ezeket.

Nagyon gyakori panasz az utóbbi időben a bányászoknál és ennek két legnagyobb fejtésében a 4-es és 4/1-es fejtési csapatokon a fejtőkalapács hiánya. A tapasztalat azonban azt mutatja, hogy a legtöbb esetben a hibák nem a fejtőkalapácsok mennyiségéből, hanem azok állapotából adódnak. A csapat tagjainak nagy része, nem gondolja rendszeresen a fejtőkalapácsát, még az olajozásról is lemondanak és ha a gép teljesítménye nem haladja meg az ő várakozásukat, akkor félreteszik, nem használják. Ennek következtében kallódik el egyre több fejtőkalapács, s csak a jobb esetnek számít az, ha a felügyelet megtalálja rozsdásan az öregfejtésben, vagy éppen a vágát egy félreeső részén. A használatban lévő fejtőkalapácsoknak is körülbelül 50 százalékaiban kopott réselőnyárs van, amellyel nemcsak nehezebb a munka, de jobban romlik a gép is. Hiányosság itt, hogy a csapat dolgozóinak számára nincs biztosítva tartaléknyárs, de nagyobb hiba ennél az, hogy maguk a bányászok nem gondoskodnak arról, hogy bizonyos időközönként szerszámukat megéleztessék.

A bányagépek rossz karbantartásának következtében szinte naponta vannak jelentős kiesések a

termelésből. A 4. és 4/1-es csapatokon, hol a kaparószalag motorja ég el, hol a láncszakadás akadályozza a szállítást, és ezt nemcsak a bányák, de a gépjárművezetők is tetlenül nézik. A gumiszalagnál előfordult az is, hogy hosszú ideig 18 középgörgő nélkül üzemeltették, míg közben a szalag igen erős surlódásnak és kopásnak volt kitéve. A gépek iránti ellenszenv azonban különösen megmutatkozik az eddig még nem alkalmazott és most bevezetésre került gépekkel szemben. Az F. 4-es fejtőgép már egy hónapja hever szétszedve a 28-as csapat munkahelyén. Egy részét már el is szállították, de a többit nem törődnek. De kihasználatlanul hever sokáig Sóstón az Aknamélyítő Vállalat ügynevezett kaeszacsór rakodógépe is, az időjárás viszontagságainak kitéve. A gépet még csak le sem vitték a bányába s csupán a legutóbbi napokban a figyelmetlenség után fogtak hozzá, hogy újból használható állapotba helyezzék.

A komlói feltárásnál például a kihajtás meggyorsítását fűrókocsi alkalmazásával kívánják elérni. Ezen új és a dolgozók által még nem ismert berendezés természetesen a kísérlet első időszakában nem működik úgy, ahogy kellene. A vele dolgozó csapat tagjai kedvetlenül végzik munkájukat azért, mert a sok kezdeti zavar átmeneti teljesítményesökkenést idézett elő. A műszaki vezetők feladata az, hogy az új gépi berendezések bevezetésénél a dolgozókat segítsék a gép kezelésének az elsajátításában, hogy minden műszaki lehetőséget biztosítsanak, nem feledkezve meg a megfelelő bérézéről sem, mert ez is a gépi berendezés gyorsabb és tökéletesebb kihasználására lelkesíti a dolgozókat.

Az új gépek bevezetésénél kezdetben előforduló zavarok okozzák rendszerint azt, hogy az új gépi berendezések bevezetéséhez és azokkal való munkálatok megszervezéséhez a műszaki vezetők nagy része már eleve bizonyos ellenszenvvel és a siker minden reménye nélkül fognak hozzá. Ezért minél előbb igyekeznek bebizonyítani azt, hogy az új gépi berendezés a bányák települése, nyomásviszonyai stb. mellett nem használhatók. Pedig a műszaki vezető feladata ennek éppen az ellenkezője. Nekik kell megteremteni azokat a feltételeket, amelyek révén a gépi berendezés használatával nagyobb teljesítményt és többtermelést biztosíthatnak nekik kell az élvonalban harcolniuk a gépi berendezések teljes kihasználásáért és erre kell nevelniük a dolgozókat.

Kétségtelen, hogy a termelés és szállítóbereendezések jó kihasználása komoly feladatok elé állítja a műszaki vezetőket. Nem elegendő az állandó gondos karbantartást megszervezni — pedig a komlói bányában még ez sincs meg — hanem a gépek jó kihasználása csak akkor lehetséges, ha megteremtik az egyenletes ütemes termelés feltételeit, ha biztosítják a gépek, szállítóbereendezések egyenletes terhelését s így kiküszöbölhetik az üres-csillehiányt, az úgynevezett „szál-

Harcban a vállalások teljesítéséért

Komlói Szerelőipari Vállalat

Az elmúlt tíz nap alatt vállalatunk dolgozói folytatták harcukat az alkotmányunk ünnepére tett vállalások teljesítéséért. A versenyben továbbra is a villanyszerelő és a vízvezeték-szerelő üzemszám jár az élen, de mögük mind halmozottabban felnyomult a dombóvári asztalosüzem is. Az elmúlt dekád legkiemelkedőbb teljesítményét a brigádversenyben Fülöp Lajos villanyszerelő brigádja érte el 174 százalékos eredménnyel. Szorosan nyomában egy másik villanyszerelő brigád, Hert Lajos brigádja követte 167 százalékkal. De nem sokkal maradtak mögöttük a belső vízvezeték-szerelő brigádjai sem. Volher Jánosék 155 százalékos értéket értek el, míg Szente Sándorék 130 százalékos. Az első dekádhoz viszonyítva a legkiemelkedőbb eredményt Bori István bádgos brigádja érte el, mely teljesítményét 112 százalékra, 155 százalékra emelte. Egyéni eredmények közül Zalka Sándor lakatos 124, Fülöp János lakatos 122, Pónya Rezső és Róth Ferenc asztalosok 118 százalékra teljesítették dekádteljesítést.

Kiss József villanyszerelő felhívása nyomán egyre jobban megsziárdul a munkafegyelm. Az elmúlt dekádban az egész vállalatnál mindössze két igazolatlan műszakmulasztás történt. A vízvezeték-szerelők is csatlakoztak a villanyszerelők felhívásához és megfogadták, hogy a munkaidő mind a 480 percet lelkiismeretesen kihasználják. A minőségi munka megjavításánál a legjobb eredményt a fűtész-szerelők érték el, de a vízvezeték-szerelők is tanulnak a nemrég történt bűntettekből, amelyekben a selejtes munkát végzőket „részesítették”.

A legfontosabb feladat most az, hogy a néhány 100 százalékon alul teljesítő dolgozó munkáját megjavítsák. A műszaki vezetőségnek és a legjobb szakmunkásoknak még fokozottabb segítséget kell nyújtaniuk, hogy alkotmányunk ünnepére ne csak a vállalások teljesítését, hanem a 100 százalékon aluli teljesítések kiküszöbölését is elérhessük.

Kiss József

Több szénre várunk a bányászoktól

Már többször olvastuk, hogy a komlói bányászok lemaradtak a tervteljesítéssel, és még ma sem teljesítik a tervüket. Bennünket a Komlói Erőmű dolgozói ez a lemaradás érzékenyen érintett. Ha számbavesszük a lemaradás következtében bekövetkezett körülményeket, megállapíthatjuk, hogy a szén kalóriáértéke mintegy 10 százalékkal csökkent, ennél azonban súlyosabb a leszállított szénmennyiség csökkenése. Üzemünk állandóan szénhiánnyal küzd. A múlt negyedévben még az előírásnak megfelelő széntartalékunk volt, ami azon-

ban a fokozott szénhiány következtében kimerült. Ma ott tartunk, hogy nemcsak, hogy tartalékunk nincs, de a szükséges szénmennyiség sem áll rendelkezésünkre.

Az új szénosztályozó megindulása előtt a szükséges szénmennyiséget a régi szénosztályozóról kaptuk, ahonnan keskenyvágyánon tudtuk csillékben elszállítani. Megváltozott azonban a helyzet az új szénosztályozó megindulásával. A régi szénosztályozó csak éjjel van üzemben és ilyenkor a szükséges szénmennyiségnek csak egy részét tudjuk megkapni,

Nagyobb gondot a 100 méteres mozgalom kiszélesítésére és támogatására Kossuth-aknában és a feltárásnál

A két hónappal ezelőtt elindított 100 méteres mozgalom a kezdeti nehézségek és az új ellen való idegenkedés legyőzése után, komoly mértékben kiszélesedett. Már az első hónapban komoly sikereket bizonyítottak, hogy a 100 folyóméter egy havi kihajtásáért indított harc valóra vált, sőt túl is szárnyalható.

Az eredmények tovább fokozódtak júliusban is. Ismét 19 brigád indult harcra a gyorsabb elővájásért. Közülük a volt Molnár brigád az Anna-aknában júliusban is a legjobb eredményt érte el. Egy 24 órás jelenleg 5 ciklust teljesítettek, július 29-ig már 248 százalékos értéket értek el és túlhaladták a 100 métert. Július hónapban a vízbetörés meg akarta akadályozni a munkát, de a brigád tagjai nem hagyták maguk felett győzelmeskedni a természeti erőket, legyőzték az akadályt. Bár nem sikerült a 150 folyómétert kihajtani, de azért a 125 folyómétert megélezték. Ez a vélemény Szabados Márton elvtársnak is, a Tóbiás brigád éjszakai harmad vezetőjének s még az, hogy az eredményt fokozzák s harcban indulnak a 150 méterért is.

Ehhez persze a műszaki vezetők még nagyobb segítségére, a munka még jobb megszervezésére van szükség s arra, hogy az eddig kidolgo-

zott ciklusos grafikonot tovább fejlesszék.

Az Aknamélyítő többi brigádjainál hibák vannak az adott szó teljesítés körül. A versenyben álló 10 brigád közül csak egy teljesítette 29-ig az adott szavát, kilenc nem. Éppen ezért vetjük fel a kérdést: vajjon megtett-e mindent a műszaki vezetők, hogy a dolgozók az adott szavuknak eleget tessenek. Átérzik-e azt, hogy a dolgozók vállalásaiért ők is felelősek? A szakszervezeti bizottság megtett-e minden tőle telhetőt abban az irányban, hogy ellenőrizze a mozgalom teljesítését?

Az elírt eredmények és a dolgozók véleménye az ellenkezőjét bizonyítja.

Ugyanez a hiba áll fenn Kossuth-aknában is, ahol a 27-es csapaton versenyben álló dolgozók nem kapták meg a kellő támogatást az üzemvezető-egyleti a 100 folyóméter kihajtásához. Nem kaptak elegendő üres csillék, nem kapták meg a kellő mennyiségű bányafát. Így persze nem tudták elérni az általuk kitűzött időre a 80 métert, illetve a 100 métert. Hiba az is, hogy az üzemvezetés nem dolgozott ki ciklusos grafikonot erre a munkára és azt ciklusonként ellenőrizve javította volna ki a fennálló hibákat.

De hibát követett el a szakszervezetnek is, hogy a bányászok ellen a vállalat vezetőségével a széntermelés fokozásáért, hogy behozzák lemaradásukat vagy részét, hogy büszkén ünnepelhessenek ők is. Még kell magyarázni a dolgozók széles tömegeinek, hogy a gépek megbecsülése a sa-

mit a nap többi szakában a szén vagonokba rakva kapjuk. A vagonokból való átlapátolás és a helyszínre szállítás hatalmas túlterhelést jelent. Üzemi dolgozóink beosztásukra való tekintet nélkül társadalmi munkával segítik a bányák tervleírására következtében bajba jutott üzemet, hogy a rajtuk kívülálló hiányok ellenére a tervet mielőbb teljesítsék és ezzel a szocializmus építését jó munkákkal elősegítsék. A nehézségek ellenére is örömmel lelehetjük, hogy július havi tervünket 28-án huszonegy órák 101.05 százalékra teljesítettük.

Mi, az erőmű dolgozói több szénre várunk a bányászoktól és ha széntellátásunk biztosítva lesz, úgy a továbbiakban vállaljuk, hogy az alkotmányunk ünnepének tiszteletére a III. negyedévben előirányzott termelésünket 1,000.000 kwó-val túltelejtjük, szocialista munkaversenyünk további fokozásával barcolunk a tervünk befejezéséért.

Csaba Sándor
levelező.

A Lenin és Előre brigádok versenyfelhívása

A Komlói Szerelőipari V. Lenin és Előre brigádjai szocialista versenyre hívták a Pécsi Épületszerelő Vállalat Meszes telepen dolgozó és a Dunamenti Szerelőipari Vállalatnál dolgozó két vízvezeték-szerelő brigádokat, hogy méltóan köszöntsék alkotmányunk és a bányásznap ünnepét. Versenyfelhívásukban megfogadták, hogy a „Termelj ma többet, mint tegnap”-mozgalom megvalósításával elérik, hogy a legutolsó két dekádban elérjék a legutolsó két dekádban elért 137 százalékos átlagteljesítményüket 150 százalékra emelik. Vállalat tette még 6000 forint értékű anyag megtakarítására is.

vezeti bizottság is, mert nem népszerűsítette a brigád eredményét és nem tudatosította a dolgozókkal ennek a mozgalomnak a jelentőségét. Mosorhán bannak ezzel a kérdéssel Kossuth-aknában. Hiányzik a pártszervezetek állandó bíráló, ellenőrző segítségével a 100 méteres mozgalom kiszélesítése érdekében.

Ezért halad ez a munka gyengén a feltárásnál is. Nem elég azt mondani a mozgalomban lévő csapatnak, hogy nincs üres csille, hanem meg kell oldani ezt a problémát. A dolgozók kezdeményezéseinek felkarolása és támogatása a műszaki vezetők, a szakszervezeti bizottság, a pártszervezetek feladata.

Ne feledjék műszaki vezetőink állandóan szemelőtt tartani, Horváth Márton elvtárs szavait, amikor a Központi Vezetőség ülésén elhangzott beszédében ezeket mondta: „Ezekben az években, amikor üzemünkben százszázatok tanulnak meg szocialista öntudattal gondolkodni és dolgozni — neveljük dolgozóinkat mindennek előtt a szocialista kötelezettségvállalások komolyságára, az adott szó szentségére”.

Erről van itt szó, nem másról. A dolgozók megtették a fogadalmat, de ha megkövetelik tőlük annak teljesítését és elő is segítik azt, akkor siker soha nem marad el.

ját munkájukat segíti elő, hogy csak a gépek segítségével teljesíthetik nagy feladataikat s ugyanakkor áthatatosan kell harcolni a gépellenes megnyilvánulások ellen s minden esetben meg kell keresni mögötte az ellenség tevékenységét.

Válja'ok izig-vérig valódi bányászai!

Hogyan gondoskodik parunk és kormányunk a kéllakiság terhéől szabadulni akaró bányászokról

Milyen kedvezményeket biztosít az állam a bányászok föld leadása esetében?

A juttatott földről való lemondás esetén az állam a bányásszal szemben juttatási ár, haszonbér, vagy egyéb címen követelést nem támaszt. Ha a bányász a juttatás óta semmiféle törlesztést nem fizetett, az állam ebben az esetben sem követeli a tartozás utólagos kifizetését. Ezzel szemben az állam visszatéríti a bányász részére azt az összeget, amit a juttatás óta törlesztés címén befizetett.

A föld vételárába befizetett összeget a föld átvételétől számított 30 napon belül egy összegben fizeti ki a bányász kezéhez.

Ha a bányász a juttatott földjén kívül juttatott háza, házhelye is van, vagy egyéb juttatott ingósága, az állam ilyen esetben a föld árba befizetett részeket a juttatott ház, házhely, vagy egyéb ingóság vételárába számítja be.

A juttatott földről történt lemondásnál ilyen kedvezményekben csak a bányászok, ipari munkások és a közlekedési alkalmazottak részesülnek. A többi juttatott, amennyiben a juttatási ár részleteit nem fizette rendszeresen, lemondás esetén arra az időre, amíg a földet használta, a fizetett árresztleteket köteles megfizetni. Ha pedig a juttatási árresztleteket rendszeresen törlesztette, lemondás esetén azt vissza nem követelheti.

Lemondás a juttatott gazdasági felszerelésről

A bányász a juttatott ingatlanal együtt lemondhat a juttatott gazdasági felszerelésről is (jószág, épület, szerszám stb.). A lemondás időpontjáig fizetett árresztleteket az előbb említett módon az állam ebben az esetben is visszafizeti. Ha pedig ártörlesztést történt, az állam nem követeli a tartozások utólagos kifizetését.

Földfelajánlás haszonbérletbe: Az állam a bányászok részére lehetővé teszi azt is, hogy földjüket megvétel helyett haszonbérletbe

ajánlják fel. Ebben az esetben az állam az átvett földet állami gazdaságnak, termelőszövetkezetnek, vagy egyénileg gazdálkodó parasztnak adja haszonbérbe: A földjét felajánló bányásznak a haszonbért nem az állam, hanem a földet átvevő állami gazdaság, termelőszövetkezet, egyéni dolgozó paraszt fizeti.

Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a bányászok nem igen élnek ezzel a lehetőséggel. Az állam ugyanis a részére haszonbérletre felajánlott ingatlanokat — azok szélszórtsága miatt — legtöbbször csak egyéni dolgozó parasztnak által tudja műveltetni. Ilyen körülmények között a haszonbér megfizetése sokszor késedelmes és sok utánjárást igényel.

Ezért legcélszerűbb, ha a bányász ingatlanját a termelőszövetkezetbe (csoportba) viteti be családjával, vagy megvételre ajánlja fel az államnak.

Hova forduljon a bányász esetleges panaszával?

A földjét felajánló, vagy földjéről lemondó bányásznak a föld átvételével a vételár kifizetésével a juttatott föld után befizetett árresztletek visszatérítésével kapcsolatban, vagy egyéb ok miatt panasz van azonnal forduljon a munkahelyén az erre kijelölt elvtársához.

Az üzem az ingatlan felajánlási lemondási ügyekben állandó kapcsolatot tart fenn az állami szervekkel és azonnal intézkedni tud a jogos panaszok orvoslása érdekében.

BÁNYÁSZOK! A kiket még nyom a föld terhe, hallgassatok a párt, Rákosi elvtárs tanácsaira, ne örlődjeteek tovább a föld és a bánya között. Legyetek ti is követői azoknak a bányászoknak, akik megszabadulva a föld terhéől ma már teljes odaadással végzik a bányászok nehéz, de dicsőséges munkáját. Földetektől megszabadulva izig-vérig bányásként harcoljatok pártunk vezetésével a szocialista Magyarország melletti megvalósításáért.

Készüljünk a Társadalombiztosítási Tanácsok megválasztására

Augusztus 16-tól 30-ig lesz Kosztuhalán a Társadalombiztosítási Tanácsok választása. Eppen ezért szükséges, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozva megvilágítsuk a Társadalombiztosítási Tanácsok feladatát, s megnézzük eddigi munkáját.

A Magyar Népköztársaság Kormány, a Magyar Dolgozók Pártja javaslatára aszakszervezeteket bízta meg a társadalombiztosítási feladatok ellátásával. A társadalombiztosítás igazgatását maguk a dolgozók látják el a szakszervezetek irányításával.

A társadalombiztosítási tanács feladata

Elsőrendű feladata harcát folytatni a megbetegedések számának csökkentéséért, a betegségeket, baleseteket előidéző okok megszüntetéséért. Ellenőriznie kell az üzem területén lévő egészségügyi intézmények munkáját.

Feladata megszervezni a betegápolgatást, elvtársi segítséget nyújtani az arra rászorult betegeknek. De ugyanakkor feladata leleplezni az állbetegeket, a szimulánsokat, a munkakerülőket. Feladata közé tartozik az is, hogy javaslatot tegyen az üzemi bizottság felé az üzemi segélyalapról kiutalandó rendkívül segélyek folyósítására.

Kötelessége szervezni a dolgozók üdültetését a szabadságolási terv alapján, de mindenkör figyelembe véve a dolgozó munkához való viszonyát, a munkája egészségügyi körülményeinek figyelembevételével. Feladata közé tartozik még a társadalombiztosítás eredményeinek, hibáinak feltárása — akciótervezetekben, üzemi sajtóban, falujóságban, hangos híradón.

A Társadalombiztosítási Tanács munkájának jobb elvégzése érdekében különböző albizottságokat (beteglátkatási, egészségügyi intézményeket, ellenőrző, üdültetést szervező, napközi otthonok, bőlesődéket ellenőrző bizottságokat) hoz létre.

Pártunk és kormányunk határozata

Értelmében ezt a szép feladatot a szakszervezeteknek kell megoldania. Ha megnézzük az eddig elvégzett munkát, azt kell megállapítanunk, hogy nem tettünk meg mindent annak érdekében, hogy nem azt tettük, amit pártunk és kormányunk ezen a téren elrendelt, főleg azért volt, mert az eddigi munkát nem a dolgozók által beválasztott szervek végezték, hanem behívás, kijelölésszerűen oldottuk meg.

Éz aztán rányomta bélyegét az eddigi munkákra.

A kijelöltek nem érezték magukat erre a munkára elég erősnek. nem érezték maguk mögött a becsületos dolgozók tömegét és éppen ezért történhetett meg az, hogy olyanok jutottak segélyhez, akik szociális helyzetükhöz, vagy munkaviszonyukhoz mérten nem érdemelték meg azt. Vagy éppen ezért csúszhatott be — a helytelen kiválasztás miatt — a kedvezményes üdültetésbe olyan dolgozó, aki nem szakszervezeti tag, mint Lovrencsics Ferec v. jár.

Hiányos volt eddigi munkája a társadalombiztosítási tanácsnak az egészségvédelem terén is. Nem volt rendszeres ellenőrzés a munkahelyeken, a napközi otthonokban, a legény- és leányzárásokban.

Joggal vetették fel dolgozóink bírálatukban ezeket a hibákat a szakszer-

vezeti bizottság felé, a Társadalombiztosítási Tanács felé.

Nem folytatott a Társadalombiztosítási Tanács keményen harcol a táppénzcsalók leleplezése érdekében sem.

Ezért van szükség arra,

hogy a most folyó Társadalombiztosítási Tanács választásoknál, a küldöttek megválasztásánál olyan elvtársakat válasszunk dolgozóink, akik becsületesen, harcosan, a dolgozók érdekeit szemelőtt tartva állják meg helyüket.

Nem mindegy az, hogy ki áll ezen a fontos helyen. Erre a helyre csakis harcos, példamutató, fáradságot nem ismerő elvtársak kellenek.

Mindezek tudatában kell készülnünk a Társadalombiztosítási Tanácsok választására.

Lajos József
T. T. elnök.

A jugoszláv bányászok Tito rémuralma ellen

A Tito-banda kizsákmányoló politikája, gyilkos terrorja egyre elviselhetlenebbé teszi a jugoszláv bányászok életét. Tito fasiszta bandájával együtt a nyugati imperialista tőkésék is kizsákmányolják a jugoszláv bányászokat. A legkegyelenebb eszközökkel arra kényszerítik őket, hogy a Titóék és az amerikai-angol kapitalisták érdekeiért 10-16 órát robotoljanak naponta. A bányákban a biztonsági berendezések csaknem teljesen hiányoznak, s emiatt egymáséi érik a baleset. Maga a „Borba“, Tito személylapja is kénytelen beismerni, hogy csupán a szerbiai bányákban évente mintegy ezer bányász hal meg, vagy válik munkaképtelenné balesetek következtében. A Trépcsai-bányában a munkások negyedsze ölommérgezésben szenved.

A jugoszláv bányászok lakásviszonyai is a legkegyelenebbek. Egyes bányatelepeken 8, vagy ennél is többtagú bányáscsalád lakik egy-egy szob-

ban, nyirkos szobában. Bormiban például a bányászok százai élnek férggekkel teli, nyomoruságos viskókban. A Titórendszer hivatalos adatai is elismerik, hogy több, mint 20.000 bányásznak egyáltalán nincs lakása.

A kiéhezett, rongyos bányamunkások sorát különböző betegségek tizedelik. Több mint 80 százaléuk szenved „tüdővészben“.

A jugoszláv bányászok azonban mind keményebben küzdenek Tito fasiszta hóhérai ellen. A bányákban egymást érik a sztrájkok és a szabotázsok. A trépcsai, rasai és szenni bányákban az idén a termelés 40 százalékkal, a bori bányában pedig 30 százalékkal csökkent. A boszniai bányákban Titóék 80.000 tonna szenet vesztettek a szabotázsok következtében. Saját sajtójuk közlése szerint egyedül az Ibar-bányában 30.000 munkanap veszett kárba.

Igy vákaszolnak a jugoszláv földmehének dolgozói a Tito-rendszer terrorjára!

Az áruó szociáldemokrata vezetők alias munkája...

Részlet Kósa Lajos: Pintér András öregvájár című könyvéből

hogy mi sohasem akartuk feleslegesen a vért pocskokolni a munkásságnak. Ebben van a mi erőnk. Ezért szeretnek bennünket a munkások és ezért tisztelnek még az ellenfeleink is.

A kis vörös büszkén és elégedetten bólintott, de nem vették észre. A mérnök ösztintén unta már a pestiek rövidke-hosszabb szónoklatait, öntelt nyilatkozatait, de türelmet kényszerítve magára csak ennyit mondott:

— Uraim, nem akarom a drága idejüket elrabolni. Térjünk talán a tárgyra.

Héyes, térfünn a tárgyra — csatlakozott az indítványhoz a köpcös macskabajszú is. — Sok tárgyalni valók azt hiszem nem nagyon lesz. A szociáldemokrata párt teljes egészében átérzi a felelősség súlyát, amely ezekben a nehéz időkben reá hárul. Pártunk osztózik a kormányval, a háború megpróbáltatásaiban.

A bányavezető mérnök égfelcsapta mindkét karját. Óriási kike-ményített kézzel és csattogó hangot hallattak, ahogyan a könyökéig felcsúsztak a mozdulatra. Mintha éhes dübödött farkasok csattogatták volna a fegeikat.

— No és ezek a sztrájkok? ...

A köpcös habotázva felnevetett. — Mi volna kérem. Az előbb már világosan kifejtettem ezzel kapcsolatban pártom álláspontját. Mi nem engedjük megbontani a nemzet egységét! — kiabálta vörösre gyulladt képpel. — A legelősebben elítélünk minden olyan cselekedetet, amely hátráltatni akarja a magyarság jelenlegi hősi erőfeszítéseit.

— E tekintetben egyek vagyunk, nemde bár? — hallatszott a másik bőrszék mélyéről.

De a mérnököt nem tudták megnyugtatni. Ezek szavak csupán, gondolta. Szép okos szavak, amelyeket jólisik hallani, de mégis csak szavak. Ó a tettekre és az eredményekre kíváncsi.

— Minden magyar hazafinak, s így nekem is nagy örömmre szolgál a munkásság vezetőinek ez az állásfoglalása. Fogadják igazgatóságunk részéről és részemről is őszinte köszönetünket. Az urak nagyjelentőségű munkát végeztek. A sztrájk megszűnt. A hecemeiszterek a kassai hadbírósgá elé kerültek, hogy méltóképpen bünhődjenek. De az urak hallották itt az előbb bizalmi emberem közlését...

A jöltáplát munkavezér idegesen közbeszólt:

— Igen, ez az izé, hogy is hívják... munkatársunk emondotta, hogy a bányászok nem nyugosznak bele ebbe a... kassai megoldásba. Újbló leteszik a szerszámot, ha azok 48 órában belül itthon nem lesznek.

És önök ezt egyszerűen tudomásul veszik? Ez nyíll fenyegetés, sőt több annál: zsarolás! — rikácsolta magából kikelve a bányamérnök. Teljesen elvesztette nyugalmát. A szokottnál is sápadtabb lett. Reszkető kézzel nyúlt pohara után, udvariatlanul csak magának töltött és egy hajtásra kiürítette a poharát.

— Mit csinálunk? — felelte a kis cingár vörös és kétségbeesetten fártaszó karját. — Mit lehet itt tenni? ...

— Eppen erről van szó kérem — kapaszkodott a feleletül adott kérdés-

be a mérnök. — Erről beszéljünk: Mit lehetne tenni.

— Semmit. Véleményem szerint semmit — jelentette ki a másik pesti vendég apró, ravasz szemét lehunyva. — Meg kell hajolnunk a tömegek akaratára előtt.

— Beszéljen világosabban! — förmédt rá szinte gorombán a mérnök. — Csak nem azt akarja ezzel mondani, hogy bocsájtassuk szabadon a főcinkosokat?

— De igen. Kénytelenek leszünk ezt tenni. En legalább is nyomatékosan javasolom a részvénytársaságnak. Kell a szén? De mennyire kell! Jobban mint eddig bármikor. Mérnök úr — tette hozzá gúnys mosollyal — a helyzet parancsol és mi engedelmeskedünk...

De uraim! Pár nappal ezelőtt még egészen másként beszéltek! — Ja, az akkor volt. Azóta a körülmények lényegesen megváltoztak. Nem mondhatják, hogy mi szemelőtt tartva a haza egyetemes érdekeit nem segítéttünk helyre állítani a békét. De a hűrt nem lehet a végsőkig feszíteni. Ezzel csak magunknak ártunk, közös ügyünknek.

A mérnök segélykérően nézett körül a szobában. Arca megnyult és vigasztalhatatlan gyász ült vonásain. Szomorú, végtelenül szomorú látványt nyújtott. Ha e pillanatban a munkások meglátják, biztos, hogy örömben menten táncra kerekednek.

— Dehát tulajdonképpen honnan is tudhatták meg, hogy mi történt a letartóztatottakkal — nyugta magába roskadtan.

— Nincs más hátra: vissza kell hozatni őket — mondotta ki a tár-

gyalás végső tanulságát a kis kopasz, vörös. Kikászálódott a karosszékéből és felállt, hogy ezzel is nyomatékokot adjon szavának.

Aztán figyelni őket, kordában tartani, hogy a jövőben minél kevesebb bajt csináljanak! — toldotta meg kemény, határozott hangon társa és fejébe csapta keménykalapját, jelezve, hogy a maga részéről befejezte a tanácskozást.

Elhurcolásuk után 10 napra a sztrájkvezető „hünperének“ tárgyalását félbeszakították. Pintér Andrást és társait büntetés nélkül hazaengedték Kassáról.

Mi történt tulajdonképpen? A bányászok — a bánya részvényesek által a fővárosból leküldött Peyerek „közbenjárására“ — felvették a munkát. De egy csepp híján újra kitért a sztrájk, amikor vezetői, legjobb elvtársaik letartóztatásáról tudomást szereztek. Peyerek és helybeli bérenceik megnyugtatták a munkásokat: a hajuk szála sem fog meggörbülni a lefogattaknak Kassán. Csak kibálgatják őket a sztrájk körülményeiről és máris hazajöhetnek. (Ez alatt Pintérék államellenes összeesküvés vádjával állítottak a katonai törvényeszkék rögönitélő bírósága előtt).

A bányások 10 napig vártak. Akkor megunták a várakozást és a hitegetést. Kijelentették, vagy itthon lesznek az elhurcoltak két napon belül, vagy ismét leteszik a csákányt. Gyűztek. A becsületes bányászok kevelketes harcú kiszabadította a foglyokat a börtönből. Eleget tettek a követelésnek. A munkások harcát leszerelő áruó szociáldemokrata vezetők, kétszínű taktikázása eredménytelen maradt.

Ilyen nyomatéka volt már ekkor a bányászok szavának, ilyen ereje volt a bányásztömegek köz-

— Kitűnő gyöngyösi bor, kóstolják meg az urak — kínálta vendégeit a bányamérnök szokott papos modorát levetette és száraz, keskeny ajkára mosolyt erőltetett. — Igynk, talán jobban tudunk verekedni!

Lakásán tárgya tal nem az irodában. Nem, ilyesmit nem lehet ott mégsem nyugodtan elvégezni. Ez a dolog sokkal zavartalanabb környezetet igényel.

— De kérem! — ugrott fel a hatalmas borkarosszék mélyéből az egyik vendég. Kis vékonyképző, vörös, kopasz emberke volt. Fel kellett kelnie, hogy észrevettesse magát, mert ülésben egészen elmerült a karosszék öblében. — Kérem, kérem — ismételte egyre hangosabban, megjajszolt jedséggel — ez félreértés, főmérnök úr! Mi nem veszekedni jöttünk ide.

A bányamérnök meghajolt, de nem a kis vörös, hanem a mellette lévő karosszékben elnyújtózó, szétterülő, hasba vállas férfi felé. Az úgy ült ott, mintha az eleje tett boron és szivaroknál kívül semmi sem érdekelné. Kerek hólyagképében az apró szemek állandó ravasz sunyorgatása azonban elárulta, hogy résen van, nagyon figyel mindenre, ami itt történik.

— Ó pardon! Semmi sértődés kérem. Hízen és éppen a béke anyagait üdvözölöm az urakban — mentegődött a mérnök. Felemelte a poharát és barátságosan kocintásra nyújtotta feljűk.

Itak és józűben csettintettek hozzá. A kövér macskabajszú vendég gondosan kétfelé törölte az ajka feletti szőrpamacsot. Szerényen beszélt, úgy tűnt, mintha az asztalon, előtte fekvő fekete keménykalapjába su-mogna szerénysége:

— Hát igen. A mi pártunk mindig a béke pártja volt. Köztudomású,

Egy műszak a 4/1-es csapaton

Július 25-én, pénteken a délelőtti harmad dolgozó Szilas Adolf sztahanovista vajúrt elvtárs csapatvezető vezetésével készültek leszállni a bányába. A csapat, illetve a fejtés dolgozói, mintegy 51-en időben, még háromnegyed 6 órakor elindultak a munkahely felé. A leszállás básony ezen a napon nehezen ment. Az éjszakai harmadnak kissé várni kellett, amíg a váltó csapat munkahelyére ért.

Szilas elvtársék

Nem akartak gyorsan a fejtésbe érni, hanem azért, mert a szállítás körül volt baj. Csak egy akna szállítóút népe, s így bizony lassan ment a népszállítás. Amíg a brigád a fejtésbe ért, de már a felötvasó teremben is, erről beszélgettek: — vajjon ma tudunk-e dolgozni, lesz-e üres csille? Nem kell-e megint 3-4 óra hosszat a munkahelyen tétlenül üldögelni.

Ez a probléma a legégetőbb a 4/1-es és a 4-es csapat dolgozóinak. A fejtés azép.

— Lehetne itt dönteni a szemet — jegyzi meg Szedlár Ferenc sztahanovista vajúrt elvtárs — csak ki tudunk dolgozni a 480 perccel és teljesíteni tudnánk a pártnak, Rákosi elvtársnak tett ígéretünket.

— Szavunkat adtuk, hogy többen teljesítünk, de adotti szavunkat teljesíteni a műszaki feltételek hiánya miatt nem tudtuk. — Ezt mondja Erős Imre vajúrt elvtárs és a többiek mind, akik ezen a csapaton dolgoznak. Közben a brigád a fejtésbe ér, megtörténik a munkahelyek kiosztása és megkezdhetik a munkát.

Meg is indult a munka. Kattognak a fejtőkalapácsok. Szedlár Ferenc sztahanovista vajúrt elvtárs fejtőkalapácsa nyomán nagy tömegben hull a szén a esztárába, azon keresztül zuhan lefelé

a fejtés alatt lévő kaporószalagra, hogy azt elszállítsa az ipar kenyereit, az éltető, kokszolható komlóit szemet. Szedlár elvtárs szovjet fejtőkalapácsal dolgozik. Elmondja, hogy a szovjet fejtőkalapács segíti munkáját, megszerette és jobb is, mint a kis Böhler, nagyobbakat út, jobban lehet vele szemet termelni. Meg is jegyzi:

— Ezzel a szovjet fejtőkalapácsal értem el a 187 átlagszázalékos ebben a hónapban. Ezzel a kalapácsal nagyon sok szemet tudnék termelni, de sok az „állj” és nem tudjuk miért. Egy-egy műszakon 3-4 óra hosszat állunk különböző hibák miatt. Pedig ezalatt az idő alatt kívénem az egész alsó és felső padot.

A legnagyobb akadály az ürescsillehiány és a géphibák. Hiba az is, — mint ezen a műszakon, hogy két vajúrt csak egy fejtőkalapács áll rendelkezésre. A másik fejtőkalapács, mint ahogy Benács elvtárs mondja, nem működik. Megkérdezték, hogy vajjon megajajozták-e a fejtőkalapácsot. Nem is válaszoltak rá.

Erős Imre elvtárs csakánnyal fejti a szemet, lassan megy neki a munka és kínlódik is vele. Megkérdezzük, hogy miért. A válasz így hangzik: A fejtőkalapács rossz és az előző harmad elfelejtette kiszállítani, megjavítani. Közben a fejtés aljáról

újból „megállj“-t jeleztek,

s a vajúrtoknak, a fejtésben dolgozóknak tétlenkedniök kellett. Ismét ürescsillehiány. Szilas elvtárs dühösen végigszáguld a fronton és parancsol rá a vajúrtokra, hogy ne döntsek a szemet, mert teljesen téli a csúzda és a ledöntött szén bekerül az öregfejtésbe.

Idégőző várakozás következik. Elkeseredetten várakoznak a dolgozók és egyre mondogatják, hogy nem jól van ez így. Egyszerűen megakadályoz-

ták azt, hogy ők dolgozzanak. A legjobb vajúrtok dolgoznak ezen a csapaton, Szedlár Ferenc, Ács Ferenc, Éret György, Erős Imre, Szidler Károly és a többiek. Mind kipróbált harcosok és a vezetőjük. Szilas Adolf sztahanovista vajúrt elvtárs. Minden teljesítményre képesek lennének, ha tudnának rendszeresen dolgozni.

Állandóan ez az ótkos üres hiány és géphiba — jegyzi meg Erős Imre vajúrt elvtárs. — A hiányosságokért természetesen a műszaki vezetőket hibáztatják. A műszaki vezetők ezen a műszakon is félték felmenni a fejtésbe és nem egy közülük hangzottja: — Nem mennek a fejtésbe azért, mert a dolgozók követelik az ürescsillét és ők nem tudták előteremteni azt.

A dolgozók követelése, felelősségrevonása jogos. Ezt a jogos követelést kell a műszaki vezetőknek minden erejükkel támogatni. Az ürescsillehiányt úgy megoldani, mint ahogyan ezt tették azaz, hogy az aknászképző iskola hallgatóit küldik le a fejtésekbe dolgozni, — helytelen. Meg kellene fogadni végre a dolgozók azon javaslatát, hogy kevesebb emberrel telepítsék meg a fejtést és meg kell valósítani végre a munka szakosítását. Legyen végre részelő és ácsoló vajúrt Kossuth-aknában. Erről a kérdésről teljesen érthetetlenül hallani sem akarnak műszaki vezetőink. Mindig azt hangoztatják, hogy ez még nem időszerű.

Az is helytelen megoldás amit a DISZ brigáddal (a 9-es csapali „Oleg Kosevaj” brigáddal) tettek, hogy munkahelyiük „ideiglenes” kisérese miatt beosztották a 4/1-es csapatra mellék munkák elvégzésére. Közöttük Tresztenyak Antal sztahanovista vajúrt elvtárs a szén fejtése helyett mellék munkákat végzet.

A Szilas brigád teljesítménye az előirányzatnak kétszeresét is elérné, ha a műszaki vezetőség szorosabban fűzné a kapcsolatot a bányászokkal. Nem az ürescsille hiányban kell keresni a hibák okát, mert a rendelkezésre álló csillépark kellő tervszerű szervezés esetében, a műszaki hibák, géphibák kiküszöbölése esetében elegendő lenne.

Az egyéni felelőség kérdése

az, ami legtöbb hiányosságot, telmési kiesést okoz és akadályozza a fejtésben dolgozó kiváló vajúrtok telmési munkáját. Az áttalással kapcsolatosan előállott ürescsillehiány az utána következő telmési visszaesésnek nem akad gázdája. Mindenki a másikat látja a hibát, a Koepe gépben, az altárój szállításában, az új szénosztályozóban. Igaz mind a három új dolog, de a legnagyobb hiba az, hogy próba nélkül, illetve ilyen nagyterhelésű próba nélkül, gyakorlatlan kezelőkkel indultak be ezek a gépek. Ebből a hiányosság-ból, amely több vagon széntermelés kiesését okozta okólni kell a műszaki vezetőségnek.

Amennyire helyesen és joggal követeli meg minden igazgató műhelyfőnök, mester, hogy a műszaki kezdésnél, sőt a műszaki kezdés előtt minden dolgozó munkára készen ott legyen a munkahelyén, ugyanilyen joggal követelik meg ezek a dolgozók, hogy álljon rendelkezésükre a nyersanyag, a szerszám, a rajz, vagy egyéb munkamegbiállítás. Azt kívánják és követelik ezek a dolgozók, hogy a fejtésben kötelezettsége kétoldali legyen. ők nem csak idejüket, hanem munkaidejüket akarják az üzemben tölteni, nemcsak a reggeli és esti lebélyegzéssel, hanem kélvezük munkájából, nap, mint nap kikérülő több és jobb termékekkel akarnak helytállni az üzemekben. — mondotta Horváth Márton elvtárs beszámolójában a június 27-i Központi Vezetőség ülésén.

A bányában arra van szükség,

hogy a műszaki vezetőség minél többször bátran keresse fel a csapatok munkahelyeit és kérje ki a dolgozók véleményét a fennálló hibák kiküszöbölése érdekében. Biztosítsanak minden műszaki feltételt a dolgozóknak, hogy a termelésért folytatott harcuk eredményes lehessen. Nem szabad szem elől téveszteni azt, hogy ezen az egyetlen műszakon milyen sokszáz főre esik ki a termelésből, mennyi szén jutott kevesebb az iparnak azért, mert nem állt kellő mennyiségű csille rendelkezésre a fejtésnek.

BÜSZKESÉGEINK

A Szabados Márton brigád dolgozói

Szabados Márton

Boda István

Vészi János

Kardos Jenő

Szabados Márton elvtárs brigádja a 100 méteres mozgalomban dolgozik és ezen a héten elérték a 248 százalékos havi átlagot. 29-ig már 110 folyómétert hajtottak ki, egész hónapban keresztül vízbetöréssel küzdve, kemény harcra, erőfeszítésre érték el ezt a szép eredményt.

Szabados elvtárséknál ismeretlen fogalom a bumilzás, a 480 perccel pedig 100 százalékosan kihasználják. Ennél az eredménynél nem állnak meg és még tovább harcolnak a még szebb eredmények eléréseért és a még több folyóméter kihajtásáért. Az elmúlt hónapban brigádjukban a vajúrt kereset 4.860 forint volt. Az ő példájuk legyen útmutató minden bányász számára.

Augusztus 1-10-ig termelési értekezleteket tartanak az üzemekben

Augusztus 1. és 10. között a bányászati, ipari üzemekben, építőipari munkahelyeken, közlekedés és a posta üzemében, műhelyenként, műszakonként termelési értekezleteket tartanak.

vállali szocialista kötelezettségek teljesítésének ellenőrzése szerepel. A beszámoló a vállalatok igazgatói, főmérnökei, vagy üzemvezetői tartják. A dolgozók megtárgyalják a termelési értekezleten azokat a tennivalókat, amelyek biztosítják az üzemek vállalkozásainak teljesítését.

Alkotmányunk kimondja:

48. §. A Magyar Népköztársaság biztosítja a dolgozók művelődéshez való jogát

A Magyar Népköztársaság ezt a jogot a népművelés kiterjesztésével, az ingyenes és kötelező általános iskola közep- és felsőfokú oktatással, a felnőtt dolgozók továbbképzésével és az oktatásban részesülőök anyagi támogatásával valósítja meg.

imperialisták ellen a hatalmas Szovjetunió vezetésével.

Ezt ma már ismeri és tudja Eszes Károly vajúrt elvtárs is és ennek tudatában él alkotmány biztosította jogával. De nem így volt ez a múltban. És ma, amikor tanulhat, képezheti magát Eszes elvtárs és minden dolgozó eszébe jut Eszes elvtársnak a múlt és így beszél róla:

És most azok felé szólok, akik még mindig nem veszik komolyan a tanulást. Gondoljanak arra, hogy a tanulás a fejlődés elhanyagolásával saját életüket és az egész dolgozó nép fejlődését akadályozzák. Tanulniuk azért kell, mert csak a tudás megszerzésével tudjuk teleplezni az ellenséget és csak így tudjuk megvédeni a békét. És csak a tanulásunkon keresztül leszünk képesek megvalósítani minél előbb a szocializmus hazánkban és csak ezen keresztül tudjuk szebbé tenni a magunk és családunk életét.

„A múltban nekem is, mint a többi munkás gyermekének, a szomorúság, a minetelenség és a kizsákmányolás jutott osztályrészül. Én magam sem járhattam iskolába. Hét éves gyermekkorom óta dolgoznom kellett, hogy fenn tudjam magam tartani, hogy élni tudjak. Erre szükség volt.

Ha nem tanulunk, akkor nem tudjuk teleplezni az ellenséget, akik vissza szereznek állítan, nyakunkra az urakat, újabb háborút és az emberiség pusztulását akarják. Ne hallgassunk azokra, akik azt mondják, „nem érdemes tanulni”, mert azok a régi maradiságokat akarják visszaillesztani, nem akarják a fejlődés és a szocializmus építését.

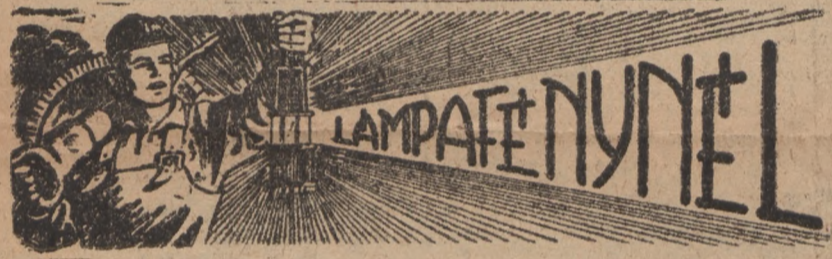
Nem tanulhattam, mert nem volt módomban, de a kizsákmányolók ezt nem is tartották szükségesnek. Ki is mondogatták nem egyszer, „nem fontos, hogy te olvasni tudj, vagy írni, még az sem fontos, hogy a neved leírd, csak dolgozz”. Ez volt a számunkra a fontos, hogy minél többet tudjanak maguk részére belőtem és a többi munkásból kiszípolozni. A tudás, az iskola, a kiváltságosok monopóliuma volt. Bennünket csak dolgozó baromnak tartottak. A kulák, ahol én dolgoztam, jobbra becsülte egy-egy lehet, vagy lovát, mint engem, vagy hozzám hasonlókat, akik hátsótól-vakulást ingyen dolgoztunk nekik.

Kik mondják azt, hogy ne tanuljunk? A kulákok, a papok, a régi rendszer maradványai, azok, akik mindig a magyar nép kizsákmányolói voltak. Ne hallgassunk rájuk!

A felszabadulás, a dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadító harca változtatta meg életemet. A párt tette ezt lehetővé, hogy megtanulham írni és olvasni és megtanulhattam azt, hogy az egész világ dolgozóit egy a harcunk, a békéért folytatott harc, az

Tanuljunk és tanítsunk, hogy minél előbb megvalósíthassuk szocialista öt éves tervüket, felépíthessük a szocializmus, hogy a világ minden dolgozója számára szilárd békét tudjunk építeni.

Szeressük a pártot, mert az világo-sítja meg előttünk az utat, szeressük a hős szovjet népet, mert ők hozták meg részünkre a szabadságot, szeressük Sztálin elvtársat és annak egyik legjobb tanítványát, a magyar nép szeretett vezérét, a mi édesapánkat, Rákosi elvtársat, legyenek ők a mi példaképeink, tőlük tanuljunk és kövessük őket.

Miért hiányos az újságellátás Kossuth-aknán?

Szívesen olvasom a párt sajtóját. Előfizetője vagyok három lapnak is. És nem egyszer találtam már megoldást a sajtón keresztül a termelési akadályozó problémákra. Bármikor megyek műszakra, első dolgom az, hogy átveszem az újságot, hogy a termelés megkezdése előtt átbon-gészve tisztában legyek a napi fontosabb eseményekkel, hogy esetleg az ellenség szájától szétszórt fecsegése kre idejében és mindenkor megad-hassam a kellő választ.

Többször előfordul azonban, hogy nincs újság. Így volt ez július 25-én is, amikor délután kértem a „Népszava”-t, nem kaphattam meg, mert „nincs”. A lapelosztással foglalkozó munkatársó azt a kommentárt fűzte az ügyhöz, hogy „elfújta a szél!” Ez valóban így volt, mert sem másnap, sem harmadnap nem kaptuk meg a július 25-i „Népszava”-t. — Hova tűnt el a Budapestről leküldött többszáz darab újság? Kit terhel ezért a felelőség?

Ugyancsak július 25-én délután fordult elő hasonló eset. Sem a „Szabad Nép”-et, sem a „Népszava”-t nem tudtam megkapni akkor, amikor azok még idejében megérkeztek a postára. Bosszantott a dolog. Felkértem hát Gáspárk Kálmán üzemvezető helyettes elvtársat, hogy közöljem vele, mit szől ehhez a sorozatos hanyagsághoz. Gasparik elvtárs nyomban hozzáfogott a dolgok tisztázásához és megállapította ő is, hogy az újságok még lent vannak a postán, bár az óramutató már két órát mutatott. A postán a sajtófelelős nyugodtan hazament ebédelni, Kossuth-akna dolgozó pedig hiába várta a napi sajtót.

Így persze joggal mondják a dolgozók, hogy azért járassuk mi egyik, vagy másik napilapot, hogy azt har madnap olvashassuk el? Akkor mi nek az előfizetés, há a lapokat napok múlva olvashatjuk, amikor is a közöltekről már régen tudomásunk van.

Jó volna, ha a felvetett dolgokkal foglalkozna a Kossuth-aknai pártvezető is és intézkedne afelől, hogy a párt sajtója idejében jusson el a dolgozókhöz.

SOMOGYI SÁNDOR levelező

Somogyi elvtárs felvetett problémájával, a sajtó elosztásával kapcsolatosan egyetértünk. Valóban helyes lenne az és kívánatos is lenne, ha Kossuth-aknán a pártvezetők többet foglalkoznának a sajtó kérdésével és gondoskodnának arról, hogy pártunk központi lapját, a Szabad Népet, de minden sajtóterméket az előfizető dolgozók kézhez is kapják. Többet kell foglalkozni ezzel a kérdéssel azért is, mert még mindig nem elegendő olvasnák a párt sajtóját és ezért fordul az elő, hogy a dolgozó bányászok a sajtót nem olvassa nem értesülnek idejében a legfontosabb központi kérdésekről és ezért nem tudják felvenni kellően a harcot a termelés emelése, az ellenség leleplezése kérdésében.

Meg kell, hogy mondjuk Somogyi elvtársnak és minden előfizetőnek azt, hogy a lapok későn érkezésének időpontjáért nem a helyi posta sajtóelosztója a felelős, hanem az a körülmény áll fenn, hogy a postávanat sok esetben nem éri el a Komlóra induló vonatot és így a lapok később érkeznek, csak a 3/4 1 órással. A lapok időbeni érkezésével kapcsolatosan a szükséges lépéseket megtettük.

KÖNYVISMERTETÉS

Nazim Hikmet török költő 12 verse magyar nyelven

Még amlékszünk a hírre, amelyre feldobogott a világ minden becsülete, meberének a szive: „Nazim Hikmet, a török nép nagy fia, a kiváló költő és békeharcos...”

zím Hikmet kemény költő, tudatos költő, nem kerüli el figyelmét a világban folyó békeharccal egyetlen epizódja sem. Felémeli szavát az ártatlanul kivégzettek mellett.

Nazim Hikmet kiváló költő, a börtönök nem tudták megtörni erejét, akarát, a börtönből még sokkal keményebben ostromozta leveleiben, verseiben hazája mai urait, az imperialisták aljas kiszolgálóit.

Szövedélyesen hisz Nazim Hikmet az új világ győzelmében, a béke győzelmében. Olyan országban él, hol az emberek milliói formálódnak a szabadság éltető levegőjében.

Nem lehet elfelejteni azt a versét, amelyben úszólóit fiáról ír. A kisfiú szavával mondja el Franciaország iránti szeretetét, a hőskört iránti lelkesedését.

Uj bányászati szakkönyvek

Császár Pál: Biztonság a bányában

A népszerű Tudomány és Termelés Kiskönyvtára sorozatban megjelent brossura megismerteti bennünket a biztonság és a termelés emelése közötti összefüggésekről.

Rámutat arra, hogy a szerencsétlenség nem szükségszerű következménye a bányamunkának, mindig hanyagság, vagy rendeltetésbe nem tartása miatt következik be.

A brossura ismerteti az üzemi védőberendezéseket, valamint a dolgozók részére előírt rendelkezéseket, melyek betartása esetén

a bányabalesetek elkerülhetők. Foglalkozik a gyakoribb bányabalesetek okaival és azok elhárítási módszerével.

Bányaipar: VÁJÁR

A Szakmunkásképző Tanfolyamok Könyvtára sorozatban megjelent tankönyv a fizikai, kémiai, villamosági alapismeretek tárgyalása után foglalkozik a bányászati, kézi és gépi szerzőmunkával, robbantási alapismeretekkel, vágatkijárással, feltárással, elővájással, ácsolással, szállítással stb.

(Népszava kiadás)

RETTEGETT IVÁN

A XV. században III. Iván moszkvai nagyfejedelem idejében a törökök, mongolok és egyéb keleti népek betűzése fenyegették Oroszországot. A védelem érdekében központosított állam létrehozását tették szükségessé.

Az orosz állam megerősítéséért és kibővítéséért folytatott további harcot III. Iván unokája, Rettegett Iván vezette. Apja, III. Vaszilij nagyfejedelem halála után a kiskorú fejedelem a bojársoportok közötti véres erőszak és öldöklés tanúja lett.

— Nincs joga a cári címhez! Európá nem ismeri ell! Ha erős les, elismerik! — suttogják egymás között. És a cár ott áll előttük fénségesen, arcán határozottság, kezében keményen tartja a fogart.

A Magyar Állami Népi Együttes szerepel Komlón

Augusztus 2-án, szombaton este 8 órakor a szovjetunióbeli és kínai újtjáról hazatért 200 tagú Magyar Állami Népi Együttes ének, zene és táncok hangversenyt ad Komlón a szabadtéri színpadon.

Műsorra kerül: Kodály: Kállai kettős (Koreográfia: Rábai Miklós), Farkas Ferenc: Régi magyar táncok, Gulyás-Rábai: Fogó, Gulyás-Rábai: Úveges tánc, Farkas Ferenc: Tulsó sarok (ének és zenekar).

— Erős hatalmunkkal megtörjük az ország egységének ellenségeit! Örökre vége a bojárök átkos uralmának! —

Követeik érkeznek Kazánból a nagy kán hadüzenetével. Iván cárt nem éri váratlanul a hadüzenet. Felkészült a háborúra. 150 ágyúval löveti Kazánt és löporos hordókkal robbantja fel a város falait.

Kazánból visszatérve megbetegszik. A cár megmög a csapások alatt. A bojárök, hercegek külföldre szöknek, ellene lázítják a népet. Mindenütt gyűlölettel találkozik. Mít tegyen? — Elhagyja Moszkvát, Felhívja Moszkva népet, csatlakozzanak mellé a bojárök ellen.

... És a nép a cár mellé áll. Hosszú menetben, zászlókkal énekelve mennek visszahívni a cárt. Folytatódik a harc a hatalmas orosz birodalomért!

és zenekar). Bihari: Verbunk, Gulyás-Rábai: Völgysegi leány-néző, Svesnyikov: Egyedül a pusztán, Muradelli: Ifjú békeharcosok indulója, (ének és zenekar), Gulyás-Rábai: Pontozótánc, Lajtka-Gulyás: Széki muzsika, Maros-Rábai: Eeseri lakodalmas.

Jegyek a Városi Tanácsnál és az üzemi kultúrfelelősöknél kaphatók.

SZERKESZTŐSÉG POSTÁJÁBÓL

Uj feladatok

Komló Értéktárs Vállalat Igazgatósága kibocsátotta dolgozói köze az 1952. és II. félévi újítási feladatlistát, amelyben ismerteti azokat a problémákat elsősorban, amelyek sürgős megoldásra várnak.

Vállalatunknak feszített tervet kell megvalósítania, hogy Komló a költözött kataridó előtt felépüljön.

Célunk minden tervet műteljesíteni, mert tudjuk, hogy a dolgozó nép belkés munkájának biztosításához és életszínvonalának emeléséhez a munkások felkészítése a feltétel.

Vizilabda csapatunk a Kaposvári Bányászati Játékosok Barátok Körében a kiírt bajnoki mérkőzés helyett azért, mert a kaposvári egyesület nem gondoskodott képzett játékosokról.

Komló Bányász—Kaposvári Bástya 8:7

26-án, szombaton vizilabda csapatunk a Kaposvári Bányászati Játékosok Barátok Körében a kiírt bajnoki mérkőzés helyett azért, mert a kaposvári egyesület nem gondoskodott képzett játékosokról.

Komló Bányász—Péc-i Dózsa 3:3

Vasárnap Pécsen a megyei ifjúsági úszó-bajnokságra került a sor, majd utána a Pécsi Dózsa elleni bajnoki vizilabda mérkőzésre.

A Dózsa egy rosszul sikerült váltás után kiegyenlített, majd megszerezte a vezetést, de a bányászcsapat nem vesztette el a fejét és egy gyors akció során Bauer lövéssel ismét kiegyenlített.

Az újítónak ezer és egy feladata van a szocializmus terén és ezek közül a legfontosabb: mindenben jó példátval elkövetni. Ez a mi célravezető harcunk a béke biztosítása és az imperialisták megfélemlítésére.

„Mindent ami régi, újabbal és jobbal kell felcserélni, legyen az műszaki, vagy munkamódszer”. Ez a pár szó jellemzőként lebegjen állandóan szemünk előtt.

Az újítónak ezer és egy feladata van a szocializmus terén és ezek közül a legfontosabb: mindenben jó példátval elkövetni.

FÓTI LAJOS levelező

Vizilabda

Komló Bányász—Kaposvári Bástya 8:7

26-án, szombaton vizilabda csapatunk a Kaposvári Bányászati Játékosok Barátok Körében a kiírt bajnoki mérkőzés helyett azért, mert a kaposvári egyesület nem gondoskodott képzett játékosokról.

Komló Bányász—Péc-i Dózsa 3:3

Vasárnap Pécsen a megyei ifjúsági úszó-bajnokságra került a sor, majd utána a Pécsi Dózsa elleni bajnoki vizilabda mérkőzésre.

A Dózsa egy rosszul sikerült váltás után kiegyenlített, majd megszerezte a vezetést, de a bányászcsapat nem vesztette el a fejét és egy gyors akció során Bauer lövéssel ismét kiegyenlített.

Az újítónak ezer és egy feladata van a szocializmus terén és ezek közül a legfontosabb: mindenben jó példátval elkövetni.

Vállalatunk dolgozói 7.10% — Ft-ot adtak a Koreai harcosoknak

Alig éri el hozzánk rádió hullámain a Duclos Bányagépgyár kezdeményezése — a koreai dekád beindításáról — máris röpgyűlésen csatlakoztak üzemünk dolgozói felhívásukhoz.

Üzemünk dolgozói együttérzenek a hős koreai harcosokkal és az imperialisták támadásai által sokat szenvedett néppel.

Üzemünkben a gépeken, falakon mindenütt figyelmeztető jelszavak kóderültek: „Gondoldd ma Koreára? Mit teüül a Koreáért?”

Nem maradtunk le a koreai harcosok megsegítésére szervezett bélyegértékesítésében sem. Az egész vállalat dolgozói mintegy 4300.— forinttal több bélyeget ragasztott be könyvecskéjébe, mint az előirányzott 2.800.— Ft bélyeg mennyiség.

Igen komoly szerepe van ennek az eredménynek az elérésében a forgócsoló üzem kezdeményezésének. Ők indították el az egyes teljes műszakos felajánlást.

Igy és természetesen állandó fokozással akarunk harcolni az amerikai wisky királyok, az amerikai hóhérbandák ellen a békeért, hazánk mielőbbi felvirágztatásáért.

Állami gondozásba vett gyermekek örökbefogadásának előmozdítása

A Magyar Népköztársaság állami gondozásba vétel útján biztosítja azoknak a gyermekeknek tartását és nevelését, akiknek szülei és tartására köteles rokoni meghaltak, ismeretlen helyen tartózkodnak, vagy a gyermekekről egyéb ok miatt nem tudnak megfelelően gondoskodni.

Ezeknek a gyermekeknek érdekében áll, hogy családi környezetbe kerüljenek, ezt a célt legmegelőbben örökbefogadással lehet elérni.

Az örökbefogadás folytatás az örökbefogadónak olyan gyermekévé válik, mintha annak házasságából született gyermeke volna.

Bővebb felvilágosítás után a Városi Tanács Igazgatási Osztályán lehet érdeklődni. Pekárek Géza

Úszás

Három bajnokcsapat és egy második helyezést szerzőtünk a megyei ifjúsági úszóbajnokságok során.

Július 27-én, vasárnap a baranyamegyei TSB megrendezett ifjúsági úszóbajnokságán a Komló Bányász részéről 2 versenyző indult.

A bírálat nyomán

Kezdd vizisportunk népszerűségének örvendetes jele, hogy megszólaltak szurkolóink. A bírálat nyomán valóban meg kell javítani a versenyrendezést, amelyben a komlóiaknak még nincs kellő gyakorlatja.

Középzetárunk jó néhány óvi kihagyás után szállt ismét vízbe és edzésel nem annyira előrehaladtak, hogy úszócsapatot állítsunk.

„Jó szerencsét” Filmszínház

Augusztus havi műsora: Augusztus 1-6-ig: KARRIER PARISBAN. Augusztus 8-10-ig: RETTEGETT IVÁN.

Augusztus 23-27-ig: MILLIÓK SPORTJA. Augusztus 29-31-ig: AZ ALATTVALÓ. Szeptember 1-3-ig: VALAHO! A VOLGA MENTEN.

Augusztus 10: EGY ASSZONY ELINDUL. Augusztus 17: BECSULETBÍROSÁG. Augusztus 24: GAZDAG MENYASSZONY. Augusztus 31: ZSUKOVSKIJ.

UJ KOMLO Felelős szerkesztő: REIN JÁNOS Felelős lapkiadó: AMBRUS JENŐ Szerkesztőség és kiadóhivatal: Komló, Városi Pártbizottság

Üdvözöljük
a II. Vasutasnapot,
augusztus 10-ét

VILÁG PROLETARJAI EGYESÜLJETEK

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

PÉNTEK, 1952 AUGUSZTUS 8

Ujabb gondoskodás a dolgozó emberről

A minisztertanács és a Szakszervezetek Országos Tanácsa határozatot hozott az üzemi baleset-elhárításról. A dolgozó emberről való szocialista gondoskodás újabb fontos okmánya e határozat, amely megszabja a gazdasági vezetők és a szakszervezetek kötelességeit az üzemi balesetek elleni küzdelemben. Hároméves alkotmányunk megvalósulása jut kifejezésre e határozatban is, népi demokráciánk alaptörvényének az a fontos pontja, hogy „A Magyar Népköztársaság védi a dolgozók egészségét...”

Nem lehet szó semmiféle hasonló törvényről a kapitalista világban, a rohamosan növekvő tőkes profitok s a tömegek óriási nyomorának, jogfosztottságának országai között. Félretekintve a munkások egészségével és életével: ez jellemzi a kapitalista országokat. Minél nagyobb nyereséget kisorsolnak a dolgozókból — ez a monopoliumpok urainak egyetlen törekvése. És közben a legkisebb gondot sem fordítják a munkások biztonságára, hisz nekik nem fizetődik ki pénzt költeni biztonsági eszközökre. Emiatt van az, hogy az Amerikai Egyesült Államokban még a székfűzés hivatalos adatok szerint is évente több, mint kétmillió üzemi baleset fordul elő. Az amerikai bányászszakszervezet számítása szerint az utóbbi 19 esztendőben 1,250.000 ember vesztette életét, vált nyomorékká vagy kapott súlyos sérüléseket az USA bányáiban. Állandóan halálos veszély fenyegeti az angol bányász életét is. Minden ezer angol bányászról évente 229 baleset szenved. Könnyen bűnné válna a munkás életével, hiszen az elpusztultak, a megrokkantak helyére másokat állíthatnak be a munkanélküliek egyre növekvő seregéből. S a gyarmatokon még szörnyűbb a kép.

Gyökeresen más a helyzet a kommunizmust építő Szovjetunióban s a példáját követő népi demokráciákban, szocializmust építő hazánkban. A mi életünket a nagy sztálini gondolat vezérli: a világ minden értéke közül a legfőbb, a legnagyobb érték a dolgozó ember. Ezért növekednek nálunk évről évre az egészségvédelemre, a munkavédelemre, a munkabiztonságra, az üzemi biztonsági berendezésekre fordított összegek. Ötéves tervünkben száz- és százmillió forintot költ államunk a cégra, s új üzemeink már korszerű balesetvédelmi berendezésekkel, a munkás életéről történő figyelmes gondoskodással épülnek. De régi üzemeink is, — ahol a felzárkózás előtt a munkabiztonság minimuma sem volt fellelhető, — számtalan új biztonsági berendezéssel bővültek.

Nálunk legfőbb érték az ember. Pártunk, kormányunk minden intézkedését ez a gondolat hatja át. Erre agondolatra nevelnek min-

den dolgozót és vezetőt. Vannak műszaki és szakszervezeti vezetők, akik jól megértik ezt s mindent megtesznek a munkavédelem, a balesetelhárítás érdekében. Ilyen módon érték el a sztálinvárosi építkezésen három vállalatnál, hogy május hónapban nem volt egyetlen baleset sem.

A határozat hatalmas lépéssel viszi előre a balesetelhárítás ügyét azzal, hogy pontosan és félreérthetetlenül megszabja az állami szakszervezetek feladatait. Kimondja: „A vállalati igazgatók, s általában az állami szakszervezetek az üzemekben a balesetek megelőzésének megszervezésére, az övrendszabályok végrehajtására, a munkavédelmi felszerelések, s azok használatának biztosítására; a balesetekről felelős, valamint az előírt rendszabályokat megszegő személyek felelősségvonnására; a balesetek pontos bejelentésére; a balesetelhárítás oktatásának megszervezésére.” A határozat — a mi törvényeink jellegének megfelelően — megteremt a végrehajtás biztosítását is. A műszakilag képzett emberekből kikérülő biztonsági megbízottak és a munkavédelmi irodák szervezete új, magasabb fokra emeli az üzemi balesetek elleni küzdelmet hazánkban.

Uj, megnövekedett feladatokat állít a határozat a szakszervezetek elé. Rákosi elvtárs azt tanúsította, hogy a szakszervezetek legnehezebb feladata a munkavédelem. E nemes feladatot akkor látják el jól, ha következetesen végrehajtják a határozatot, részt vesznek az egészségvédő és balesetelhárító övrendszabályok kidolgozásában, ellenőrzik a munkavédelmi törvények, rendeletek, övrendszabályok és a kollektív szerződésekben vállalt kötelezettségek végrehajtását; nevelik a dolgozókat az övrendszabályok betartására... Igen megismerő haláskör és jogokat ad a határozat a szakszervezetek kezébe. Becsülik meg a szakszervezetek e nagy bizalmat, mozgósítják a bizalmi tizezeit a munkavédelmi aktivisták tömegeit. Harcoljanak a legkisebb hiba és fogyatékoság ellen is. A munkavédelmi felügyelők és főfelügyelők, akikre kormányunk és a SZOT határozata jelentős jogokat és kötelezettségeket ruház, legyenek dolgozó társaik testi épségének biztonságos munkájának éber őrői. A kollektív szerződések iránti felelősség nevelésében az üzem e második alkotmányában foglalt rendszeres ellenőrzésével is küzdjenek szakszervezeteink, üzemi bizottságaink, bizalmiaink a munkavédelem megjavításáért.

Nemcsak a feladatokat szabja azonban meg a határozat, hanem a vezetőkből és a munkásokból egyaránt elkövetendő a felelősséget, a dolgozó ember élete, biztonságos munkáját a balesetelhárítás iránt.

ELŐRE A VÁLLALÁSOK TELJESÍTÉSÉÉRT

Kossuth-akna 27-es csapatának dolgozói teljesítették vállalásaikat és újabb fogadalmat tettek

A 27-es elővájási csapat dolgozóinak alkotmányunk évfordulójára és a második Bányásznap tiszteletére július 1-én azt a fogadalmat tették, hogy bekapcsolódnak a 100 méteres mozgalmába és kihajítják egy hónap alatt a 100 folyó métert, ezzel követve az előttük álló példát, melyet Molnár István sztahanovista vajúr elvtárs elért az aknamélyítésnél.

Augusztus hó 1-én reggel fél öt órakor Bánólygyi elvtárs, a 27-es csapat II. harmadának brigádvezetője büszkén jelentette a partbizottságnak, a szakszervezeti bizottságnak, az üzemezőknek, hogy a csapat teljesítette vállalását és 100.40 folyómétert hajtott ki. A csapat dolgozóinak a vállalás teljesítéséért folytatott harcban nagyon sok akadályllyal kellett megküzdniök, fahianygyal és többek között a legnagyobb akadályllyal, üresosillhiánnyal. Július hónapban mindössze 21 napot tölthettek el termelő munkával s így vállalásukat is 21 nap alatt kellett teljesíteniök. A hó utolsó napjaiban kedden még 20 méter és 70 centiméter volt hátra a vállalás teljesítéséből s ennek teljesítése nagyon kemény, áldozatköz munkát követelt. A csapat tagjai azonban nem adták fel a reményt s úgy dolgoztak a hátralévő 3 napban, hogy adott szavuk-

nak maradéktalanul eleget tehessenek. Az eredmény nem maradt el. Így azután pénteken megható jelenetek lehettek tanui, Kossuth-akna dolgozóival együtt. Az aknai partbizottság, a szakszervezet és az MNDSz küldöttjei az akna szájában várták a 27-es csapat dolgozóit, hogy köszönetüket fejezzék ki azért a lelkes munkáért, amellyel vállalásuk teljesítéséért küzdöttek.

Pénteken, augusztus 1-én délelőn röpgyűlésre jöttek össze a délutános harmad dolgozói. Ezen a röpgyűlésen ismerték meg a 27-es csapat dolgozóinak lelkes munkáját és kiváló eredményeit s valamennyien örömmel erősíteték erről. A 27-es csapat dolgozóit most újabb vállalást tettek. Megfogadták, hogy alkotmányunk ünnepére munkahelyük egyik szárnyán lévő, illetőleg kiképzendő gurtiöt kilyukasztják és szeptember 7-re, a második Bányásznap tiszteletére fejthető állapotban átadják a két-szárnyú front fejést. Ezzel a fogadalmukkal 160 folyóméteres vágat kihajítását vállalták 31 nap alatt. A röpgyűlés után lelkesen indultak harcra a vállalás, az adott szó teljesítéséért.

Azóta eltelt ismét öt nap. De az újabb vállalás teljesítése ismét komoly akadályokba ütközött. Az ed-

dig kihajított csapáson az ácsolatok összetörtek, lassan halad a szabályzó munkája is. Eppen hogy csak be lehet bújni a vágávégre, pedig már augusztus ötödike van... A levegő szellőztetése is igen gyenge, pontosan a vágat állapota miatt. Ez még megtépte a gépműhely villany-szerelőinek lelkiismeret munkáját. A gépműhely vállalta, hogy 3-án elkészíti az új „otilla” felszerelést. De adott szavának nem tett eleget, mert ezen a napon 5 óra kiesést okoztak a villany-szerelők a 27-es csapat dolgozóinak, 50 csille szénrel kevesebbet adtak ki és 3 méterrel kevesebbet haladtak előre.

Az üzem vezetőségének már most fel kell figyelni ezekre a hiányosságokra és felelősségre kell vonatnia azokat, akik lelkiismeretlenül öt óra kiesést okoztak a csapatnak. Meg kell gyorsítani a szabályzási munkátokat, hogy a szállítás zavartalan legyen. Feltétlenül biztosítani kell a csapat részére minden műszaki feltételt. Anyag- és türes csillle ellátást biztosítani kell, jobban, mint eddig. Állandóan ellenőrizni, értékelni, nyilvánosságra kell hozni a vállalás teljesítését és akkor az eredmény egy új nagyteljesítményű fejtes idő előtti elkészítése lesz.

Harcban a III. negyedévi terv határidő előtti teljesítéséért

Minél közelebb jutunk augusztus 20. alkotmányunk ünnepéhez, annál nagyobb lendülettel öli a Szerelőipari Vállalatnál a munkavégzés. Egyre többen teljesítik a nagyszűrű fogadalmat a fizikai és műszaki dolgozók részéről, de úgyzólván a vállalat valamennyi dolgozója is. Ha a vállalatok teljesítésére irányítjuk figyelmünket, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy a júliusi hónap — a korai dekad hónapja — volt az, amelyben dolgozóink újból megmutatták, milyen kitűnő eredmények érésére képesek. Ezeknek az eredményeknek az előlése azonban különösen július második felében komoly akadályokba üt köztöt. Előbb az anyaghiány, később a munkaterület mind fokozottabb hiánya gátolta a vízvezeték-szerelők és asztalosok munkáját.

Az Építési Vállalat dolgozóinak tudniuk kell, hogy az adott szó szent, a vállalások csak akkor érvényesek, ha azokat teljesítik is. A belső vízvezeték-szerelők, Duclos brigádja eddig becsülettel megállta a helyét, s a két vállalat jó összmunkáján múlik, hogy az építómunkások és a szerelők ne csak megóvják, hanem továbbfejlesztik is hírnevüket.

A külső vízvezeték-szerelők kubi-kos brigádja tovább folytatják a 100 köbméteres árok ásási és kaparási munkát melyet a Nagy Imre brigád indított el. Az elmúlt dekad folyamán Held Márton 149.5 százalékos kiváló egyéni teljesítményével az első helyre került. A bányászfürdőnél és a szénosztályozó előlőrő lútszerelésénél kiváló eredmények születtek. Ennek köszönhető, hogy a július havi 26.000 forintos előirányzatukat teljesítve, közel 30.000 forintra teljesítették.

A Bányagépjavító Vállalat dolgozói fogadalmat tettek Rákosi elvtársnak, hogy a III. negyedévi tervüket 4 nappal a határidő előtt befejezik. A jelenleg elért eredmények azt mutatják, hogy ezt a fogadalmukat teljesíteni fogják. A brigádok közül élenjár a Lenin kovácsoló brigád, aki a csille javításban kimagasló teljesítményt ért el és ezzel tervteljesítését állag 147 százalékra emelte. Az egyéni dolgozók közül kimagasló eredményt ért el új. Kenyeres Imre vasésztályozó, aki az alkotmány ünnepének tiszteletére vállalta, hogy átlagteljesítményét 165 százalékra emeli és a szeptemberi megrendelt tartalék akatréseket 60 százalékat augusztus 20-ig legyártja. Jelenleg átlag százaléka 161, a megrendelt akatrésekből pedig már 47 százaléka legyártott.

A számszámok gyártásában Réh Antal elvtárs kovács, a Bányagépjavító Vállalat parttitkára példamutató munkát ért el.

Gyenge az együttműködés

Legnagyobb nehézségekké a vízvezeték-szerelők küzdöttek. A belső vízvezeték-szerelők a kőkönyvi lakásépítkezéseknél hiába érnek el jó eredményeket, mint ahogy a Lenin-brigád 203. Kristóf Lajos brigádja 210, a Völcser János brigád 177 százalékat a harmadik dekadban, ha az Építési Vállalat dolgozói — a faező brigádok — nem haladnak úgy a munkával, mint ahogy megígérték fogadalmukban. Ha ők lemaradnak, akkor szerelőink sem teljesíthetik kellőképpen a fogadalmat.

A brigádok és üzemszerek közötti

versenyben megépítéseszerűen tört fel a második üzem 139 százalékaival. Ezzel az üzemmél megmutatkozott a gyengébb dolgozók támogatásának példája, amikor is az eddig 100 százalékon alul teljesítő Kreka József brigád 105 százalékos teljesítést ért el.

Kiss József levelező.

Komló Aknamélyítő Vállalat

Az Aknamélyítő Vállalatnál július hónapban a brigádok versenyét Tóthás Ferenc (2) nyerte el 242 százalékos tervteljesítéssel. A vállalat a havi operatív tervét 106.75 százalékra teljesítette. Az üzemek közül a legjobb eredményt a Béta légnakna 143 százalékos teljesítéssel érte el. A III. sz. légnakna 119, a Béta szállítóakna 117, az Anna akna 118, a nagymányoki körzet 115, a főszállító akna 101 százalékra teljesítette július havi tervét. Az átlag szinten dolgozók csak 90 százalékra teljesítették tervüket. Alkotmányunk ünnepének tiszteletére a vállalatnál eddig 79 brigád, 455 dolgozó tett fogadalmat.

SZÁRAZ JÓZSEF levelező.

Üzemeink dolgozói újabb fogadalmakkal készülnek alkotmányunk és a II. Bányásznap méltó megünneplésére

A legutóbbi hírlatunk óta ktfő nő-en Kossuth-akna komoly lendülettel öltöz a versenymozgalmi ki- azelésítésre és egymás után születnek újabb és újabb fogadalmak és versenyszerveződések. Így vállalta a Szi-as brigád után a Hamvas brigád a 115 csillés napi termelést, de vállalták azt is, hogy a melegcsákányvá- lást betartják és a 480 perc munka- időt teljes egészében kidolgozzák. Ugyanakkor a Hamvas brigádban dolgozó valamennyi vajúr csatlako-

vott a 100 folyóméteres mozgalmához és ezzel kapcsolatosan vállalta, hogy a három méteres előrehaladás helyett műszakonként négy métert vesznek ki.

Ugyanakkor kéri a párt a szakszervezet, az üzemezőket, hogy minden műszaki feltételt biztosítsanak, hogy vállalások ne csak papíron legyen meg, hanem azt a megvalósítás követtesse. A brigádok mel- lett a legjobb vajúrok tesznek fogadalmat arra, hogy alkotmányunk lis-

A szovjet nép soha nem gyű önté az amerikai népet...

Azt mondják, hogy a szovjet nép Amerikát és Nyugat-Európát fenyegeti. De hát mivel fenyegetjük őket? Talán azzal, hogy megmántatjuk őket Hillertől? Azzal, hogy katonáink szembenéztek a halállal Sztá- lingrádnál, miáltal ők csak olaszgátunk szabadidejükben a vérzivataros csatákról? Talán azzal fenyegetjük őket, hogy felépítjük a lerombolt párosokat, fákot állítunk, könyveket írunk? Sohasem hallottam, hogy valaki így kiáltott fel nálunk: „Szétbombázzuk Newyorkot! Megsemmisítjük Washingtonot!” Sohasem láttam újságjainkban támadási tervet le- írását San Francisco vagy Boston ellen. Szovjet emberek sohasem mondták nekem, hogy gyűllök az amerikai népet. Nem mondták, de nem is mondhatták, mert ilyen gyűlöletet egyáltalában nem is éreznek. Mi azt a maroknyi embert gyűllöljük, akik milliókat és milliókat akarnak el- pusztítani — nemcsak a mi párosainkat, de Franciaország, Anglia páro- sait is. S maholnap az amerikaiak is megzúllólik ezeket az embereket.

ILJA ERENBURG.

Amit a saját családirház építési akcióról tudni kell

Kormányzatunk a szénbányászati dolgozók lakásépítési akciója rendezése céljából bányász családi ház akció megszervezését és lebonyolítását határozta el. Az akció keretében nagyjok állami támogatás nyújtásával egyenként 2000 családi ház építésére kerül sor, amelyből legalább az év végéig 500, a jövő évben pedig 1500 családi ház épül fel.

Az így megépülő házakban a bányászok a munkahelyük közelében modern, egészséges lakásokhoz juthatnak, e házak, mint a dolgozók saját otthonai, a mindennapi kényelem emelésével fogják szolgálni a szénbányászati dolgozók élet színvonalának emelését.

A saját családi ház felépítéséhez — az állam nagyjok támogatása mellett a dolgozóknak munkájukkal és takarékos gazdálkodásukkal maguknak is hozzá kell járulniuk. A felépülő házak telekkönyvileg is az akcióban résztvevő bányászok egyéni tulajdonába kerülnek. Alkotmányunk ezt a munkával és takarékossgal szerzett tulajdönt elismeri és arra nézve örökös jogot biztosít.

Az akcióban résztvevő bányász 250-300 négyzetméteres telket kap az építkezés céljára ingyenes, örök használatra. Az építkezés helyéért kijelölt telkek szétosztása, az akcióban résztvevők meggyőzésére alapján történik, ennek hiányában a bányagazgatóság dönt.

Az akcióban egy- és kétszobás, konyhas, előszobás, kamrás, mosdófülkés és fürdőcses családiházak építhetők.

Állam által folyósítandó hitel az egy szobás háznál 24,800 forint, a

kétszobás háznál 32,200 forint. Az állam a folyósítandó hitelt két százalékos kamattal 20 évre nyújtja az építetőknek. A törlesztési kötelezettség az egy szobás háznál havi 125, a kétszobás háznál havi 162 forint. A kölcsöntörlesztése az 1952. évben épülő házaknál 1953 január 1-ével, az 1953. évben épülő házaknál 1953. szeptember 1-ével kezdődik.

A saját ház építési akcióban megoldódik az a probléma, amely eddig a bányászokat, különösen a vidékről bejárt bányászokat, a legényszálláson lakó, családijuktól távol élő bányászokak érintette. A most fennálló és kintlévő alkalmat minden bányásznak kik kell használnia. Az a dolgozó bányász, aki családjától távol lakik és messze vidékről bejárva naponta több kilométert leutaz, járadalmat kerül munkahelyére, vagy családjához, súlyos hibát követ el maga ellen, ha ezt az alkalmat nem használja ki.

Az akcióban való részvételnél a jelenlétezők életkorát figyelmen kívül hagyandó azért, mert egy hetven éves bányász is részt vehet az akcióban, mivel az építendő eszellek elhalálozása esetén az örökösöket illeti meg minden jog és kötelezettség. Komlón ebben az évben 70 családi ház épül, de a többi igénylés esetén az építendő házak mennyiségét növelni lehet.

Azok a dolgozók, akik részt akarnak venni a házépítési akcióban, a tröszt központban Vernánszki Gyula a szénbánya vállalatnál a munkügyi osztályon, a Feltáró Vállalatnál Maróts József, és az Aknamélyítő Vállalatnál Gáspár elvtársnál jelentkezhetnek.

Augusztus 25-től nagy formában jelenik meg a Szabad Nép

Munkásosztályunk harci fegyvere a Szabad Nép, a Magyar Dolgozók Pártjának központi lapja augusztus 25-től kezdve a Pravdához hasonló terjedelemben, mindennap, tehát hétfőn is megjelenik.

Ezenül a dolgozók a hét minden napján tájékozódhatnak a bel- és külpolitikai eseményekről, mindennap eljut hozzájuk a párt szava, útmutatása.

Igen sok előfizető hiányolta a hétfői Szabad Nép elmaradását és más újságokat vettek meg, mert úgy érezték, hogy hétfőn nincsenek eléggé tájékozódva a politikai eseményekről.

Dolgozóinknak ezt a sérelmét orvosolják azzal, hogy a Szabad Nép augusztus 25-től kezdve mindennap megjelenik, az eddigien sokkal nagyobb alakban, 4 oldalal. Ezzel a

Szabad Nép némesak tartalmában, hanem formájában is követi a Bolsevik Párt központi lapját, a Pravdát. A fejlődés tette, hogy új nyomdagépen — Pravdához hasonlóan — mi is nagy formában tudjuk a Szabad Népet előállítani.

Megszűnik a blokkrendszer, ami igen sok zavart okozott, nem egyszer fordult elő — különösen a vidéken lakó dolgozóknál —, hogy azért nem jutottak vasárnap újsághoz, mert az újságarúsnál elfogyott a lap. Így megmaradt a blokkjuk. Ezeknek a zavaroknak a kiküszöbölése miatt vált szükségesé a vasárnapi blokk megszüntetése és így azok a vidéki dolgozók, akik az üzemből járják a lapot, csak az üzemből vehetik át a vasárnapi példányt.

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS

A pártalapszervezetek előkészítő bizottságai jól foglalkoznak az 1952—53. oktatási év előkészítésével Kossuth-aknán

A Kossuth-aknai pártbizottság értékelve a politikai bizottság határozatát az 1951—52-es évi iskolán kívüli pártoktatás tapasztalatairól, feltárva a Kossuth-aknai pártoktatás eredményeit és hiányosságait, fogott hozzá az 1952—53-as oktatási év előkészítéséhez. Felelősként azt az eddigi fennálló hiányosságokat, hogy a propaganda munkára képzetlen párttagokat vont be. Ezzel magáévá tette a politikai bizottság 1951 május 17-i határozatát, és így most az oktatási év előkészítésénél, az oktatás színvonalának megjavítása érdekében a legjobb propagandistákat küldi iskolába és jelöli ki a politikai iskolák vezetésére. A kellő és gondos előkészítés után a Kossuth-aknán megkezdte munkáját minden alapszervezetnél a három, illetve négytagú előkészítő bizottság, akik egyénenként előbeszélgetnek az elvtársakkal, a párttagokkal és a legjobb pártonkívüli dolgozókkal és készítik elő az oktatási évet.

Példamutató munkát végez a II/3. alapszervezet

Előkészítő bizottsága. A bizottság tagjai, köztük Főris Ferenc párttitkár elvtárs, előbeszélgetnek az elvtársakkal és felvilágosítást nyújtanak részükre az oktatás fontosságáról. Az előkészítő bizottságok, így Főris elvtársé is, az egyéni előbeszélgetések alkalmával igen sokat tanulnak. Tanulnak azért, mert elsősorban megismerik az elvtársakat, azok problémáit, fejlettségét és a személynél való kiválóbbat minden elvtársat az előkészítésnek megfelelően állíthatnak be a politikai iskolákba. Az előkészítő bizottság lelkiismeretes munkája nyomán ismerhette meg így Főris elvtárs, az alapszervezethez tartozó Metlágér József elvtársat, aki a beszélgetések során elmondotta, hogy mily sokat adott részére a párt és mennyire éri azt, hogy szüksége van a tanulásra, de elmondotta azt is, hogy fizetése még soha nem volt kevesebb 1500 forintnál, de az utóbbi hónapokban különösen azóta, amióta bekapcsolódott a múltévi alapfokú iskolába, elérte az átlag 2600 forintot.

Elmondta Metlágér elvtárs azt is, hogy a múlt évben elmaradt az oktatásból családi körülményei miatt, de megbánta és szeretne tanulni azért, hogy a népnevelőmunkában jobban kivehesse részét. De elmondotta azt is, hogy látja a fejlődést, de ugyanakkor éri azt, hogy ehhez a fejlődéshez nagyobb szüksége van tanulásra. Ezért szeretne tanulni, meg azért is, mint ahogy mondja:

— Tanulni szeretnék azért, hogy már

végre és is többet tehessen a pártért és megbárákálhassam azt amit eddig kaptam.

Jól végezi előkészítési munkáitál Főris elvtárs alapszervezete azért is, mert megmagyarázzák az elvtársaknak, hogy melyik oktatási formában és miért abban osztják be. A jó fiatal kadereknek pedig lehetővé teszik a magasabb iskolára való jutást, így Galonács elvtársnak is, akit az előkészítő bizottság 5 hónapos pártiskolára javasolt. A vidéki elvtársokról is gondoskodnak úgy tervezik, hogy politikai iskolabeosztás javaslata mellett lakóhelyükön szervezzenek részükre iskolákat.

Az elmúlt évben

Komoly eredményt ért el az előző évhez viszonyítva a Kossuth-aknai pártbizottság és alapszervezetek oktatási terén. Azok az elvtársak, akik rendszeresen résztvettek a politikai iskolákban, jobban megállták helyüket a munkában, világozabban látták a feladatokat és szilárdabban tudták tenni környezetükben is a munkafegyelmet. Ezért is tudták csökkenteni az igazolatlan mulasztásokat és az egyéb munkafegyelmel sértést. Voltak azonban hiányosságok.

A hiányosságok elsősorban abban mutatkoztak meg, hogy az 1951-52-es évnél nem foglalkoztak az alapszervezetek vezetőiségek, előkészítő bizottságai olyan lendülettel és harcossan az oktatás kérdésével, mint most. Ezért sokan lemorzsolódtak, nem járták végig az oktatási évet. Voltak olyanok is, akik egyszerűen megtagadták az oktatáson való részvételt, pontosan azért, mert az aknabizottság, az alapszervezetek vezetőiségek elhanyagolták az oktatás kérdését, mert nem készítették elő azt. Most megváltozott a helyzet. Az eredmény máris megmutatkozik.

Megkezdik a második békekölcsön kötvények kiosztását

10 hónappal ezelőtt a minisztérium felhívására egyenként mozdujt meg dolgozó népiük, hogy a béketábor erősítését, az 5 éves terv sikerét előmozdítani Második Békekölcsön jegyzésében résztvegyen. A dolgozók néhány nap alatt jóval túljegyezték a kölcsön előirányzott összegét. Azóta a jegyzet összegekből új üzemek, gépállomások iskolák,

A párttagság 55 százalékát

kell 1952 évi szeptember hó 2-ig bekapcsolni az oktatásba. Ez lehetséges az eddigi jó előkészítő munka nyomán. Az eddigi elért eredmény szép, de még nem kielégítő. Tovább kell fokozni a harcot a Kossuth-aknai alapszervezeteknél, a meggyőzés, az egyéni beosztás, a helyes beosztás az oktatási munka teljes sikeres előkészítéséért. Fokozni addig, amíg minden párttagot be nem vonnak az oktatásba. Különösen nagyobb gondot kell fordítani az értelmiségiek oktatására kapcsolatban. Az elmúlt oktatási évben az értelmiségi, műszaki dolgozók nagy része nem volt bevonva az oktatásba, vagy pedig nem képzeltségüknek megfelelően állították be a pártoktatási formába.

Fontos és lényeges feladat,

hogy az erre alkalmas értelmiségi elvtársakat képzetségüknek megfelelően magasabb pártoktatási formába osszák be és közzük, akik erre alkalmassak bízzák meg propaganda munkával. De nagyobb gondot kell eljárjon a Kossuth-aknai pártbizottság, az alapszervezetek, a pártonkívüli dolgozók oktatásra való bevonására. Tekintse egyik főfeladatának a pártbizottság előkészítő bizottság az ifjúság marxista-leninista nevelését is és gondoskodjon arról, hogy jól képzett előadók vezessék a DISZ oktatását.

Már jó előre gondoskodjanak a pártoktatás irányítási és ellenőrzési munkájáról, amelyből az eddiginél nagyobb részi kell vállalnia az alapszervezet vezetőiségnek. Az alapszervezetek vezetőiségek kell, hogy figyelemmel kísérjék a párttagok tanulását, a pártcsoporthi bízamiakra támaszkodva kell, hogy megszilárdítsák a tanulási fegyelmet. Ugy kell értekezniök a pártoktatást hogy a pártoktatás a pártfegyelmel iskolájává váljék.

lakások, bölcsődék épültek. Ebben a hónapban fizetik be a dolgozók a Második Békekölcsön utolsó részletét. Az Országos Takarékpénztár rövidesen megkezdte a kötvények kiosztását. A kölcsönjegyzésben élenjáró üzemek dolgozói ünnepélyes keretek között, kapják meg a békekölcsön kötvényeiket.

A MAGYAR TANÁCSKÖZTÁRSASÁGÉRT

Részlet Kósa Lajos: Pintér András öregvájár című könyvéből

Tudták: kell a szén a gyáraknak, a vasútnak és nemsokára szűk lesz rá a cseplesi munkáknál is, hogy mindenkinek jusson kenyér.

Május elején két műszak között rögtönzött gyűlésre hívták össze a mátranovák Gáti-bánya dolgozóit. Rákosi Mátyás május 2-án érkezett Salgótarjánba, s a Forradalmi Kormányzótanács megbízásából megszervezte a bányászszájlaljakat.

A kommunista bányászvezető Rákosi elvtárs példamutatósára éjt nappallá téve jártak az aknákat és szervezték a termelést. Felvilágosították a munkásokat: aki sohasem harcolt, most annak is csatasorba kell állnia. A régi harcossoknak pedig most kell csak igazán szívvel-leléssel beállniok a küzdelembe. Megmagyarázták, hogy ebben a harcban a szerszám a legjobb fegyver. Azzal üthetnek legnagyobbat az ellenségnek. Akkorát, hogy soha, de soha ki ne heverje.

Nemcsak Tarján, az egész környék megmozdult. A bányászság seregllett Rákosi zászlai alá.

— Ott legyünk egy száltag, elvtársak! — buzdította a csapatában dolgozókat Pintér András. Ugyanis a csapat minden tagját beszervezte már a Magyarországi Szocialista Pártba. — Be nem hozhatnánk, amit mulasztunk!

A gyűlés szónoka keveset beszélt, de sokat mondott. De a bányászok

keves szóból is értették. Megtudták tőle, hogy a cseh burzsoázia csapatai egyre lejjebb ereszkednek, terjeszkednek dél felé. A francia kormány bujtogatására meg akarják kaparintani a salgótarjáni bányavidéket, a Tanácsköztársaságnak e pillanatban egyetlen termelő szénmedencéjét. Meg akarják fojtani a fiatal tanácskormányt, a munkások és parasztok uralmát.

— Ebből nem esznek! — kiáltottak felháborodottan a bányászok. Mutassátok meg, hogy nem eszettek! — kapott a szón öröndezve a párt küldötte, bár egy cseppet sem érte meglepetéséket ez az egyöntetű véleménynyilvánítás. Ugy ismerte a nógrádi bányászokat, mint a testvéreit, mint a saját családját. Ott született, ott nőtt fel köztük, ott szenvedett és velük harcolt. De azért mégis jólesett hallani lelkes szavaikat.

Azért jöttem, elvtársak — folytatta —, hogy közöljem veletek: a tanácskormány megbízásából Rákosi Mátyás népbiztos elvtárs holnap Tarjánba gyűlésre hívja a nógrádi bányászokat. Ott megbeszéljük a teendőket. Elvárunk benneteket, elvtársak. Hozzatok magatokkal a többiek is.

— Ott leszünk, biztos lehetsz benne! — kiáltották a bányászok. Csupa derű és bizakodás volt a hatalmas tömeg, mint a hadsereg az olyan ülököt előtt, amikor biztos a győzelemben.

Pintér András megilletődötten állt az óriási embertömegben. Feszülten figyelt. Érezte, de bizonyos fokig sztem is: milyen fontos esemény kezd és fültauja s egyben részvevője ezen a napon. Egyszerre tapsvihár zúgott fel és tízezer torok kiáltotta:

Éljen a Tanácsköztársaság! Éljen Rákosi Mátyás! Pintér András felkapta a fejét és tekintetét a szónoki emelvény felé emelte. Zömök, fiatal, barna férfi állt az emelvényen. Megismerte az újságokban közölt képmásáról: igen, ez Rákosi elvtárs, a tanácskormány tagja. Meglepedően állapította meg, hogy a valóságban még fiatalabb, mint a képen. Mozdulataiból erő áradt és lendület. Ugy vélte, a népbiztos allig valamivel lehet idősebb önála.

A szónok lassan, nyugodt hangon beszélni kezdett. Erces, erővel teljes hangja a legtávolabb állókhoz is elhallatszott. Egyszerű szavakkal, röviden és világosan beszélt:

— A csehek megszállták Somosközséget és már csak pár kilométerre állnak Salgótarjától... Legdrágább kincsünket, szabadságunkat veszélyeztetik... A tanácskormány a munkásosztályhoz, a bányászokhoz fordul: fogjanak fegyvert és védjék meg a proletárdiktatúrát, a dolgozó nép hatalmát...

Az elhangzott szavak oarázsos hatással voltak a tömegre. Adig némán, egyetlen mozdulatlan testtel tömörülve álltak, ekkor hirtelen

len, mint amikor vihar rázza az erdőt, ezer és ezer sudár fiatal fenyo és szélestörzsű tölgy lendült meg félelmetesen, fenyegetően.

— Fegyvert! Adjának nekünk fegyvert! — harsogtak a bányászok. Nem munkástömeg, hanem egységbe forrott, harcos sereg állt már ott, életrehalálra készen, elszánt akaratall. Haza sem akartak menni, csak Rákosi elvtárs tanácsára vonultak el rendezett sorokban, az Internacionálét énekelve. De senki sem tért vissza lakóhelyére, senki sem feküdt ágyba közülük ezen az éjszakán. Kívéne azokat, akikre feltétlenül szükség volt lenni a bányában a termelés további biztosításához. A főbiek táboriüzet gyújtottak a réteken, fegyelmetlenül várakoztak, amíg a fegyverszállító gépkocsik megérkeztek. Ekkor Rákosi elvtárs személyesen vezetésével egyenesen az arcvonalra indultak.

A bányászok tudták, hogy városuk megvédése Rákosi elvtárs kiváló szervezőképességének, bátorságának és bolsevik helytállásának köszönhető. Ez a tudat adott nekik erőt arra, hogy hat napig tartásak Salgótarjánt, amíg a Vörös Hadsereg 6. hadosztálya segítségükre nem érkezett. A bányászok, Salgótarján hős felmentőivel minden időkre dicősöges bizonyítékát adták osztályöntudatuknak, igaz hazaszeretetüknek.

Majd utána bezongyították, hogy a termelés arcvonalán is meg akarják és meg tudják védeni szabad hazájukat. Visszatérve a frontról, 400 vagonra emelték a medence szentermelését. Nagy dolog volt ez akkor. Ezt az eredményt az elhanyagolt bányákban, minden gépi segítség nélkül, pusztán fizikai erővel érték el.

Tegyük még harcosabbá faliujtségünket a Bányagépjavitó Vállalat dolgozói

A komlói üzemek dolgozói is egyre aktívabban vesznek részt, nemcsak a terv teljesítéséért folyó harcban, hanem a szocializmus építésével kapcsolatos bármely feladat megvalósításában. Bátran beleszólnak a közügyek irányításába, számon tartják életük kisebb-nagyobb eredményeit.

A dolgozók kezdeményezési bizálatuk nagy és kis kérdésben egyaránt felbecsülhetetlen érték, nélkülözhetetlen hajtóerő építőmunkánk számára. Éppen ezért tovább kell fejlesztenünk dolgozóinkban ezt a kezdeményező és bíráló készséget, nevelnünk kell dolgozóinkat a terv teljesítése iránti felelősségre. Ennek a nevelőmunkának egyik legfontosabb eszköze: a faliujtség.

A faliujtség ereje különösen abban van, hogy minden más sajtótermék-nél közvetlenebbül szólhat a dolgozókhöz, személy szerint dicsérheti, vagy bírálhatja munkájukat, mindenki számára azonnal ellenőrizhető tényekkel agítálhat. A faliujtség megmutatja egy műhely, üzemszám-egység dolgozóinak munkáját, ezeknek a dolgozóknak véleményét tükrözi vissza, sőt nemcsak visszatükrözi, hanem irányítja is a közvéleményt.

A komlói üzemek faliujszágjairól azonban el kell mondani, hogy nagy részük még rendszertelenül jelenik meg — sok üzemben, így Komló Kossuth-aknában egyáltalán nem jelenik meg — ekkor is mondanivalójuk kevés és ugyanakkor a cikkeiket rendszerint ugyanazok az elvtársak írják. A Bányagépjavitó Vállalatnál a megalkulása óta, amely márciusban történt, is van faliujtség. Ezt a faliujtságot a dolgozók megszerették és szívesen áldogálnak előtte, szívesen olvassák az ott megjelent cikkeket. De nemcsak olvassák a faliujtságon megjelenteket, hanem meg is becsülik a faliujtságot. A faliujtség benn a nagyműhelyben van felállítva, hogy minden dolgozónak a szemébe tűnjön. Ezen a faliujtságon rendszeresen, kéthetenként jelennek meg cikkek, így most is hét cikk van rajta.

A faliujtség egyik cikke az éberségre hívja fel a dolgozókat figyel-

mét és bírálja ezzel kapcsolatban a kapusokat azért, mert minden igazolatás nélkül engednek be az üzem területére idegeneket. A cikk írója: Major Ede géplakatos elvtárs, a kérdés elhanyagolásáért megbírálja az igazgatóságot is.

Van cikk a faliujtságon, amely a bolsevik agitáció legjobb fegyveréről, a faliujtságról ír. Ebben a cikkben Szabó Antal elvtárs többek között ezeket írja: „A faliujtség szervezője a pártbizottság, Visszatükrözi a bolsevik sajtó vonásait: egyidejűleg kollektív propagandista, agitátor és szervező. A faliujtség, mint minden kommunista sajtószere, a dolgozók politikai nevelésének eszköze, amely a szocializmus, majd a kommunizmus építésében soronlévő feladatokra mozgósítja a tömegeket.

Ezt kell, hogy megértseik üzemeink pártbizottságai, párttagjai, szakszervezeti megbízottjai. Ha ezt tudomásul veszik és a maguk feladatának tartják: faliujtségünk betölti a hozzáfűzött reményeket és a reárváló feladatokat.”

De van cikk a faliujtságon, amely a gépek kihasználásával, a dolgozók egészségvédelmével és ezen kívül a műszaki és fizikai dolgozók közötti viszonyról foglalkozik. Mindezek elnére meg kell állapítani a Bányagépjavitó Vállalat faliujtségéről, hogy nem tölti be mindenben a feladatát. Pártbizottság és az elvtársak még nem ismerték fel, hogy a jó faliujtség, a nyilvános dicséret és bírálattal milyen sikerekre mozgósít a párt-és kormányhatározatok végrehajtására a terv teljesítésére. Ennek következtében még fordítottak gondot arra, hogy a rendszeresen megjelenő faliujtség foglalkozzék a szocialista munkaverseny továbbfejlesztésével, a szocialista kötelezettségvállalások teljesítésére. Van ugyan szerkesztő bizottság a Bányagépjavitó Vállalatnál, de a szerkesztő bizottság nem választva, hanem kijelölve lett, így természetesen hiányzik a faliujtség levezető gárdája.

A tartalmas, érdekes, az üzem munkáját elősegítő faliujtség azonban nem születik meg magától. Ehhez

nélkülözhetetlen a pártbizottság állandó segítsége, támogatása. A Bányagépjavitó Vállalat pártbizottságának, a párttitkárának, Réh Antal elvtársnak a feladata elsősorban az, hogy elősegítse a szerkesztő bizottság megválasztását, a legjobb szak- szervezeti, ifjúsági és gazdasági vezetőkből és felhívja figyelmüket a faliujtség fontosságára.

A szerkesztő-bizottság létrehozása azonban még nem elegendő feladat. Állandóan segíteni és támogatni kell a bizottságot munkájában, hogy minél szorosabb kapcsolatot teremtsen az üzem dolgozóival, hogy a dolgozók tollából rendszeresen jelenjen meg a faliujtség vezércikkje, a munkaverseny eredményeivel, az anyagtakarékossággal, a munkafegyelmével és egyéb kérdésekkel foglalkozó cikk. Ezek a cikkek akkor tudják sokoldalúan megmutatni a műhelyt, az egész üzemszám-egységet, az alapszervezet életét, ha nemcsak egy vagy néhány szerkesztő tapasztalataira támaszkodva, hanem a műhely valamennyi dolgozójának észrevételeit figyelembe veszik. A faliujtségnek feltétlenül szoros kapcsolatban kell lennie a tömegekkel, mert csak akkor eleven és hatásos, ha a faliujtságra ír a népszerű és ír a párt-önkivüli munkás, a műszaki vezető és a tömegszervezeti funkcionárius ír a sztahanovista és egy-egy hibát felvető, vagy új módszert kezdeményező dolgozó, ha a táblán megjelönik a bírálattal és rá a válasz.

A bányagépjavitóban most az a feladat vár a pártbizottságtól, hogy az eddigieknél jobban segítse a faliujtség szerkesztését, hogy állandóan tájékoztassa őket a legfontosabb kérdésekről, hogy támogassa a töbtagú szerkesztő-bizottság létrejöttét. A kommunisták járjanak ebben is elől jó példával, tájékoztassák a faliujtságon az üzem, a munkahely legégetőbb problémáit, buzdítsák a dolgozókat a jó példák követésére, használják fel ezt a határos nevelőeszközt a tervük teljesítéséért folytatott harcban, a szocializmus építésében.

BÜSZKESÉGEINK

A Somogyvári Jenő brigád dolgozói

A Kossuth aknai 27-es csapatán 21 nap alatt teljesítették egy havi vállalásukat, lendületes, kemény munkával állták meg helyüket a 100 méteres mozgalomban, mert öt nappal a kitűzött határidő előtt 100.4 folyómétert teljesítettek.

A Tóbiás Ferenc II. brigád dolgozói

Tóbiás Ferenc (2) Kálóczy János

Tóbiás Ferenc (2) sztahanovista vágár elvtárs brigádjában az Aknamélyítő Vállalatnál dolgozik, utódja Molnár István elvtársnak, a 100 méteres mozgalom kezdeményezőjének. Július hó folyamán 121 folyómétert hajtottak ki, tervüket 242 százalékra teljesítették.

Tóbiás elvtársék évi tervükkel október 23-án tartanak. Példamutatató, harcoss munkájuk adjon erőt a tárásán dolgozó brigádoknak, a 10.000 folyóméter ki-hajtásához.

Sinkovics Gábor Novotni László

A komlói vasutasok teljesítették a vasutas napra tett vállalásukat

Nincs az országnak egyetlen vasutas dolgozója sem, aki ne készülne a vasutasnap méltó megünneplésére. Pártunk és kormányzatunk, valamint a dolgozó nép elhatározása folytán a vasutasok komoly munkájáért augusztus második vasárnapját Vasutasnapnak nyilvánította. A magyar vasutasok számára ez a nagy megjelölést jelent. Mi, a komlói állandó dolgozói ezt a nagy megtiszteltetést a kötelezettségvállalások valóra váltásával háláljuk meg. Komoly sikereket értünk el a II. vasutasnap fogadalmainak valóra váltásánál és nagy lendülettel készülünk alkotmányunk nagy ünnepére, az őszi forgalom sikeres beindításával. Az eddig elért eredményeink azt bizonyítják, hogy dolgozóink sikerrel vették fel a harcot és megközelttek a sztahanovista szinttel.

A fejlődés lemérhető abban, hogy már ebben az évben eddig 195 ezer tonna legkülönbözőbb áru és anyag érkezett Komlóra bizonyossággal annak, hogy egész népünk szívügye Komló felépítése és a komlói bányatermésének megokszorozása. 1948—52 ig évről-évre 25 százalékkal nőtt a Komlóra érkező szállítmányok mennyisége, míg 1952 első felében

már elérte a 30 százalékos emelkedést, a Komlóra áradó anyagszállító vonatok sora. A vasút dolgozói a maguk részéről mindent megtesznek, hogy a nagy forgalom, az igen magas szállítást eredményel bonyolítsák le. A múlt évi jó munkájuk során megszerezték a pécsi igazgatóság vándorzászlaját és azt meg is akarják tartani.

Ezért vállaltuk augusztus 10-re, hogy a tehervonatok terhelését 15 százalékkal, azaz 45 tonnával emeljük. Vállalásukat már eddig is 100 százalékban teljesítették, 0.1 százaléknál állnak a személyi és munkásvonatok kiesésének lecsökkentésére. Itt a vállalkozás 0.3 százalék volt. A vasutasnapra arra is vállalkoztak, hogy az előirányzatnál 10 százalékkal több vonatot indítsanak irányvonatként, közvetlen uticékkal. Jelenleg már 115 százaléknál tartanak. A komlói vasutasok az új szocialista város felé áradó ezer és ezer tonnát szállító szerelevények szakadatlan érkezése és indulás közepette becsülettel megállják helyüket és úgy dolgoznak, ahogy ilyen fontos poszton dolgozni kell. Természetesen

nem mindig ment zavartalanul a szállítás.

Sok nehézség legyőzésével sikerült csak biztosítani a vasút forgalmát. Ennek egyik legfontosabb biztosítója a komplex brigádunk a vállalatokkal kötött szerződése volt. A szerződés teljesítéseknél legjobban a Kőbánya teljesítette feladatát és legkevésbé a szénbánya tesz eleget a szállítási határidőnek. De az Anyagbeszerző Vállalat munkája körül is baj van, mert sok esetben az 5 óras rakodási idő helyett, 24 óra alatt rakják ki a vagonokat. Éppen ezért kellett azt a nagy szegényt is megémi, hogy az építési anyagok felhalmozódása következtében, mintegy két hétig miniszteri rendeletre szünetelték az építési anyagok szállítását Komlóra.

Az eddigi eredményeink hatalmas arányát a szovjet vasutasok ezer és ezer példájának, útmutatásának, munkamódszerátadásának köszönhetjük. Éppen ezért nem feledkezünk meg a szovjet hős vasutasokról sem, akik augusztus 3-án tartották vasutasnapjukat és a szeretet és hála jeléül táviratot küldtünk nekik.

Most pedig minden erőnkkel és igyekezetünkkel azon leszünk, hogy a vasutasnapot népszerűvé tegyük, hogy valamennyi dolgozó megismerje a vasutasok nehéz és felelősségtel-

jes munkáját. Ebből az alkalmából 9-én este 8 órai kezdettel kerül bemutatóra az „Arina” című szovjet film a Jászberényi-filmstúdióban, melyre szeretettel hívjuk Komló valamennyi dolgozóját. De lehetőséget nyújtunk munkánk közelebbi megismerésére könyvvásár rendezésén keresztül, amelyet augusztus 10-én délután 2—4 óráig rendezünk.

Mi vasutas dolgozók fáradságot nem kímélve harcolunk tervünk maradéktalan végrehajtásáért, a szocializmus építéséért, elvárjuk, hogy augusztus 10-én délután 5 órakor megtartandó nagygyűlésünkön a szabadtéri színpadon, Komló valamennyi dolgozója jelen legyen.

Eljenek a hős szovjet vasutasok és példájukat követő sztahanovistáink! Eljen augusztus 10. a II. magyar Vasutasnap!

Tolnai Gyula levelező.

Augusztus 20-án Komlón nyílik meg a megyei „Ötéves terv” kiállítás

A tömegszervezetek, üzemek, vállalatok segítségével már elkészültek nagyjából a kiállítás anyagai. A kiállításon látni fogjuk majd öt éves tervünk hatalmas vívmányait, így

mindenekelőtt Sztálinvárost és az Inotai Erőművet, a földalatti gyorsvasutat. Bemutatja ez a kiállítás bányászaink harcát a több szénért, boldog, megelégedett életüket. A múltban

nem törődtek velük, hisz a bányász élete nem volt fontos a számukra, de ma már országunk legmegbecsültebb dolgozói.

Az iparban elért hatalmas fejlődésünket mutatják majd be pécsi üzemek anyagai is. A mezőgazdaságban is jelentős eredményeket értünk el. A kiállításon láthatjuk majd a nagyszemű gazdálkodás fejlődését, az állattenyésztésben elért hatalmas eredményeinket.

„Az egyik ember annyi, mint a másik” — jelszó alatt a ma már egyenjogú délszláv dolgozóink életéről számol be a kiállítás gazdag anyaga.

Alkotmányunk biztosítja a pihenés jogát. Képek hosszú sora foglalkozik üdülő dolgozóinkkal, természeti szépségekben gyönyörködő bányászokkal és dolgozó parasztokkal.

De ott látjuk a beadásban élenjáró dolgozó parasztok képeit is. A kiállítás megmutatja dolgozóinknak azt, amit eddig elértünk ugyanakkor látni lehet azonban azt is, hogy mik a feladataink.

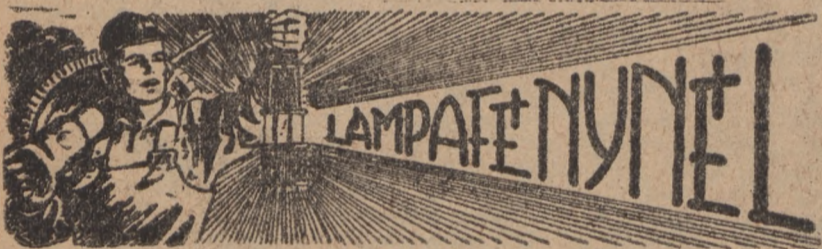
A kiállítás minden anyaga visszautkötözi a hatalmas Szovjetunió önzetlen segítségét, amellyel lehetőséget tett, hogy ilyen sikereket érhessünk el a szocializmus építésében.

Nem véletlen, hogy a kiállítást Komlón tartják meg. Komló az épülő szocialista város, öt éves tervünk egyik leghatalmasabb vívmánya. A mult nyomorúságát, a jelen boldog életét mutatja be augusztus 20-án Komlón a megyei „Ötéves Terv”-kiállítás.

BERÉNYI JÓZSEF a megyei tanács sajtófelelőse

A Karbantartó Vállalat

műszaki dolgozóinak alkotmányunk ünnepének tiszteletére tett fogadalmukkal biztosítják a fizikai dolgozók részére a tervteljesítés végrehajtását. Vállalták azt, hogy a III. és IV. negyedévi termelésük 10 százalékát hulladékanyagokból végzik. Egyben vállalták azt is, hogy a 100 százalékosan teljesítőköt, akik jelenleg a dolgozók 8 százalékát teszik ki, 2 százalékra csökkentik a műszaki feltételek segítségével.

Nagyobb gondot a minőségi munkára

A 20-as csapatán Pagonyi elvtársék harcolnak a széntermelés teljesítéséért és fogadalmuk teljesítéséért. A kaparószalag, a fejtőkalapácsok ütemes káttagósa után valóban nagyobb iramban hordja a szén a fejtésből. A vágárok, csillékek mind azon igyekeznek, hogy teljesítsék alkotmányunk ünnepére, a II. bányásznapra, Rákosi elvtársnak tett fogadalmukat, ezen keresztül behozzák a lemaradást, hogy végre teljesítessé tervét Kossuth-akna.

A minőség kérdésével azonban baj van ezen a csapaton. Dacára annak, hogy az aknász elvtárs többször figyelmeztette a brigád tagjait a tisztánterelésre, mégis bedöntik a kaparóba a követ is, még hozzá igen nagy darabokat. Nemcsak arra van szükség, hogy többet termeljünk, hanem arra is, hogy minőségileg jobbat és többet termeljünk.

Augusztus 4-én délelőtt azonban nem ezt tapasztaltuk, mert Pagonyi elvtárséktól nagyon sok szén, de még több pala jött ki. Jó lenne, ha az elvtársak betartanák a minőségi munkát és sokkal nagyobb gondtal, körültekintéssel végeznék munkájukat.

A tisztaság fél egészség...

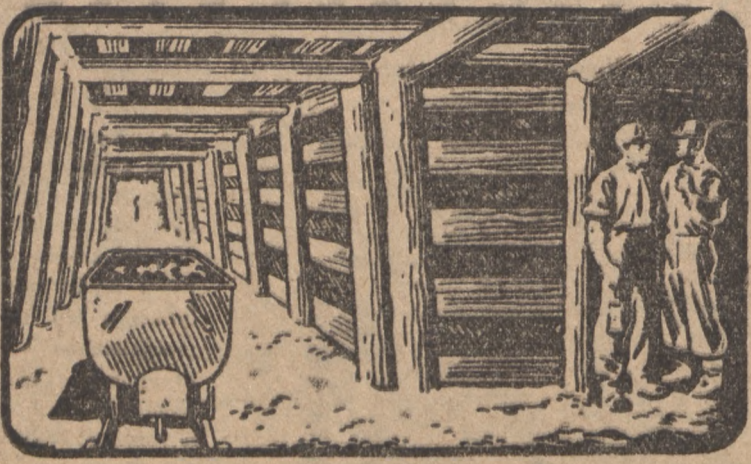
Ezt tudja mindenki csak a Kőkönnyösi II/8 épület középső lépcsőház 1. emeletén lakó Konecsk Zoltánné nem akarja tudomásul venni.

Nem akarja tudomásul venni, hogy a kollektív házi munkát még nekí is el kell végeznie, és teletölelenül teszi azt a kijelentést, hogy: „ő bizony disznók után nem takarít”.

Azokat a lakásokat, melyeket kaptunk a nép államtól, kötelessék vagyunk megóvni és tisztántartani, azért mert a nép vagyonának megőrzése minden állampolgár kötelessége. Ezt írta Gelencsér Ferencné. Szakács Mihályné, Volcsányi Józsefné és még sok más kőkönnyösi asszony. Teljesen jogosan vetik fel ezt a kérdést. Mi azt mondjuk, hogy az illetékes lakó telep gondnokság nézze meg azt a kérdést és foglalkozzon többet a kőkönnyösi tisztaság kérdésével.

PÁRTÉPÍTÉS

Útmutatást nyújt a mindennapi pártmunkában

A megfelelő bűvőhelyen biztosítva vagy a robbantás által szerterepülő kőzetdaraboktól, a robbantás helyéhez vezető utakat őrzik, hogy valaki meg ne közelítse a robbantás ideje alatt!

Az Országos Béketanács közleménye

Július 31-ig csaknem 33,000.000 forint a koreai gyűjtés eredménye

Az Országos Béketanács felhívására júliusban megmozdult az ország népe, hogy forintjaival támogassa a koreai nép szabadságküzelmét. A koreai hónapban a szakszervezetek, az MNSZ és a békebizottságok sok tízezer tagja járta át a járadhatatlanul az őzemet, a várost, a falut. Gyűjtés közben milliók előtt tárták fel az összefüggést a koreai nép harca és a mi szocializmus építő munkánk és békeharcunk között. leplezték le az amerikai imperializmus igaz arcát.

AZ ÁLLAMI NÉPI EGYÜTTES

Augusztus 2-án a szabadtéri színpadon a Szovjetunióban és Kínában járt Magyar Állami Népi Együttes műsorában gyönyörködhett a jelenlévő, közel 3000 komlói dolgozó. A 200 művész ajkáról, hangszeréből, táncából csillogóan kerültek elő sorban a legszebb népdalok, dallamok, mozdulatok. Ezek már mint egy új szülemet, az évszázados jármait levetett, megelegedett nemzet szívének legféltettebb kincsévé váltak. Népi hagyományainkon épülő csodálatos művészet remeke volt minden egyes szám ami méltán aratott sikert, szinte páratlan sikert, az utóbbi félszázadon át Leningrádtól, Moszkvától Pekingig, amerre az együttes szinte diadalszámba menő útján járt.

a két eredeti kínai kardlancban, melyet Horváth Sarodi Teréz, Lengyelffi Miklós és Tarczai László bemutatásában láttunk. Nagyon tetszett nekünk az is, ha például az együttes ismételt, akkor mindig másképp fejezte be a számait.

A művészegyüttes vezetői számára — úgy művészed, rendezői és politikai vezetői számára egyaránt, — azt hisszük, legnagyobb elismerést és elégtételt a közel 3000 fő közönség adott. Az előadás után a nagyszámú közönség megújult, sugárzó arccal távozott a szabadtéri színpadtól. — Mindannyian éreztük, hogy nem mindennapi előadásnak, élménynek lehettünk tanúi és élvezői. A magyar népdal, népzene és tánc legnagyobb diadalát tükrözte vissza az a műsor, amelyet az együttes augusztus 2-i előadásában nekünk, komlói dolgozóknak adott. Amit hordoz az egész országban városról városig, sőt falvakban és tiszcskben, amit visz szer, te a nagyvilágban, hogy művészetükkel büszkén megmutathassuk a távoli barátainknak a magyar népet.

Cserháti Gyula levelező.

Komlói Bányász—Pécsi Dózsa 3:1 (2:0)

Augusztus 2-án este érdekes mérkőzés színhelye volt a komlói úszoda. A vízilabda csapatunk a Pécsi Dózsa csapata ellen játszott bajnoki mérkőzést. Mindkét egyesület erősen felkészült erre a mérkőzésre, mert ennek eredménye alapján fontos változások következtek be a mi részünkre, különösen a táblázaton. A bányászcapat jó összehangoltan vette fel küzdelmét a mult vasárnapval szemben és ez erősen rányomta bélyegét az egész mérkőzésre.

centerek messziről feldobott labdákkal kísérte az eredménytelenül, mert Alayt Jeszenszky teljesen lefogja. Időnként Golvák úszik veszélyesen, de akélot nem tudja befogni A Dózsa játékosok idegeskednek, Abay egy ellenük itélt szabaddobás után Berkovics hó vázja a labdát, a bírő ezért kiállítja. A kiállítás után az első félidő végetért. A II. félidőben az emberelőnyben játszó komlóiak jól játszottak, a Dózsa percekig nem jut labdához, míg végül Márkus jól hó kapura és bedobja a hármaslő gólt. A kiállítás után Dózsa hevesen támad, de a komlói védelem jól áll a labán, csak egy ízben enged el Berkovics Bruknert és a veszélyes pécsi szőlső gólt dob. 7:1. Hatalmas küzdelem folyik a vízben kevesebb az úszás, sok a dalakolás mindkét részről. A játékvető a pécsi Karsai és a komlói Palfyot egyszerre kiállítja verekedésért. A mérkőzés mezejátkékkal ért véget.

Komlói Bányász—Kaposvári Bástya 6:0 (4:0)

Augusztus 5-én délután 3 órakor a Kaposvári Bástyával játszott a csapatunk bajnoki mérkőzését. A kaposvári csapat inkább álló em berekben állott, akik különösen az első félidőben nem tudták fogni a mozgékonyan játszó komlóiakat. A mérkőzés elején Harcos játékvető szabaddobást ítélt a bányászcsapat ellen, mert úgy véli, hogy a víz alá bíjja Halóti Jeszenszkyt. Jeszenszky oda dobja a labdát, de Halóti arcát találja és ezért Jeszenszkyt kiállítják. A komlói csapat emberelőnyben is támad és hamarosan Palfy révén gólt ér el. A kiállítás után csapat azután egymás után vezetési támadásait és Bauer három szép góllal félidőben már 4:0-ra vezet. A II. félidő is komlói támadásokkal indult. A gyengén úszó kaposváriak messziről feldobott labdákkal kísérleteztek, de a híányos technikájú csapatok könnyen szereli a komlói védelem, ami lövés pedig kapura megy azt a mind jobban formába lendülő Csabó János dobja Palfy, illetve Bauer révén meg két gólt dob a bányászcsapat. de a komlói fiúk is mind jobban kiütözik az előző napi mérkőzés okozta fáradtság. Kevesebbet úsznak és a passzok is keveset kerülnek a labákra. A góly helyzet azonban még így is sok alkalommal fenállt. A kaposvári kapu előtt azonban a helyzeteket érvényesíteni és kihasználni már nem tudták.

Bírálata: Csabó mindkét nap jól védett, a régi, biztoskező kapuvető volt. Jeszenszky Abayt egyszerűen nem hagyta szóhoz jutni és amikor alkalma volt, jól úszott fel. A kaposvári mérkőzésen azonban könnyelműen játszott, amikor Halóti hátrament védelembe, nem vigyázott eléggé Hasznosra. Kovár jól küzdött és erőlyesen szerepelt, néha azonban feleslegesen szabálytalankodott. Pozsgai jól passzolt és szerelt, szorosabban kellett volna lefognia ellenfelét, erősebb ellenfél esetén. Berkovics labdáival jól küldte támadása és csatárokat, néha azonban kiütözik a kevés edzés. Brukner szemében a legveszélyesebb Dózsa csatárát tette ártalmatlanná és egylyben, amikor ártágyta aból gólt lett. Szerelési egylyként igen jó ütmenek és tisztak. Márkus sokát úszott, nehéz volt fogni kapu előtt, de még mindig ideges és nem találja elég hamar fel magát. Bauer szütemül játszott, jól ártázza szabaddobóit. A vasárnapit mérkőzés elején félidőjében Garayl kértelen volt lefogni, de a hátrament Halóttól is gólt dobott. Palfy ötletes, mozgékony volt, de kissé lemaradt a mezejében, ami még mindig híányos erőlyetnek tudható be.

Csapatunk három győzelemmel és két döntetlennel a bajnokság élén áll. Mögötte van a Pécsi Dózsa csapata, ök követi a Nagykanizsa Lokomotív a Kaposvári Bástya és végül a Pécsi Honvéd. Úszóink 10-én Várpalotán a bányász úszóhajónkon lesznek részt és erős edzésekkel készülnek hátrali versenyreikre, hogy eddigi szereplésüket folytatni és javítani tudják.

ÜGYELETES ORVOS

1952. augusztus hó 9-től 11-ig dr. Szunyoghy Bertalan, lakcim: Könyves, II/18. épület.

SZERKESZTŐSÉG POSTÁJÁBÓL

Minden pénteken szeretettel várjuk az „Uj Komló“ megjelenését

Szerkesztő Elotárs! Örülök, hogy falujáságunkra szánt irásomat érdekesnek tartottátok a nyitánosság számára is leközzölni.

Az „Uj Komló“-t minden pénteken szeretettel várjuk és pontosan meg is kapjuk. Fialal, de jól fejlődő üzemenkben mintegy 100 lap jár és ezt mindannyian olvassuk. Nálunk minden dolgozó tudja, hogy az „Uj Komló“ az ő újsága. Dolgozók ir-

ják dolgozóknak. Személy szerint foglalkozik vele, üzemenel, vagy jó ismerősöel. Cikkeiben megmondja a hibákat és az eredményeket. Ezzel nagyon jó hatással van a dolgozókra, a minőségi termelésnek emelésére és a munkafegyelem megszilárdítására, egymás megbecsülésére.

Herezegh István levelező.

A sportbrigádok kiváló munkája

Az Építési Vállalat Sportköre Könyösben megalakította a sportbrigádokat. A sportolók bebizonyították, hogy nemcsak a sportolásban, hanem a munkában is megálják helyüket. Ezek a brigádok egymással versengve harcolnak a termelési eredmények állandó emeléséért. Így az elmúlt hete a „Sportbrigád“, a „Beloianisz“-brigád, a „Békebrigád“ egymással versengve biztosították a kellő mennyiségű habarcsot a falazó brigádnak, összeállították az új transzportörket és ezzel a munkájukkal

hozzájárultak szocialista városunk mielőbbi felépítéséhez, a szocialista ötéves tervünk időelőtti teljesítéséhez.

A „Sport-brigád“ jó, példamutató munkájával biztosította maga részére az első helyet. Az Építési Vállalat de az egész város dolgozóinak élénk figyelemmel kísérik a sportolók munkáját és a további harchoz sok sikert kívánnak a brigádok részére.

Pákozdi Mihály levelező.

Levél Parádról

Kedves Elvtársak! A parádi üdülé- ről örömmel kell, hogy beszámoljak, egyben köszönetet mondjak pártunknak, a szakszervezetnek, miért ilyen szép üdülésben résztvehetek. Jól érzetem magam, főleg azért, mert tudatában vagyok annak, hogy ebben a szép üdülésben nem a régi urak, hanem mi dolgozók üdülhetünk.

A multban még álmodni sem mer-

tem arról, hogy valahá, mint munkás gyereke ilyen üdülésben tölthetem szabadságomat. Pártunknak, népt államunknak, alkotmányunk kösönhetjük azt, hogy ezt a lehetőséget részünkre megadta.

Ezután még nagyobb lendülettel fogom a munkámat több és jobb termeléssel fokozni.

PAPP ANNA

A 34-es épületen megjavult a munka

Egyre szebbé, egyre nagyobb fejlődik Komló a kökönyösi bányászváros. Uj épületek magasodnak ki napról-napra a földből s új épületek alapját készítil folyamatosan a földmunkások. Az új város építői közül sok az ifjúmunkás s ezek a fiatalok, akikről már annyi szépet hallottunk, most is

lelkesen végzik munkájukat,

törekednek új eredmények elérésére. Mélyen az erdő közé ékelődve emelkednek egyre magasabbra a 34-es épület falai. Ha az épület elkészül, 43 bányászattól talált majd benne magának kényelmes otthont, nyujdott pihenést. Igaz, ma még a fürdőkádak helyén teglalaksok, habarcsosládák, állványok vannak, de már nem sokáig, mert az épületnek a hónap utolsó napjára el kell készülni. Azök a bányászok, akik majd ebben a házban laknak nem is gondolnak arra, hogy milyen áldozatkész munkát, lelkes munkaszerevetet követel meg az ifjú építőktől az ö kényelmük biztosítása.

A Beloianisz-brigád tagjai — nyole fiatal DISZ-tag — a meleg napsütésben is szaporán végzi a munkát, de azért nem kapkodnak. Gyorsan, minden felesleges mozdulatot kerülve helyezik a léglákat egymás mellé, úgy ahogy azt a szovjet gyorsfalazási módszer előírja. Schmid András a brigád vezetője mondja el, hogy ezzel a módszerrel a brigádja a mult hónapban is 141 százalékos átlagteljesítményt ért el. Az alkotmány ünnepének tiszteletére ebben a hónapban még nagyobb óélit tüzek maguk elé. Most el akarják érni a 145 százalékot átlagban.

A Beloianisz-brigádot úgy ismerik a kökönyösi építkezésen, hogy amit megígéri, azt meg is tartja, mert nem véletlenül érdemelék ki, hogy mint a legjobb új brigádot emlegetik mindenfelé. A 34-es munkahely ifjú építőivel beszélgetve megtudtuk azt is, hogy nem dolgoztak mindig ilyen jól, mert hiba volt az áldozatkészesség, a munkaszerevet terletén, de a műszaki feltételek biztosításánál is. Egyidőben gyakran előfordult, hogy a gyorsfalazási módszerrel dolgozó brigád számára nem tudtak kellő anyagot biztosítani. A várakozási idő alatt télenül üldögéltek, vagy beszélgettek a munkahelyükön és kényelmesen figyeltek, hogy majd csak szállítanak hozzájuk is anyagot. Természetesen ennek következtében a várakozási idő sokszor lehetett teli a munkával elütblött idővel s ugyanakkor a teljesítmény hanyagosan visszaesett. De hibák voltak a minőségi munka területén is. Jánus hónapban a teljesítményből 13 százalékot kellett levonni a rossz mi-

lőségi munka következtében. Mind- ezekért a hibákért a pártszervezet megbírálta a Beloianisz brigád tagjait is.

A bírálat után a fiatalok hozzáfogtak a hibák kijavításához. Az eredmény nem is maradt el. Közösen megbeszélték, hogy ezután nem fognak télenül várni az anyagra. Megjavították a minőséget is, hisz ez csak azt követelte tőlük, hogy nagyobb körültekintéssel, figyelmebben és lelkiismeretesebben végezzék munkájukat. A Beloianisz-brigád tagjai azonban nemcsak, hogy kijavították a hibákat, hanem új módszereken is törték a fejüket. Javasolták az építésvezetésnek, hogy biztosítson a számukra két segédmunkást, akik az állványozást végezzék, mert így sokkal gyorsabban haladhat a munka. Az építésvezetés legelőt is tebt a javaslatnak és a példák azt bizonyítják, hogy helyesen cselekedtek.

A Beloianisz-brigád tagjai azon-

Szilárdabb munkategyelmet

A felszabadulás óta hatalmasat változott a dolgozók élete. A régi piszkos és dohos munkahelyeket felváltotta a modern, világos, jól szellőző, korszerű gépekkel ellátott üzem. A dolgozók öntudatosabbak lettek és nincs szükségük arra, hogy a felügyelők sora legyen nyomukban. Ma már szerte az egész országban, minden üzemben, minden munkahelyen versenyben állnak a dolgozók. Az elévgezt munkáért járó bérezést megelegedést és jólétet biztosít minden becsülettel dolgozó számára. Így van ez a mi üzemenkben is. Megváltoztak a fizikai dolgozók, de megváltoztak a műszaki dolgozók is és megváltozott az a viszony, amely eddig fennállott a műszaki, fizikai dolgozók között.

Akadnak még azonban olyanok is, akik félvállról, gorombán beszélnek a dolgozókkal. Így van ez nálunk, a Bányagyépvédelmi Vállalatnál Sinkovics főmérnök munkatársnál, aki ahelyett hogy átadná tapasztalait, tudását a dolgozóknak, gorombáskodik és meg nem engedett hangnemben beszél velük. Büntet anélkül, hogy annak értelme lenne, ahelyett, hogy szép szóval megmagyarázná a munka helyes elvégzését. Elég gyakran lelatogat a munkahelyekre, arra azonban még nem volt példa, hogy barátságosan elbeszélgetett volna a munkájáról egyik vagy másik dolgozóval. Ha változtatni fog ezen magatartásán, akkor a dolgozók kedvelni fogják és közös jó munkával megkétszereződik termelésünk.

Lakatos János levelező.

A hibákat kijavították

és most harcolnak az épület határidő előtti felépítéséért. Reggelenként a munkaidő megkezdése után tíz percel már rakják a falat és rendszerint csak a munkaidő letelte után tíz-tizenöt percel hagyják abba. Nem szeretik már látni a feleslegesen szétdobált anyagokat s ha a munkaidő le is jár, az odakészített habarcsot még felhasználják, nem hagyják kárbaveszni. De annak, hogy igyekeznek jó munkát végezni, még egy indító oka van. Várják, hogy a most megalakult gyorsfalazó-brigád az alkotmány ünnepének tiszteletére kihívja őket versenyre. A versenyben pedig elsőok akarnak lenni.

Kultúrmunkával a termelés emeléséért

A bányász kultúrscsoprt mindinkább élvezzi részét a kultúrmunkából és egyre jobban támogatja kultúrbrigádjainak műsorával a termelési versenyben élenjáró dolgozókat az akánán, de ugyanakkor támogatást nyujt a termelészövetkezeti csoportoknak az elévgező időszeri munkánál és a legjobb dolgozók részére pedig egymás után rendez különböző műsorokat.

A kultúrbrigád tagjai rendszeresen hetenkénti kétszer-háromszor adnak műsrot az akánán a termelésben élenjáró dolgozóknak és nyujtanak segítséget a munkafegyelem megszeriót ellen vívott harcban. Az elmúlt hónapban pedig két alkalommal látogatott el termelészövetkezeti csoportokhoz. Így leguőbb július 27-én a bonyhádi Dózsa Népe termelészövetkezeti csoportot látogatták meg. Erről a szereplésükről a termelészövetkezeti csoport ezeket írja: „Termelészövetkezünk tagsága halálját fejezi ki a komlói bányászok szakszervezeti kultúr csoportjának. Komlói bányászok több ízben az elmaradt mezőgazdasági munkákban olyan segítséget adtak, ami nagyban előrevitte a munkalaitani sikert menetét. Első esetben a kukoricakapálásban voltak segítségükre. Megmutatták, hogy nemcsak a banya mélyén állják meg helyüket a munkával, hanem még a kukorica kapálásban is 190 százalékot értek el. Délután pedig rohammunkával állították össze a szinpadot, hogy este a kultúrbrigád értékes műsorral szórakoztathassa a tsz tagságát. A műsor

szórakoztató és egyben nevelőhatású volt.

A műsor után könyvekkel ajándékozták meg a tsz legjobb dolgozóit, amely előrelátólag jobb munkára serkenti a tsz tagságát és még jobban megerősíti a munkás-paraszt övetkezést. Köszönjük az elvtársak értünk teit fáradtságát és kívánunk további munkájukhoz sok sikert!”

HONPOTH LAJOS
MDP.Átkár,
BAKOS JÁNOS
tsz-elnök.

„Jó szerencsét“ Filmszínház

Augusztus havi műsora:

Augusztus 6-10-ig: RETTEGETT IVAN.
Augusztus 11-13-ig: ELSŐ BOXKESZTYU.
Augusztus 15-17-ig: URI MURI.
Augusztus 19-20-ig: CIRKUSZ.
Augusztus 22-24-ig: NAHIMOV TENGER-NAGY.

Matiné műsor:
Augusztus 10: EGY ASSZONY ELINDUL.
Augusztus 17: BECSÜLETBÍROSÁG.

UJ KOMLO
Felolós szerkesztő:
REIN JÁNOS
Felolós lapkiadó:
AMBRUS JENŐ
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komló, Városi Pártbizottság
Előfizetési díj: 1.20 forint.
Telefonszám: Komló, 58.

Baranyamegyei Szikra Nyomda
Nyomdáérti felet: Melles Rezd.

ORSZÁGI
MUNKABIZOTTSÁG
TITKARSÁG
KÖNYVTÁRA

VILÁGPROLETÁRJAI EGYESÜLTETEK

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. EVFOLYAM, 33. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

PÉNTEK, 1952 AUGUSZTUS 15

Eljen 1952 AUG 18
Rákosi Máttyás elvtárs
a Magyar Népköztársaság
Minisztertanácsának
Elnöke!

Váltsuk valóra ígértünket

Alig egy hét választ már csak el augusztus 20-ától, alkotmányunk ünnepétől. Új szocialista városunk dolgozói, mérnökök, technikusok, fiatalok és nők fokozzák a harcot ezekben a napokban, hogy ígértük valóraváltásával, a harmadik negyedévi terv túlteljesítésével bebizonyítsák hazaszeretőiket, kifejezzék hálájukat alkotmányunkért, szabad életünkért. Üzemeinkből és az építkezésekről egyre sűrűbben érkeznek jelentések a munkások és mérnökök nagyszerű teljesítményeiről. Úzneknek az üzemeknek a dolgozói és vezetői, párttitkárai, igazgatói és szakszervezeti funkcionáriusai tudják, hogy a pártnak, Rákosi elvtársnak adott szó szent: tudják, becsületbeli ügyük, hogy fogadjalmuk valamennyi pontját az utolsó ezrelékig, pontosan teljesítsék.

Az öntudatos munkások nem ismernek nehézséget, ha adott szavuk teljesítéséről, ígértük valóraváltásáról van szó. A legjobbak munkahőstettei, a tömeges kiemelkedő eredmények fénye mellett annál világosabban, annál élesebben mutatkoznak meg bizonyos hibák. Egyes üzemeinkben de különösen a bányauzemben megtorpant a verseny lendülete, nem folyik szívós, következetes harc az ötéves fogadjalmuk valóraváltásáért. Különösen komoly károkat okoz a bányauzem lemaradása. Az, hogy a Kossuth-aknai bányászok kevesebb szemet termelnek, mint amennyit tervük előír, nemesak a Sztálin Vasmű zavartalan munkáját szélyezeti, hanem az egész iparunkét, köztük a komlói üzemekét is. Nem olyan régen az Erőmű dolgozóinak társadalmi munkában kellett a szén-, szálítania, hogy üzemük zavartalan menetét az egymillió kw. terven felül vállalt áram termelését biztosítsák. Szívesen és lelkesen tették ezt az Erőmű dolgozói mert tudták, hogy ettől függ az adott szavuk teljesítése, de kifejezésre jutottak azt a véleményüket is, hogy a bányászoktól többet v. nak.

De jobb munkát, több szemet várnak bányászainktól a vasút dolgozói is, mert tőlük is jobb munkát, gyorsabb szállítást követel az ötéves tervük sikeres teljesítése. Több szén kell — tudják ezt bányászaink is, hisz nem egy szocialista fogadalom hangzott el az alkotmány ünnepé tiszteletére, azonban a fogadjalmak megvalósításához nem úgy fogtak hozzá, ahogy ezt tőlük üzemünk, az ország ipara várta. Lemaradás mutatkozik nemesak a vállalkások, de a tervteljesítésben is. Az elmúlt tíz nap folyamán Kossuth-aknai I-es körlete 66,7, II-es körlete 92. százalékra teljesítette a tervét. Pedig a II-es körlet műszaki vezetősége azt vállalta hogy a harmadik negyedévi tervét túlteljesítve terven felül 500 tonna szént ad népgazdaságunknak. Vállalták azt is, hogy a dolgozók részére biztosítják a megfelelő szénellátást és a sűrített levegőt és a faellátás terén mutatkozt meg, melynek következtében a csapatok nem tudták teljesíteni sem vállalkásukat, sem tervüket.

Rohamosan terebélyesedő iparunk pedig azt követeli a szénbányászattól, hogy tervét nemesak teljesítse, hanem túl is teljesítse. A párt és kormány, maga Rákosi elvtárs ismételtlen figyelmeztetett a széntermelés jelentőségére. Igen nagy felelősség nyugszik felhá a bányászok hatalmas nagymultú szervezetén a bányászszakszervezeten. A szakszervezet nem lehet elégedett a munkájával Kossuth-aknán sem addig, amíg a széntermelés hullámzik, visszavisszaesik, amíg nem teljesíti tervét, amíg nem használják kellően a gépeket, amíg szénhiány lékezi az építőmunkát.

Sokrétű nagy terepatok várnak a bányászszakszervezetre abban a harcban, amely most a széntermelés fokozásáért folyik. A sok feladat közül az egyik legfontosabb: a szénhiány fogadjalmak ellenőrzése. A Központi Vezérség ülésén Horvát úrtan elvtárs megállapította: „Agitációnk fő céljává a felajánlások válogatás nélküli gyűjtése helyett a vállalások teljesítését kell tenni”. A jó versenyszervező munka sok dalú tevékenység — de a fő feladat közül ebben a pillanatban ez a „fő láncszem”.

Gyakran előfordul még a mi bányánkban, hogy az ígért szép szó marad, amelyet elfelejtünk, nem tartanak kötelező erejűnek. A mi bányánkban úgy szólnak több megírt jón mint szén, mert a dolgozók többsége „versenyez” szénnyal, a tervet nem teljesítjük.

A verseny e formális vonásaiért elsősorban a szakszervezet terhel a felelősség. Molnár István és még számos komlói vajúr nagyszerű termelési eredményei megmutatták, hogy milyen nagy lehetőségek állnak a bányában a verseny fellendítése előtt. De az, hogy mennyire válik általánossá a kiválóak példája, mindenekelőtt a fogadjalmak ellenőrzésén, a szakszervezeti bizalmiak, funkcionáriusok munkáján múlik. A bányászpártszervezet bízta ezt a fontos feladatot elsősorban a szakszervezetre. A szakszervezet pedig úgy végezze ezt a munkát, hogy vegye észre azonnal, ha valahol elmaradás mutatkozik, de azt is, ha kiváló eredmények születnek. Nyilvánosan bíráljon le a dícsérjén felvilágosító szóval segítse elő a vállalások teljesítését. A szakszervezet feladata az is, hogy a műszaki dolgozókat is minél jobban bevonja a versenybe. Különösen fontos feladat ez azért, mert a mostani lemaradásnak nagyrésztben a műszaki feltételek hiányos biztosítása is okozója. Műszaki vezetőink még nem minden esetben érzik át, hogy az adott szó őket fokozottan kötelezi: munkájuktól a dolgozók százainak, üzemüknek helytállása függ. A szakszervezet bírálja ezért a műszaki vezetőket és segítse őket abban a harcban, amely a hibák kijavításáért folyik, hogy a műszaki vezetők is érezzék felelősségüket a tervért, adott szavuk teljesítéséért.

Komlóra ötéves tervünk nagy alkotására az egész ország dolgozó népe büszkén tekint. Harcoljunk ezután mi komlói bányászok is úgy ígértünk valóraváltásáért, hogy hasonló büszkén tekintsenek ránk is a dolgozók, hogy a terven felül termelt szén tonnáival biztosítsuk a Sztálin Vasmű számára az éltető anyagot: az ipar kenyéréét.

Alkotmányunk ünnepére vállaltuk — teljesítettük

A Bányagépjavitó Vállalat dolgozói teljesítették augusztus 20-i fogadjalmukat

A komlói Bányagépjavitó Vállalat dolgozói óriási lelkesedéssel harcoltak a vállalások teljesítéséért. — A nagy küzdelemben három típusa fejlődött ki a dolgozóknak s erre büszkék is vagyunk: Az igen jól dolgozó, a nagyon jól dolgozó és a kiválóan dolgozó típusa. A dolgozók ezen fejlődése hozta meg a szép eredményeket. A sorozatos röpgyűlések, termelési értekezletek, a versenygyűlések jobbítétele, a verseny nyitványsége, az ötéves felelősségi megígérték hatásai. A dolgozók megígérték és megakadták tettek a vállalati célkitűzéseit és harcoltak is érte. A vállalat vezetősége, élén a pártszervezettel, Réh Antal párttitkárral elvtárral, az eddigi szokástól eltérően nemcsak versenytáblán hirdették a verseny átlását, hanem a dolgozók munkájára lelet olvashattak a dolgozók, a brigádok versenyátlását és a buzdító szavakat: „Csak így tovább! Hajrá, előre, felvilágosító! Míg nagyobb átlás az üllőrel! Azért sem maradjunk le!” — olvashattak rendszeresen a különböző táblákon.

Ha a jól dolgozókat és kiváló eredményt elérőket akarjuk felsorolni, akkor az üzem összes dolgozóit sorolhatnánk mert mind egyaránt részt vettek részükkel és kivessék részükkel a munkaversenyből és valamennyi dolgozó 100 százalékon felül teljesített. De csak egy néhányat említsünk, a legjobbakat. Az egyikük közül az éven ifj. Kenyeres Imre vaszertergályos átl. 150 százalékos átlagteljesítményével. A nyomában halad Niedling Károly vaszertergályos 148 százalékos átlagteljesítményével. Kenyeres elvtársnő sem akar lemaradni férjéről, s így a fűrészek között elért legjobb eredményével 123 százalékos átlagteljesítményével halad az éven.

teljesítményével. Ugyanígy felzárkózik az évenjárók közé a Vörös Lakatosbrigád is. A Rákosi és Peleli brigádok 119 százalékkal mutatták ki a háborús gyújtogatónak, hogy hibába mesterkednek, mert csak azért is többet termelünk augusztus 20. alkotmányunk ünnepére, az még ugyan nincs itt, de addig még újabb eredményeket érünk el.

A Bányagépjavitó Vállalat dolgozói jó eredményeket értek el a pártbizottorsági terjesztése terén is. A sajtófelelősök alkotmányunk ünnepére pártunk központi lapja, a Szabad Nép előfizetőinek számát 52-ről 74-re, az Új Komló előfizetőinek számát 38-ról 73-ra emelték. Hisz, valamennyien tudják, hogy a pártbizottorsági határozatok, borának is köszönhető a dolgozók szép eredményei.

A verseny még tart augusztus 20-ig, de újabb vállalásokkal fokozódik a Bányásznapra november 7-re, december 21-re. Mi nem állunk meg. Hajrá, előre! Azért sem engedünk!

Rónaszéki Rezső levelező

Túteljesíti vállalását a Jazbincsek-brigád a komlói aknamélyítésén

A komlói aknamélyítők négy aknamélyítésével járultak hozzá Komló jövőjének biztosításához. Levegő versenyben harcoltak azért, hogy két aknát már ez évben, a többet pedig jövőre átadhassák a széntermelés számára.

Az aknák versenyében a Béta szálítóakna jár az éven. A mélyítésben dolgozó Jazbincsek brigád fiatal dolgozó augusztus 20. és a Bányásznap méltó megünneplésére vállalták, hogy szentül havonta 30 folyómétert haladnak előre. Egyben elfogadják az országnyi aknamélyítők versenyféhívását is. Júliusban 26 folyóméter tervükkel szemben 30,6 folyóméter haladtak előre, túteljesítve a 30 méteres vállalást is. Ezzel hozzájárultak ahhoz, hogy ez a szálítóakna két hónapos tervét 12,6 folyóméterrel túteljesítette és első a komlói aknák között. Augusztusban is tovább küzdöttek a méterekért. 1,20 méteres előirányzatukkal szemben a Jazbincsek brigád tagjai augusztus 1-6-ig naponta átlagosan 140 centimétert mélyítettek.

A harcot tovább folytatják, hogy teljesíthessék ígértüket: októberre már a szénbánya rendelkezésére bocsassák az első két aknát.

A Komló-mázi Erőmű
dolgozói azt vállalták, hogy augusztus húszadikáig tiszteletére a harmadik negyedévben egymillió kilowatt órával több áramot termelnek terven felül.

Az erőmű dolgozói a felajánlások megtörténte után nagy lelkesedéssel láttak hozzá az teljesítéséhez. Már az első napokban komoly eredmények születtek az őszdolgolóknak öszszelőségének eredménye pedig az lett, hogy az erőmű már augusztus elsején 24 órákor teljesítette fogadjalmát, sőt túl is szárnyalták tizenkét ezer kilowatt órával.

Kiemelkedő teljesítményt ért el Bors György sztahanovista lakatos. aki 115 százalékra teljesítette augusztus első felajánlását. Zsigmond József esztergályos ugyanolyan eredményt ért el, mert egy munkán, — ventilátorok készítésén — dolgozott. — A sikerhez hozzájárult a szén szállító csoport munkája, mert július havi tervüket 147 százalékra teljesítették a dolgozók. Ezenkívül pótvállalást tettek, amely szerint augusztus húszadikáig megszüntetik a szén szállításban még mutakozó zavarokat.

nyek születtek az őszdolgolóknak öszszelőségének eredménye pedig az lett, hogy az erőmű már augusztus elsején 24 órákor teljesítette fogadjalmát, sőt túl is szárnyalták tizenkét ezer kilowatt órával.

Kiemelkedő teljesítményt ért el Bors György sztahanovista lakatos. aki 115 százalékra teljesítette augusztus első felajánlását. Zsigmond József esztergályos ugyanolyan eredményt ért el, mert egy munkán, — ventilátorok készítésén — dolgozott. — A sikerhez hozzájárult a szén szállító csoport munkája, mert július havi tervüket 147 százalékra teljesítették a dolgozók. Ezenkívül pótvállalást tettek, amely szerint augusztus húszadikáig megszüntetik a szén szállításban még mutakozó zavarokat.

„Ötéves terv” kiállítás Komlón

Komló dolgozó népe nagy érdeklődéssel várja az „Ötéves terv” megyei kiállítását. Az ünnepélyes megnyitás 19-én délután lesz és 20-ától kezdve 10 napon keresztül látogathatják az érdeklődők a kiállítást. Az óriási anyagból, amely bemutatja népgazdaságunk ötéves tervének másfél év alatt elért eredményeit, minden dolgozó erőt meríthet békeharcahoz.

Komló dolgozó népe nagy érdeklődéssel várja az „Ötéves terv” megyei kiállítását. Az ünnepélyes megnyitás 19-én délután lesz és 20-ától kezdve 10 napon keresztül látogathatják az érdeklődők a kiállítást. Az óriási anyagból, amely bemutatja népgazdaságunk ötéves tervének másfél év alatt elért eredményeit, minden dolgozó erőt meríthet békeharcahoz.

Augusztus 20-án kezdődik az ötéves tervkölcson ötödik sorsolása

Az Ötéves Tervkölcson 1950 szeptemberében tartott első sorsolása óta 200 millió forintot nyereményekben körülül 100 millió forintot pedig törlesztésben adott vissza államunk a kölcsönjegyzőknek. Az alkotmány ünnepén kezdődő sorsoláson újabb 30,7 millió forint nyereményt sorolnak, törlesztésre közel 50 millió forintot nyereményt sorolnak törlesztésre közel 50 millió forint értékű kamatozó kötvényt húznak. Összesen 84,5 millió forint kerül most kiosztásra.

12 50 ezer forintos, huszonegy 25 ezer forintos, hatvanegy 10 ezer forintos, százháttencven 5 ezer forintos, négyezrháromszáz 2 ezer forintos, kénevezrenégy száz 500 forintos és halvankézezerhátszáz 300 forintos nyeremény. Az összes nyeremények száma hetvenhatezerhátszázhatvan kettő; összege 30,7 millió forint.

egy kötvényszámot határoznak meg. Ez nyeri a nagy nyereményt, a többi 99 kötvény pedig 300—300 forintot. A törlesztéses visszafizetéseket mind sorozathúzással sorsolják ki.

A sorsolás a Margit-szigeti szabad téri színpadon augusztus 20-án délelőtt fél 10 órakor ünnepélyes megnyitással kezdődik. A sorsolás ugyanitt délután fél 3 órakor folytatódik. Augusztus 21-én, 22-én és 23-án a Zeneművészeti Főiskolán lesznek a sorsolások.

Az 1000, 500 és 300 forintos nyereményeket valamint a 200 forintos törlesztéseket sorozathúzással sorsolják ki. Ezeknél egyszerű húzással 100 nyeremény kerül kiosztásra. Itt minden olyan kötvény nyert, amelynek sorozatszámja a kihúzott a sorozatszámmal megegyezik. Sorozat pedig a kihúzott sorozatszám mellett fel tüntetett 100-as csontort például 101—200, vagy 701—800 határán belül esik. A 25 ezer, 10 ezer és 5 ezer forint értékű nyereményeket a 300 forintos sorozathúzással sorsolják olyképpen, hogy a 300 forintos nyereményekkel kiosztott 100 kötvény közül a második kerék igénybevételevel

A sorsolás eredményeit a sajtó naponta gyorslistában közli s az Országos Takarékpénztár fiókjai azonnal kezdik a nyeremények kifizetését, illetve a törlesztéssel kiosztott kötvények beváltását. A hivatalos nyereményjegyzék csak az utolsó sorsolás nap után kerül kiadásra. Augusztus 25-én már az ország minden községébe postahivatalába, üzembé ejut. A postahivatalok a hivatalos nyereményjegyzék megérkezte után kezdik el a nyeremények és törlesztések kifizetését. Az 1000 forintnál nagyobb nyereményeket az Országos Takarékpénztár és fiókjai fizetik ki. A nagyzemekben felállított takarékpénztárak szintén csak ezer forintig fizetik ki a nyereményeket.

PART ÉS PARTEPÍTÉS

A propagandista szemináriumokról

Az 1952—53-as oktatási év sikerének a biztosítása már az oktatási év előkészítésénél kezdődik. Az oktatási év előkészítésében legfontosabb feladat a propagandisták kiválasztása, azok előkészítése és oktatása. A propagandisták továbbképzése a Politikai Bizottság határozata értelmében kétféleképpen történik az alsófokú pártoktatásban. Egy részük bentiakos iskolán Pécsen tanul, körülbelül 50 elvtárs Komlóról és körülbelül 50 elvtársat pedig 8 hetes esti továbbképző tanfolyamon keresztül készítjük fel a jövő oktatási évre.

A eddigi tapasztalatok

A propagandista szemináriumokon. Az elvtársak döntő többsége megértette a propagandista szemináriumok jelentőségét, rendszeresen látogatják az előadásokat és szemináriumokat. A szemináriumok színvonala azt mutatja, hogy fel is készülnek a foglalkozásokra. Ezt bizonyítja a legutóbbi szeminárium is, amelyen Horváth elvtárs beszédét tárgyalták meg „A párt felvilágosító munkája a tömegek között” címmel. A hallgatók többsége aktívan és szívesen vett részt a vitában. Bár ezen a téren voltak hiányosságok is: az elvtársak jelentős része elvontan, nagy szavakkal igyekezett megmagyarázni, hogyan nevelnénk hazaszereztetve, hogyan mozdítsuk át a fokozottabb helytállásra. Ez a módszer nem helyes, mert így nem tudjuk elég közel vinni a hallgatókhoz a problémát, nem éri teljesen magánunk, nem látja a feladatát és ilyen formán nem sok eredménye lenne a szemináriumoknak. A nagy szavak és a frázisok nem voltak általánosak. Voltak elvtársak, akik jól megmutatták: mit adott a felszabadult haza a magyarságnak; például Gasparik elvtárs igen helyesen vetette fel, hogy Komló dolgozóinak mit adott a magyar népi demokrácia. Többek között felvetette, hogy milyen modern lakásokat kaptak, amit azelőtt el sem tudtak képzelni. Vagy felemlítették, hogy a gépesítés meny-

nyire megkönnyíti a bányászok munkáját, kiméli egészségüket és elmondották azt is, hogy a termelés fokozása az, amely meggyorsítja a dolgozó nép életének a megjavulását. Hiányosság volt az is, hogy az ellenség elleni harc fontossága és módszere nem elég konkrétan lett megbeszélve.

Igen komoly hiányosság

a propagandistáknál az, hogy tekintélyes számban nem járnak rendszeresen el a szemináriumokra. A tanfolyam első napján 16-an hiányoztak, a második foglalkozáson 10-en, a harmadikon pedig 15-en. Ezek a számok azt mutatják, hogy az előadók jelentős részénél nincs teljesen tudatosítva az oktatás jelentősége, nem látják világosan, hogyha nem készülnek fel alaposan a jövő oktatási évre, akkor veszélyeztetik a párt alsófokú oktatásának a sikerét a saját területeikön. Ezt mutatja Höhn János sportkör elnök elvtárs esete. Ő azt mondta, ha eljár propagandista szemináriumra, akkor nem tudja sportkörü teendőit elvégezni. Nem látta azt, hogy ő a rendszeresen tanulással a sport terén is jobban megállja helyét. Még most sem látja teljesen, hogy helytelen az álláspontja. Vagy még súlyosabb Árpád Mihály elvtársnak, a vízművek igazgatójának az esete, aki több ízben kijelentette: nem engedim meg az ideje, hogy szemináriumot vezessen és arra sem tartotta érdemesnek a városi pártbizottságot, hogy annak a hívására megjelenjen. Hogy Árpád elvtársnak ez az álláspontja, az nem véletlen. Lezala az is, hogy Virágh elvtárs a vízművek pártszervezetének a titkára is ezen az állásponton volt: — hogy annyi munkája van Árpád elvtársnak és nem képes ezt a munkát elvégezni. — Mi lenne akkor, ha minden funkcionárius úgy dolgozna, mint Árpád elvtárs.

A mi pártunk vezetői

rendszeresen végeznek propaganda munkát, pedig rajtuk az egész ország

gondja és vezetése van. Tudni és ismerni kell minden pártagnak a politikai bizottság határozatának azt a részét; hogy minden funkcionárius köteles a képességének megfelelő propaganda munkát végezni. A fent említett elvtársakon kívül még vannak jelentős számban elvtársak, akik különböző ürügyekkel igyekeznek kibújni a szemináriumok alól. Úgy gondolom az ilyen és más nézeteket, amelyek a propaganda munka lebecsülését mutatják, fel kell számolni. Látni kell azt, hogy a marxizmus-leninizmus eszméinek a tanítása nélkül nem tudunk előre haladni a szocializmus építésében. A marxizmus-leninizmus elméletének az alkalmazása nélkül nem tudtuk volna kivívni hazánkban a proletárdiktatúrát és meglátani sem. Azok az elvtársak, akik tudatosan vagy tudatlanul, de akadályozzák a pártoktatás készítését, azok akadályozói a marxizmus-leninizmus elterjedésének, azok ezen keresztül elősegítik az ellenség munkáját a felerősödését. Azt hiszem a propagandisták közül senki sem akarja azt, mindenki arra fog törekedni, hogy a maga erejéhez mérten hozzájáruljon ahhoz, hogy a párttagságunk minél szélesebb tömegei sajátítsák el a marxizmus-leninizmus alapelveit. Azon lesznek, hogy bányászaink építőnk harcok dolgozóit legyenek szocialista hazánkban, azon lesznek, hogy munkájuk nyomán üzemünkbe, gyárainkba befurakodott ellenség kilepeldődjön. Az ideológiai vonalon pedig az új oktatási év súlyos csapás legyen az ellenségre és hatalmas lendítő erő legyen a termelés emelésére.

Igen sok függ a propagandisták jó, vagy rossz munkájától, ezért arra kell törekedni, hogy Komló város propagandistái megfeleljenek a követelményeknek, lelkes munkájukkal szemeljük fel az eddigi hibákat, és biztosítsák az új oktatási év sikerét.

Orsai János
oktatási felelős

Lengyel János számolt és nyereménybe étkönyvet váltott...

Öt éves tervünk büszkeségének. Sztálinvárosnak az építésében az egész ország résztvevett. A legkülönbözőbb üzemek rohammunkás brigádjai versenyeztek egymással, hogy jó munkával meggyorsítsák a szocialista város felépítését.

Egyik ilyen rohammunkás vasárnapon játszódott le a következő jelenet:

Melegen süttő a nap, mégsem lehetett látni pihenő csoportot, mert senki sem akart lemaradni a versenyben. A hangosbemondó percenként tájékoztatot a verseny állásáról. — Most éppen azt mondotta be, hogy az Országos Takarékpénztár dolgozója IV. számú építkezésen 160 százalékos teljesítményt értek el.

Kíváncsiak voltunk: milyen munkát végeztek a „bankosok”? Hatalmas vasbeton gerendákat szállítottak az egyik épülő ház második emeletére. Ebben a percben ünnepi öltözött sztálinvárosi munkás érkezett a csoporthoz.

— Jó, hogy itt vannak — kezdte a beszédet — legalább megtudom az elvtársaktól, hogy mikor lesz pontosan a nyereménybetétkönyvek sorozása? Megkapta a választ: július 19-én délután 3 órakor.

— Hát akkor húzzák ám ki a könyvet — mondotta mosolyogva — mert szereinek motorkerékpárt venni.

— Mennyi betétje van a száktársnak? — szegezte neki a kérdést az egyik fűig téglaporos takarékpénztári rohammunkás, de aztán rögtön hozzátette — nem muszáj válaszolni, ha nem akarja elárulni. — Eszébe jutott a betét titkossága.

— Nem titok az — hangzott a felelet — áprilisban az addig megtakarított pénzemet ezer forintot nyereménybetétembe tettem és azóta is szaporodott egy újabb ezrezzel.

— Hiszen akkor négyezer forintot is nyerhet!

— Igen, én is így számoltam és éppen ezért választottam a kamatozó takarékbetétkönyv helyett a nyereményest.

Amikor elbúcsúzott, megmondta a nevét. Lengyel János beton szakmunkás.

— Megérdemelné, hogy kihúzzák a könyvével! — jegyezte meg valaki. És július 19-én 200 százalékos sorolták ki Lengyel János nyereménybetétkönyvét.

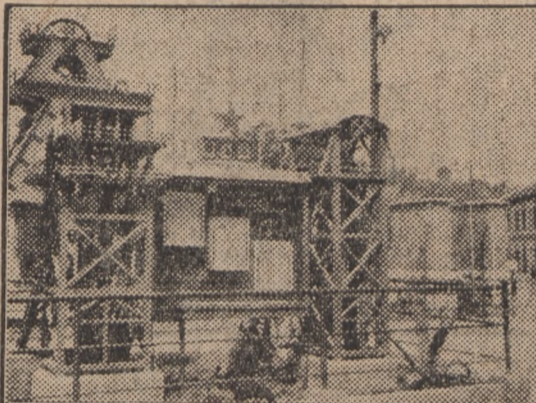
BÜSZKESÉGEINK

A Dobos József brigád dolgozói

A Kossuth-aknai 27-es csapat lelkes dolgozói egy hónappal ezelőtt tett fogadalmukat augusztus 1-re teljesítették. Augusztus 20-ra, alkotmányuk ünnepeire újabb fogadalmat tettek, a 62 méteres gúritó kihajtásán dolgozni és azt akarják befejezni. Szeptember 7-re pedig teljesen kész állapotban akarják átadni a 160 méteres kettős szárnyú frontfejtést. Sok sikert kívánunk a brigád tagjainak.

A Fő-téri versenytábla

Ezen a versenytáblán közli a dekádok végén a legjobb körletet, brigádok és egyéni dolgozók nevéit a szénbánya vállalat. Az elmúlt dekádon elért legjobb dolgozók nevéit láthatjuk most is. Geibl Mátyás vajúrt, aki 220,8 százaléka teljesítette vállalását. Kistarr János vajúrt aki 170,5 százaléka teljesítette augusztus 20-ra tett fogadalmát. De itt láthatjuk a brigádok közül a 20-as csapatiakat. Erre a táblára a szénbánya vezetősége kerülnek. Előre tehát a legjobb brigád, legjobb vajúri cím elnyeréséért.

Van-e az ilyen elintézésben szociáldemokratizmus?

Ezzel kapcsolatban intéz hozzánk kérdést Pozsgai Ágostonné levelezőnk beküldött levelében, amely így hangzik:

„A feltárási vállalatnál történt a VI szint 255-ös csapatán a Novonói brigádban a, alábbi eset, amelyre szeretnék választ kapni. A nézeteltérés Vass István vajúr és Pozsgai Ágoston csillés között történt azért, mert az utóbbi ügyelmezette hibái miatt Vass István vajúrt. Az ügy akkor kezdődött, amikor a júniusi teljesítményükért 300 forint pénzzutalmat kaptak és Vass István vajúr itas állapotban volt munkán. Július 14-én volt az éjszakai harmadban. A vajúr ittassága miatt nem ment úgy a munka, ahogy annak menni kellett volna Vass István a fúrás beállításánál. Utána kiment a munkahelyről és nem vett részt a munka teljesítésében. Lövés után semmit sem dolgozott. A műszak végén Walter József lömester a munkahelyen ellenőrizte a munka menetét, ekkor kereste Vass István vajúrt és kérte munkatársaitól, hol tartózkodik? Pozsgai Ágoston adta meg a választ: egy félreeső részen alszik. A lömester felkereste Vass Istvánt, elkellette és felhívta a szociáldemokratizmus után Vass István felháborodva ment munkahelyére és a következőket kérdezte:

— Kinek nem tetszik, hogy én nem dolgozom?

Pozsgai Ágoston így válaszolt:

— Hogy maga nem dolgozik, az bizony nekem sem tetszik, de valamennyit nekem sem. Nincs az üzemnek arra pénze, hogy alvásért fizessen.

Ezek után Vass István dühében kitérte a fúrás műszakját és az üzemi vezetőségtől kérte Pozsgai Ágoston áthelyezését másik brigádba. Az üzemi vezető mérnök, Virágh elvtárs igazat adott Vass Istvámnak és a következő munkázaton Pozsgai Ágoston más munkahelyre helyezték. Pozsgai Ágoston a kérdést nem hagyta annyiban, kihallgatást kérte, és elmondta, hogy az eset napvilágra hozatalával kommunista kötelességének akart eleget tenni. Virágh elvtárs Pozsgainak is igazat adott és megígérte, hogy igazsága miatt ő fog a rendes munkahelyén maradni, Vass pedig áthelyezik. Vass István a következő munkázaton bumlizott és még azóta kétszer, tehát összesen három bumlja volt.

Közben Pozsgai Ágoston kéthetes propagandaiskolára került és úgy gondolta az ügy két hét alatt rendeződni fog. Rendeződött is, de nem úgy, ahogy kellett volna. Mégis csak Pozsgait távolították el régi munkahelyéről mintegy négy napig. Vass István pedig nyugodtan végezhette romboló munkáját. Gunszt elvtárs a párttitkár azzal nyugtatta meg Pozsgait, hogy Vass öntudatos volt, mert fél műszakját kitérte.

Még arra szeretnék a kivizsgálás után a kérdésemre választ kapni, hogy lehet-ilyenformán megszürdítari a munkafegyelmet, ha az üzemi vezetőség a munkategylelemelızıtől támogatja és azokat pedig, akik rámutatnak a hibára, egyszerűen eltávolítja a munkahelyéről azért, hogy ne legyen kedve többet bírítani. Szeretném azt is tudni, hogy ilyenformán ki követelt el hibát abban, hogy a felajánlat nem teljesítették és a munkaverseny azon a csapaton leromlott.”

POZSGAI ÁGOSTONNE

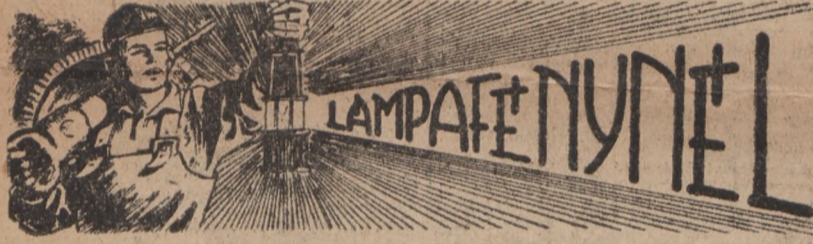
A levél tartalmának kivizsgálásával a szerkesztőségem kívül elsősorban a városi pártbizottság foglalkozott és megállapította, hogy ebben a kérdésben Pozsgai Ágostonnal igaz van és jogtalan sérelem érte.

Az üzemi vezetője, Virágh elvtárs megalkudva a helyzettel, félve a börtönbírálatól és felelősségrovonástól, igazat adott elsősorban Vass Istvánnak, később pedig Pozsgai Ágostonnak, ahelyett, hogy tárgyilagosan kivizsgálva, bírálta volna el az ügyet és megtette volna a szükséges intézkedést. De súlyos hibát követett el ebben a kérdésben Gunszt elvtárs is, aki hagyta magát félrevezetni Vass Istvánról és Pozsgai Ágoston eltávolításába beleegyezett. Azóta már kiderült, hogy Vass István milyen ember, kiderült azzal, hogy a három igazolatlan műszakmunkáját szerezte volna kitérte és helyette inkább 1000 forint pénzzutalmat is fizetne, csak ez a szegénybolt ne essék rajta. Ez a félrevezetése azonban nem sikerült.

Ennél a kérdésnél, illetve ennek helytelen elintézésénél valóban fennáll a szociáldemokratizmus kérdése. Fennáll azért mert úgy Virágh elvtárs, mint Gunszt elvtárs akaraton kívül is a szociáldemokratizmus hatása alatt cselekedtek akkor, amikor Vass Istvánt, Pozsgai Ágoston leplezése után nem állították felelősi elé és nem vonták felelősségre. Ebből az elkövetett hibából kell tanulnia Gunszt elvtársnak és Virágh elvtársnak és egy pillanatra sem szabad megfélekedniük arról, hogy a megnyugvás és az önégyéltőség táplálják a szociáldemokratizmust és éppen ezért lankadatlannal küzdeniük kell azért, hogy a politikailag elmaradt dolgozók minél előbb megszabaduljanak a szociáldemokratizmus maradványaitól.

PARTEPÍTÉS

Útmutatót nyújt a mindennapi pártmunkában

Másodszor a kökönyös gyümölcs és zöldézellátá-ról

Egy hónappal ezelőtt már foglalkoztunk, hogy Komló új szocialista városnegyedében, Kökönyösön nagyon

hiányos a gyümölcs és zöldségellátás. A bírálatra a bekereskedelmi minisztérium a következő választ küldte:

„Az Uj Komló július 11-i számában cikket közölt „Rendet a gyümölcs és zöldségellátás körül” címmel. A cikk alapján a minisztérium illetékes osztálya vizsgálatot indított. A vizsgálat megállapította, hogy Komló város gyümölcs- és zöldségellátásában valóban hiányosságok mutatkoznak. Valóban előfordult, hogy a bolti dolgozók udvariatlanok voltak a fogyasztókkal szemben és előfordult az is, hogy a boltvezető a beérkező áruból a szebbet félretette egyeseknek.

A szerkesztőség tájékoztatására közöljük, hogy a minisztérium illetékes osztálya intézkedett Komló város zöldség- és gyümölcsellátásának megjavítására, a boltvezetőt pedig lefogják váltani.”

Dr. Gyürky Rudolf
osztályvezető.

A levél július 28-án érkezett hozzánk és azóta is figyelemmel kísértük, hogyan javítják majd meg Komló és ezen belül Kökönyös gyümölcs- és zöldségellátását. A mai napig azonban hiába vártunk, Kökönyösben a helyzet már tarthatatlan, nemcsak, hogy

gyümölcs és zöldség nem kapható frissen, de a boltvezető is ugyanaz, aki volt. A szerkesztőségbe ismételtelen érkeztek ilyen irányú panaszok. Somo gyi Sándor levelében a többiek között így ír:

„Augusztus 11-én egész nap nem volt árú a gyümölcs- és zöldségboltban. Néhány asszony tolakodott ugyan a még található „poshadt” paradicsomért és szidják a zöldségbolt vezetőjét, hogy nincs árú.

— Majd hét óra múlva lesz, majd délután lesz... majd holnap lesz... hangzik el többször az elutasító válasz, ahányszor csak jön a vásárlóközönség, de az árú még a másnapi ígéretre sem érkezik meg.

Augusztus 12-re megszűntek az újabb kifogás azért nincs árú, mert nincs autó, amely felhozná a városból. Jönnek ezután a jogos panaszok, hogy miért van ez így? Ki ezért a felelős? Azok a dolgozók, akik harcolnak a munkahelyeiken a tervük, vállalásuk teljesítéséért, joggal követelhetik, hogy foglalkozzanak a kökönyös, gyümölcs- és zöldségellátás kérdéseivel, hogy ne hunyjanak szemet az ilyen hiányosságok előtt” fejezi be levelét Somogyi Sándor.

Gyorsabb és hatásosabb intézkedést várunk az illetékes szervektől, hogy a bányászok jogos panasza, mielőbb orvosolva legyen.

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. ÉVFOLYAM. 34. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

PÉNTEK. 1952. AUGUSZTUS 22

AZ ALKOTMÁNY ÜNNEPE UTÁN

Szerdán, augusztus 20-án dolgozó népünk immár negyedszer ünnepelte Alkotmányunkat, függetlenségünk, szabadságunk, szocialista építésünk alaptörvényét. Amiótt népünk legjobbjai: Hunyadi, Dózsa, Rákóczi, Kossuth harcoltak, az most valósággá vált. A hazát ezer esztendőn keresztül vérrel és verejtékekkel védő és építő, ezer esztendőn át mellőzött és kismimizett, elnyomott és kizsákmányolt dolgozó magyar nép kormányozza most az államot, intézi az ország ügyeit.

A múltban a földesurak és tőkés bitorolták a hatalmat, a dolgozó nép millióinak osztályrésze az éhínség, nyomor és nélkülözés volt. Százegzerszám vándoroltak ki parasztjaink, ezrével kerestek másutt megélhetést bányászaink, ipari munkásaink. Dolgozó népünk legjobbjai tengették máról-holnapra a munkanélküliség állandó rémétől fenyegetve szörnyű nélkülözések között életüket. Ellenük szövetségeket az egész úri világ, hű kiszolgálókkal, a jobboldali szociáldemokratákkal együtt. Egyedül a kommunisták harcoltak a szörnyű nyomor és kizsákmányolás ellen a dolgozó nép jogaiért. 1945-ben a Szovjetunió felszabadító harca végleg megdöntötte a magyar úri világ évszázados rendjét és a kommunisták vezette újjáépítés hősi csatáin keresztül a belső ellenség szétverésének kemény harcán át jutottunk 1949 augusztus 20-ig, a Magyar Népköztársaság Alkotmányának megszületéséig, amikor Rákosi elvtárs így fejezte ki egész népünk érzeit: „A munkás, aki a felszabadulás után az aknák és törmelék között éhezve, rongyosan kaparta ki a gépeket, a dolgozó paraszt, aki így híjján maga húzta az ekét, az értelmiség, aki romok között fagyoskodva látott újra munkájához, most az alkotmány fényénél meggyőződik róla, hogy jó ügyért szenvedett, jó ügyért hullatta verejtékét. Most előtte az eredmény a fengernyi erőfeszítés, a szívós munka, a dolgozó nép igazsága és a szocializmusba vetett hit gyümölcse: a Magyar Népköztársaság Alkotmány.”

Különös jelentőséget adott az idei ünnepnek, hogy győzelmeink szervezője, Rákosi elvtárs áll a minisztertanács élén. Rákosi elvtárs neve szorosan és elválaszthatatlanul összerótt minden eddigi eredményünkkel, hazánk felemelkedésével. Az ő vezetésével vívta ki hatalmát a munkásosztály, neki köszönhető, hogy a második világháborúban oly mélyre süllyedt országunk felemelkedett és ipari országgá lett. Hogy új élet — holdog paraszti élet — alakult ki a magyar falvakban. A dolgozó nép felett éber őrködése tette lehetővé, hogy lelepleztük és szétzúztuk a népünk életére törő imperialista ügynökséget. Nagy Ferenc, Mindszenty, Rajk és Grösz bandáit. Az ő vezetésével vívtuk ki azokat a jogokat, amelyeket alkotmányunk biztosít.

A Magyar Népköztársaság Alkotmány kimondja, hogy minden hatalom a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztályé. A helyi tanácsoktól az országgyűlésig mindenütt a nép fiait: bányászokat, munkásokat, dolgozó parasztokat,

értelmiségünk legjobbjait találjuk, azokat, akiket évszázadokon keresztül kizártak a hatalomból.

Népköztársaságunk Alkotmánya biztosítja a munkához való jogot, de nemcsak a jogot biztosítja, hanem lehetőséget is teremt a jog gyakorlásához. Ma egy év alatt többet építünk, mint azelőtt egy évtized alatt. Amíg Amerikában többmillió a munkanélküliek száma, nálunk a nagyarányú építkezések következtében megszűnt a munkanélküliség. Alkotmányunk a társadalmi rend alapjává a munkát teszi. Minden embert a munkája alapján ítélünk meg, minden ember annyit ér, amennyi s amilyen munkát végez. Nincs helye a mi társadalmunkban a munkakerülőnek, a héréknek.

Alkotmányunk biztosítja a jól végzett munka után az üdüléshez, a pihenéshez való jogot. Évről-évre többmillió forintot fordítunk üdültetés céljára. Egyre nő azoknak a szállodák, üdülőknek a száma, amelyek az év minden szakaszában várják a munkásokat, a dolgozó parasztokat, az értelmiségi dolgozókat, hogy a jól végzett munka után gondtalanul kipihenhessék magukat.

Az Alkotmány biztosította a jogok között szerepel a művelődéshez való jog is. Egyetemeken, főiskolákon és különböző tanfolyamokon dolgozó népünk százai tanulnak. Azelőtt a tudás vára a maroknyi kizsákmányoló monopóliuma volt. Ezt a monopól-helyzetüket felszámoltuk és a munkások és a volt cselédek számára gazdag lehetőségek nyílnak a tanulásra.

Valósággá tette alkotmányunk a nők egyenjogúságát is. Egyre több lány és asszony foglalja el helyét a termelés különböző területein: a bányákban, építkezéseken és tudományos intézetekben. Ma már a nők számára minden pálya nyitva áll, megszűnt az az igazságtalan állapot, hogy egyenlő munkáért a nőknek kevesebbet fizetett a tőkés. Lányaink és asszonyaink előtt korlátlan lehetőségek nyílnak és egyre nagyobb számmal élnek is ezzel a lehetőséggel.

A tőkés országokban is találkozunk „alkotmányokkal” és jogokkal. Ezek a jogok azonban csak papíron vannak meg, míg nálunk az alkotmányban biztosított jogok gyakorlásának a lehetősége is megvan.

Szeressük ezt a hazát, amely ezeket a jogokat számunkra biztosítja. A hazát szeretni pedig első sorban azt jelenti, hogy dolgozunk további felvirágoztatásán, az öt éves terv megvalósításán. Ezt értette meg dolgozó népünk, amikor Alkotmányunk ünnepére munkaverseny nyel, a tervek túlteljesítésével készült. Most az Alkotmány ünnepé után az a feladatunk, hogy még jobb munkával a harmadik negyedévi terv túlteljesítésével erősítsük hazánkat. Köszöntsük a bányásznapot még szebb eredményekkel, harcoljunk minden erővel a terv teljesítéséért. Lelkesítsen Alkotmányunk ünnepé további jó munkára, a nehézségek bátor leküzdésére, a béke védelméért, a szocializmus építéséért vívott harcban.

Sok dolgozó túlteljesítette az alkotmány ünnepére tett vállalását

Komló népe nagy lelkesedéssel harcolt ezért, hogy az Alkotmány ünnepére tett felajánlását teljesítse, illetve túlteljesítse. Napról-napra szebbnél-szebb eredmények születtek.

A feltárás dolgozói jó munkával köszöntötték Rákosi elvtársat

A Feltáró Vállalat dolgozói Alkotmányunk tiszteletére tett vállalásukat annak ellenére, hogy a csapatok üreghányban szenvedtek és a sűrített levegőnél is zavarok mutatkoztak, igyekeztek túlteljesíteni. Ennek a szép küzdelemnek következménye az, hogy a 206-os csapat dolgozó Tatai Imre brigád 101%-ot, a 251-es csapat Tomazi József brigádja 127%-ot, a 233-as csapat Kovács József 4. brigádja 101, és a 235-ös csapat Novotni Károly brigádja 101,5%-ot ért el.

A falazócsapatok közül a 225-ös csapaton Risztér Fülöp brigádja 102%-ot teljesített.

Lelkes felajánlások történtek Rákosi elvtársnak a minisztertanács elnökévé való megválasztása alkal-

Jó eredmények a szénbányánál

A szénbányavállalat dolgozói közül a 28. elővájsi csapat I., II., III. harmad teljesítménye 112, 113, illetve 170%-ot. A 29-es csapat átlagban 127%-ot ért el. A 4/1-es elővájsi csapat a vállalt 315 csille helyett 350 csillét teljesített.

Aug. 19-én az első harmadban az I-es körletben Szupa János vágár 402%-ot, Illés István vágár pedig 382%-ot. A II. körletben Hartmann aknász harmada 260 csille helyett 315 csille szentet adott át népgazdaságunknak. A 29-es csapaton Tres Ádám brigádja az előirányzatot felül 64 csille szentet termelt ki. Szép eredményt értek el Gerezdi János, Krippel Antal és Panta Ferenc vágárok, 269, 222 és 165%-kal.

Ugy a 20-as, mint a 4/1-es fejtési csapatokon az igazolatlan mulasztások száma jelentősen javult. A júliusi hónapban mindkét fejtésben

mával. A csapatok előirányzatuk túlteljesítésével bizonyítják be, hogy méltók arra a szeretetre és gondoskodásra, amelyet pártunk és Rákosi elvtárs a dolgozó népünknek nyújt. Ezért tettek többet újabb felajánlásokat, hogy kifejezzék szeretetüket és hálájukat Rákosi elvtárs iránt abból az alkalomból, hogy a minisztertanács elnökévé megválasztották. A 251-es és a 260-as csoport vállalta, hogy előirányzatukat 10%-kal teljesítik túl. A 263-as csoport megfogadta, hogy napi 1,5 folyómétert hajt ki. A 235-ös csapat versenyre hívta ki a vállalat összes csapatait, hogy közülük ki hajtja ki a legtöbb folyómétert. A lövmesterek vállalták, hogy a csapatoknak egy percet sem kell feszíteniük a robbantáskor. Az aknászok pedig azt vállalták, hogy kiküszöbölik a csapatokon az üreghány- és anyaghiányt.

Az Aknamélyítő Vállalat dolgozói sem akartak lemaradni a nemes vetélkedésben. Schmeller József brigádja ezért ért el Alkotmányunk tiszteletére tett felajánlásában 179%-ot. A Tóbiás-brigád munkájába hiába tornyosult akadály, mégis 159%-ra teljesítette vállalá-

10-12 igazolatlan mulasztás volt. Augusztusban a napi napig a 20-as csapatnál egy, a 4/1-esnél 4 bányásznak van igazolatlan mulasztása.

Szocialista városunk dolgozói aug. 20-i vállalásaik teljesítésében úgy érték el ezeket a szép eredményeket, hogy felhasználták az élenjáró szovjet tapasztalatokat. A bányában mindjobban rátértek a ciklusos módszerre és a gépeket segítőként kezelik. Ott születtek meg ezek az eredmények, ahol a kommunisták élenjáró példát mutatnak munkájukban. Használják fel a dolgozók Alkotmányunk ünnepére elért eredményeik tapasztalatait. Ujult erővel indulnak harcba a Bányásznapra tett felajánlásuk túlteljesítéséért.

Az Ötéves Terv városában

MEGNYILT AZ ÖTÉVES TERV KIÁLLÍTÁS

A kultúrterthon előtt nagy tömeg gyűlt össze. Hallgatják a bányászok, nekik térenjéjét. Halk beszélgetés moraja kíséri a zeneszót. Egy-egy hangfoszlány rebben fel: „Ötéves Terv kiállítás”, azt mondják, akik segítettek, hogy gyönyörű! „Kíváncsi vagyok rá!” — hallatszik innen-onnan.

Többszázan jöttek ide Komló dolgozóit közül, hogy résztvegyenek a megyei Ötéves Terv kiállítás ünnepélyes megnyitóján.

Hét óra, Egri Gyula elvtárs, a Bányamegyei Pártbizottság titkára megnyitja a kiállítást.

Szavaival visszavezeti a komlói dolgozókat a felszabadulás idejére és emlékezteti őket, hogy mit köszönhetnek a dicsőséges Szovjet Hadseregnek és lángelkű vezérének, Sztálin elvtársnak.

Egri elvtárs beszéde további részében Komló fejlődését mutatja be. A résztvevő szemé előtt megjelennek a kőkőnyösi házak, az új szénosztályozó, a modernül felszerelt rendelőintézet és a bányászfürdő.

— Komlót építeni büszkeség. Komlót építeni becsület és dicsőség dolga — hangzik Egri elvtárs megállapítása.

Höffler András sztahanovista vágár egy kiséé kihúzza magát. Büsz-

ke arra, hogy a mai nap elért 224 százalékaival ő is hozzájárult Komló építéséhez.

Egri Gyula elvtárs figyelmezteti a dolgozókat, hogy ne lankadjanak munkájukkal, hiszen határunkon ott lesekedik Tito aljas bandája.

Egri elvtárs szavai után újra és újra megújuló tapssal fejezik ki Komló dolgozói hálájukat, nagy vezérék Sztálin elvtárs és tanítványa, Rákosi elvtárs iránt.

Lassan megindul Egri Gyula elvtárs vezetésével a kiállítást megtekintők sokasága.

Az első képsorozat, ami szembe ötlök, megmutatja, milyen volt a dolgozó élete, amikor a tőke volt az úr. Nyomor. Földbe vajt viskók. Cserdörszuronyok jellemezték azt az életet.

A következő képsorozat szemléltetően mutatja be, hogy milyen az élet ott, ahol most is a tőke az úr. Gumibot jut osztályrésziül a dolgozóknak, ha a békéért és a jólétért küzdenek.

— Ebből az életből mi soha többet nem kérünk — állapítja meg egy fiatalasszony s a mellette álló negy-éves kislánya fejét szintogtja.

Pár lépés után előttünk Rákosi elvtárs drága, mosolygós arca. Dolgozó asszonyokkal beszélget. Sokan állják körül képét. Mintha mindenki velük beszélgetne. Szinte hallani lehet

a hangját, ahogy megkérdi: „Hogy vannak az elvtársak? Nincs valami problémájuk?”

Ahogy tovább mennek a látogatók, lassan kibontakozik öt éves tervünk egy-egy fontos állomása. Sztálinváros, Tiszalök, Inota.

Megint tömeg gyűl össze „az ipar kenyeré” című sorozatnál. A dolgozók nagy érdeklődéssel nézik Kucser elvtárs szovjet bányász képét, ahogy tanítja munkamódszerére a magyar bányászokat.

A következő teremben megismerhetjük Komló dolgozóit, hogy mit jelent az, kommunizmust építeni. A Volga-Don csatorna táru a dolgozók szeme elé.

Végül szemléltető módon mutatja be a kiállítás egy része, hogyan néz ki majd Komló, ha felépül teljesen. A megnyitáson résztvevő dolgozók még jóideig ott maradtak és beszélgettek: mit jelent az öt éves terv számunkra.

Eckert József vágár így határozza meg:

— Igazi, emberi élet!

A látogatók azzal az elhatározással távoztak, hogy még jobban küzdenek az öt éves tervért, az élet tervéért!

Csákvári József

Új termelési győzelmeikkel
ünnepeljük a
Bányásznapot

ORSZÁGOS
MUNKÁBÉ BIZOT
TITKÁRSÁG
KÖNYVT

1952. A.

A területi pártbizottság a termelés emeléséért

A Donyec-medence ma a Szovjetunió legnagyobb szénipari, kohászati és gépgyártó központja. A sztálinói terület hatalmas bányáival, kohóműveivel és gépgyáraival, különböző nagyszámú üzemével vezető helyet foglal el a Donyec-medencében.

A területi pártbizottság az SzK(b)P Központi Bizottságának, valamint a Szovjetunió Minisztertanácsának utasításait végrehajtva szívósan harcol az ipar fellendítéséért, módosítja a gazdasági vezetés tőkéseit, fokozza a pártmunka színvonalát, erősíti kapcsolatát a tömegekkel, szervezi és vezeti a dolgozók politikai és termelési aktivitását.

Az elmúlt évben az ország legnagyobb kombinátjai — „Sztalinogol” és „Artjémogol” kombinát bányászai többszázézer tónna szenet adtak az évi terv felül és 12.6 százalékkal fokozták a kitermelést. Jelentősen emelkedett a nyersvas és acélöntés, a hengereltvas és villamosáram termelése is.

A gorlovkai pártbizottság sokat tett annak érdekében, hogy a város szénrősztrjei rendszeresen teljesítsék állami tervüket. De ugyanakkor a város egyes bányái tevészerűtlenül dolgoztak. Különösen a 8. sz. bánya, az egyik legnagyobb bánya, maradt le. A párt területi bizottsága megállapította, hogy a gorlovkai városi bizottság és a kalinyini kerületi pártbizottság sok funkcionáriusa, bár járt a bányában, nem hatolt be eléggé a termelési ügyekbe és a pártmunka tartalmába. A 8. sz. bányában a gazdasági, valamint a pártmunka mélyreható ellenőrzése segített feltárni a fő hibákat és mozgósítani a bányászkollektívát a hibák kiküszöbölésére. A pártbizottság és a gazdasági vezetők az egész bányászkollektíva bevonásával kidolgozott

műszaki intézkedéseket pártbizottsági és tömegpolitikai munkával támasztották alá. A földalatti részlegeket, a brigádokat kommunisztikák és komszomolátákkal erősítették meg. A döntő termelési részlegeken így öt új pártcsoport alakult, amelyek gyakorlati segítséget nyújtottak a bányagazdagság gazdasági munkájának hathatós ellenőrzésére, a tárgyilagos, harcos politikai agitáció megszervezésére. Jelenleg a 8. sz. bánya sokkal jobban dolgozik, kollektívája sikeresen teljesíti vállalásait.

A gorlovkai bányászok a bányásznap tiszteletére versenyt kezdeményeztek. Vállalásukból már sokat teljesítettek. Ez a gorlovkai kommunista hatalmas győzelme. Ők azonban nem elégednek meg ezzel, amit elértek. Harcolnak, hogy minden részleg és brigád teljesítse a számukra megállapított előírányzatot.

Mikor a Donyec-medence bányáiban megjelentek az új bányagépek, a csisztyjakovói városi pártbizottság fő erejét az új bányagépek meghonosítására és üzembéállítására fordította. A kommunista személyes példamutatással bizonyították be, milyen óriási előnye van a szénkombájának, a rakodó- és más gépeknek. A kommunista ezeken a gépeken hallatlan termelékenységet értek el.

A munkában mutatkozó hibák kiküszöbölésének kipróbált eszköze a bolsevik kritika és önkritika. A területi pártbizottság széleskörűen alkalmazza a kádernevelésnek ezt a módszerét.

A területi pártbizottság minden erejét arra fordítja, hogy minden bánya és építkezés, minden üzem, műhely és részleg rendszeresen teljesítse neccsak mennyiségileg, hanem minőségileg is az állami tervet.

Az alkotmány ünnepére új lakást kapott Bruckner László kőműves

Hosszú csillagosokat vontatva, világyomozdony fut ki az altároló kő-íve alól. Az altároló bejáratánál és az út két oldalán részben már felépült a terméskő támfal. A legkiválóbb komlói kőműves-brigád, a Bruckner brigád építette ezt a falat.

Azt, hogy ez a brigád a legkiválóbb, a termelési eredmények és a minőségileg elvégzett munkák bizonyítják. Mert különben eddig nem sok szó esett róluik.

Ez a brigád nem tartozik azok közé, akikről gyakran megemlékezük az újság, vagy a komlói hangos hírek között.

Csendesen, de igen jól dolgoznak.

És bizony az agitáció gyengeségének a jele, hogy olyan sokáig nem figyeltünk fel rájuk.

Bruckner László kőműves brigádját az elmúlt évben átlagban 200 százalékkal felelt teljesített. Az elmúlt hónapban, júliusban 217 százalékkal volt az átlagos termelésük.

Augusztus 20-ig vállalták, hogy napi 20 köbméter falazatot készítenek el. Ezt a vállalást becsülettel teljesítették is, az utolsó 10 nap alatt 200 köbméterrel nölt meg az altároló támfal. Pedig a brigád ugyanezen idő alatt két emberrel lecsökkent. Bruckner László elvtárs tartalékos tiszti tanfolyamon van, Nagy Gyula elvtárs pedig Csehszlovákiában Karlovj-Varyban üdül.

A brigád létszáma így alaposan megcsappant. Nem maradt ott más csak Faragó Ferenc, Körmöczy József és Rác Simon György. Mondják is: — Amikor elment Bruckner elvtárs, bizony megijedtünk. Hogyan is őrizhetjük meg jó eredményeinket — így hármasban. Aztán mégsem változtunk szegények.

Nem vallottak szegyént,

mert a távollevő embereket új módszerekkel pótolták. Bevezették maguk között a 10 perces mozgalmat.

a munkaidő kezdete előtt 10 perccel már ott vannak a helyükön. Mindent előkészítenek és amikor a nagymutatató a 12-es számra ér, a megfogalomozott Bruckner brigád munkához lát. Ettől a pillanattól kezdve, a műszak végéig egyenletesen, átgondoltan dolgoznak. Náluk ismeretlen fogalom az anyagraválás. Ha a segédmunkások nem biztosítottak elég követ, vagy betont, akkor maguk ugranak oda és ellátják a munkaterület anyaggal.

Most is a 62 éves Körmöczy bácsi fent áll a parton és lapátolja a betont a kevés beszédű de biztos kezű Faragó bácsinak. A fiatal Rác Simon György, akit a brigád tanított be kőművesnek, gumicsizmában ott dolgozik, ahol a minapi eső víze gyűlt össze. Ő a brigád-bizalmi.

Ő volt az, aki tegnap éppen akkor toppant be az építő vállalat irodájába, amikor azon tanakodtak, hogy hogyan osszák el a Kökönyösön megkapott két új lakást 22 igénylő között.

Rác Simon György pár szóval érte, de érveit meggyőzőek voltak. Bruckner László elvtárs munkáért méltóságot, három gyereke van Pécsen lakik és 1949 óta megszakítás nélkül Komlón dolgozik. Bruckner elvtárs ezidáig nem hadakozott a lakásáért, pedig a szíve már rég Komlóra húzta, ahol annyi téglát,

követ falazott már be, hogy hosszú utcára lehetne belőlük összeállítani. Helyette a brigád és a brigádbizalmi vállalta, hogy lakást szerez.

Igy azután a 22 igénylőhöz odakerült a huszanharminik is és hosszas tárgyalás, vita, töprengés után a bizottság úgy döntött hogy a két lakás egyikét Bruckner László munkáért méltóság kőműves és családja kapja meg.

Ekkor már Rác Simon György új ből a fal tövében dolgozott és másnap délelőtt

telefonüzenet hozta a hírt,

hogy a brigádbizalmi eredményes munkát végzett.

A Bruckner brigád tagjai már előzőleg elhatározták, hogy ha megszerzik brigádvezetőjüknek a lakást, akkor ők maguk elvégzik a Bruckner család átköltöztetését Pécsről, Komlóra.

Augusztus 20-a után, az Alkotmány ünnepét követő napon, amikor már a 84 újonnan elkészült komlói lakás közül egy Brucker Lászlónak jutott, megjelentek majd a távollevő brigádvezető pécsi lakásán a bizalmi és megbeszéli, hogy mikor költözzenek.

Ez a története egy lakásnak a 84 közül.

Kifosztják a jugoszláv dolgozó parasztokat

Jugoszláviának a nyugati imperialista hatalmakkal szembeni gyarmati függősége, valamint a Tito-banda isziszta terrorja állandóan fokozza a jugoszláv falusi nép elnyomását — írja a lap. — Az 1951 évihez viszonyítva 1938-ban 18 százalékkal több búzát, 16 százalékkal több kukoricát és 14 százalékkal több egyéb terményt vettek. Ugyanilyen arányban csökkent Tito-Jugoszláviában az állattalomszám is. 1949-ben Jugoszláviának még 5,264,000 szarvasmarhája volt 1951-ben ez a szám már négy-

millió 720 ezerre csökkent. 1949-ben a juhok száma 11,650,000, 1951-ben pedig 10,267,000. Hasonló arányban csökkent a lovak és szárnyasok száma is.

Míg a jugoszláv dolgozó nyormorognak és éheznek, a Tito-banda a kapitalista országokba szállítja az értékes árukat. Az idén 228 millió dollár értékben szállítottak ki mezőgazdasági terményeket Jugoszláviából, 1955-re pedig nyersanyagból és mezőgazdasági terményekből 333 millió dollárt akar kiárusítani a Tito-klika.

CZUKOR ANCI ELŐREMEGY

Már jóideje bányászcsaládok laknak azokban a kökönyösi házakban, amelyeknek tégláit Czukor Anna, Kossuthdíjas brigádja tüneményes gyorsasággal rakta egymásra.

Mind fiatalok voltak és mind váratlanul cseppentek bele a Kossuth díjjal járó ünneplés boldogságába. Bizony nemigen hagyták őket dolgozni a vendégek, a fényképeztek és az újságírók.

Mindannyian egy kissé hitetlenkedve pislogtak a brigádvezetőre, Czukor Annára, aki közben már befejezte a nyilatkozatába és tovább dolgozott, amíg beszélt. A hitetlenkedés annak szólt, hogy milyen fiatal ez a kislány milyen soványka, a kezei aprók, a hangja is halk és szerény. Mási vártak a látogatók, valami milyen kispotolt, izmos leányt, aki közkívánatra egy úján pörgeti a harcossal ládat.

Amikor a rádió mikrofonját dugták elébe, bizony elfogódott volt és szabadkozott, ő nem tud a rádióba beszélni, de aztán amikor arra került a sor, hogy munkamódszerét mondja el, akkor már ment a dolog, mint a karikacsapás. Olyan hűvös magyarázott a körfalazási módszerről és a kalodákról, hogy a vágóocsiában győzte a technikus a hangfelvevőre ráakna a lemezeket.

Találkoztam egy budapesti íróval, aki többször is lent járt Komlón, aztal a céllal, hogy könyvet írjon Czukor Anciról. Anciról, mert Annának csak az idegenek szólították.

— Nézd — mondta ez az író — vagy megírom az életrajzát, vagy megváltoztatom a nevét és akkor nem kől a valóság, hanem rábizhatom magam a fantáziámra. Megírom, hogy munkavezető iskolára kerül és két hónap múlva már mint munkavezető egy egész ház építtetését vezeti. Azután hol van az megírva, hogy Magyarországon nem lehet női építészvezető? — kérdezte emellett hangon.

Valóban, ilyen már akkor sem volt sehol megírva. Nem is emiatt nem lezte be a könyvét, hanem, mert az bizonyult szegényesnek ebben az esetben, amire a legbüszkébb volt: a fantáziája.

Azóta már egy bölcsőde meglett azokkal a gyerekekkel, akik a kökönyösi házakban látták meg a napvilágot. A Czukor-brigád rakta tégláikra pedig vidám vakolat került és valahol a Tervhivatalban dolgoznak már a második öt éves terv nagy-

nagy építkezéseinek előkészítésén. Rajzolgtatják már azokat a terveket, amelyeket majd Czukor Anci építészmérnök a kezébe vesz, hogy tucatnyi építészvezetőnek elmagyarázza a munkát.

Ugyanis Czukor Anci másodéves építészmérnök hallgató a novocserkaszki egyetemen.

Bizony nem erre szánták, nem erre nevelték.

Ki gondolta volna?

Előbb a dolgozó parasztsággal szövetségessé munkásszálynak kellett kezébe vennie a hatalmat. De még akkor is csak nyolc elemít végzett az Anci. A nyolcat sem járta végig, hanem munkába állott éppen a munkának köszönhető minden örömet.

Most szemben ülök vele az egyik fehér kökönyösi kockaház második emeleti lakásában. Az asztalon szép cseccsebecsék. Kágyulóból íormált kis vitorlás, fából íaragot medve, orosz szánkó, előtte alacsony kis ló. Szovjet művész munkája, ezeket még akkor hozta haza Anci, amikor a Fekete-teneger partján üdült. Most szovjet rádiót, Pobjeda karót, ruhákat hozott és meleg, mély hangján arról beszél hogyan segítették át őket a kezdeti nehézségeken a komszomolista, a tanárok és a felsőbbéves magyar egyetemi hallgatók.

— A komszomolisták üdrelme sohasem fogott el. Ejjel egyórát tanultak velünk a felsőbbéves magyarok is rengeteget segítettek, de néha bajban voltak. Például ők nem tanultak geodéziát. Így azután előbb a szovjet elvtársakkal elmagyaráztatták maguknak és azután fordították nekünk.

— Anci geodéziát tanul, én meg szegyeltem megkérdezni tőle, hogy mi is az.

De már másról is beszélünk.

— A mi egyetemünk nagy, óriási — mondja Anci és azután elmagyarázza, hogy mekkora.

Moszkváról beszél. Keskeny kis alkai közül villognak fehér fogai Ha a szem kívétenét azokat a képeket, melyeket az emlékezés felidéz, akkor most Anci felele szemében fénylőnylen a ragyogó Metró az óriási Gorkij-utca, a csodálatos Vörös-tér és akkor én is látnám.

— Három napra utaztam Moszkvába, de szerencsére lekéssem a vonatra és így egy hélig voltam ott, de

Moszkvát megismerni ennyi idő sem elég.

A szovjet embert azonban egy pár szóból, modulatból és teltből megszerette.

Egyszer az egyik órán — ez még a kezdet kezdetén volt — a szovjet tanár észrevette, hogy a magyar hallgatók nem figyelnek oda az előadásra. Persze, hogy nem figyeltek, oda, mert csak minden huszadik szavát értették.

Az előadás után a tanár odament hozzájuk: Van-e szótár? — kérdezte. — Van.

— Adják ide és hatra jöjjenek vissza.

Hat órára visszamentek, ekkor a tanár egy kis füzetet adott át nekik. Ebben a füzetben leírta a teljes előadást, egyszer oroszul és föléje pedig aszótár segítségével magyarul. Még azt is feltüntette, hogy az orosz szavak milyen nyelvtani módban, alakban szerepelnek. Végül az egész alá odaírta a nevet: „Morszkoi”, majd melléje zárójelbe trétából odaírta nek is a magyar fordítását: Tengerész.

Időnként megérkeznek a szovjet lányok mamái. Megnézik leányaikat, hizmaké, tanulnak-e rendesen, megismerkednek a magyar lányokkal is és azután:

— Alighogy elmentek a némik — meséli Anci — már jöttek is a csomagok. Bennük a levél: „A magyar kislányoknak is adjatok, mert azoknak messze az édesanyjuk.” Magvol nekünk mindenünk, de azért nagyon jól esett ez a szeretet.

Bizony Czukor Anci nem úgy érkezett haza, mint aginek étkesési vagy ruházkodási gondjai vannak. Hovorként kilencszáz rubel ösztöndíjat kapnak. Ebből ott kosztolnak, ahol jölesik és azt vásárolnak amit akarnak. Bőségesen futja az ellátásra, hiszen mindent lehet kapni és minden rendkívül olcsó. Ruházkodásra is bőven jut belőle, mozira, színházra, könyvre, szovjet és magyar újságokra, tengerparti fürdésre, sőt haza is a családnak, emellett átlagban 3000 forintért jegyeztek békekölcsönt.

Elképzelhető hogy milyen a szovjet dolgozók életszínvonala, amikor az átlagos hávi kereset 1400—1500 rubel.

Ancit is hívták, de a praktika, a gyakorlati tanulás miatt nem mehet a közelé bányavárosba, Sahtiba, Csorna Erzi, a pártcsoport vezetőjük el látogatott oda az egyik szovjet kislány szüleihez Idősebb, sztáhamovista vajúr volt a házigazda.

Vasárnap ellustálkodtak és 11 óra lett, mire Erzi felelt, ekkor bőségesen sokat ettek. Erzi azt hitte, hogy ebédet, de amikor egy órákorr hozták a tényleges ebédet, akkor rájött, hogy tévedett. A háziak pedig nagyon iel voltak háborodva, hogy a magyarok nem tudnak enni.

Különbben az idősebb vajúrnak személyaftója van és minden gyerekét főiskolán, egyelemen taníttatja.

De nemcsak az ismerősök körében tapasztallák a szovjet ember vendégszeretelét. Egyszer praktikán, föld mérésen voltak a város mögött. Belementek egy házba vizet kérni. Olyan kedvesen fogadták őket, hogy még vacsorára is ott kellett maradniok, sőt azt is megígértették, hogy eljönnek mások is.

— Szeretnek bennünket, magyarokat és mi is odakint tanultuk meg igazán becsülni és szeretni hazánkat. A szovjet emberek olyan sokat tudnak a népi demokráciáról — hiszen már iskolában is megtanulják a történelmüket földrajzukat, — hogy mi a jg mertünk leállni vitákozni velük, kénytelenek voltunk magunk is szorgalmasan tanulmányozni hazánk multját, néprajzi és osztályviszonyait ahhoz, hogy ne maradjunk szegényben a szovjet emberek előtt.

Négy egész két tizedes átlaggal vizsgáztak a magyar hallgatók. Rosztovból szállt tej velük a repülőgépe. Elzúgtak a hatalmas Volga-Don csatorna felett és elmdultak hazafele.

Egy évet töltöttek a Szovjetunióban. Mindannyian kiváncsian, nagy várakozással indultak útnak: Mi változott ezalatt odahaza? Mennyire jutottunk előbbre az olyan boldog élet felé, amelyben ők ott élnek.

A repülő után vonatra ültek. Már a repülő sem találták elég gyorsnak hát még a vonalot! Mégis, amikor Záhonyba értek és ott az első diaktársuk leszállt, már annyira testvéri közösségbe ionódtak össze, hogy hiavására egyhárom vendégségbe vélemtek. Ez történt Budapesten is.

Anci a sok marasztalás után csak

napok múlva ért Komlóra, igaz, viszont, hogy jti már őt is meglátogalták a lányok.

— Ő... nagyon megráblém. amikor megláttam, hogy mekkorát nőtt Komló. A szénosztályozónak akkor még csak az alappillérei voltak meg, most már termel. Aztán az emberek is fejlődtek. Benács Irén az előtt félt eljönni a szemváriumra, valósággal könyörögni kellett neki, hogy jöjjön. Most a kökönyösi pártbizottság oktatási felelőse.

— Azért volt olyan eset is, amin csodálkoztam, — folytatta a beszélgetést Anci. — Akadt, akj megnézte a tenyerem, hogy nem munkaszolgálaton vagyok e kint. — Anci szemében meg most is a megrökönyödés ült, mert bizony elég szomorú, hogy ilyen ostoba ember is van még. Bizonyára eredeti „amerikai” értesülései vannak.

A holnapi mérnök, a mai egyetemista és a tegnapi kőműveslány meg nézi az óráját. Inhof János várja, vele együtt kimennek újból az építkezésre. János is kőműves volt, ő most van az Oleg Kosevoj kollégiumban és összel indul a szovjet egyetemre. Addigra Anci már másodéves lesz.

Picit sóhaj, — az örömtől. — Bizony nem cserélnek senkivel. Ha végeztem, akkor ide szeretnék visszajönni Komlóra. Hacsak addigra nem fejeződnek itt be a munkák.

Odakint sőt a nap. — bárcsak esne az eső. — a komlói dombok, mint a írissen sült kenyerek halmai a pék polcán, úgy sorakozna... Innen lentről, mintha ezernyi cinkét ragasztott volna rájuk a pék, úgy féhérlenek az új házak.

A szénosztályozó már dolgozik a nagycsarnokban is járnak a gépek. A fürdő most épül, a főtér is, szemben a dombon majd holnap kezdik a munkát. Lehet, hogy azt is befejezik, mire Anci hazajön, de azért lesz munka, mert az építést sohasem hagyjuk abba.

Czukor Anci pár hét múlva visszaindul a Szovjetunióba, egy kicsit a mi jövőnkbe utazik. Tanul, fejlődik. Igyekszik majd jobban tanulni, mint eddig, igyekszik majd jobban helytállni, mint eddig, nem azért mintha panasza lenne rá, de szietnie kell, hiszen már tizenkilenc éves.

Komoly eredményeket értek el a komlói bányászok az augusztus 20-i munkaversenyben

Az ország minden dolgozója fokozott munkával és lendülettel küzdött, hogy az eddiginél nagyobb és jobb eredményekkel ünnepeljék meg Alkotmányunk napját.

Augusztus 20-ra indult meg a szénlővájásokon a 100 méteres mozgalom,

az új frontfejtésen a ciklusos munka megszervezése. A fizikai és műszaki dolgozók részéről július hó elején tett vállalások teljesítését az időközben befolytató szállítási és egyéb átszervezési nehézségek nemcsak akadályozták, hanem a menetközben felmerülő problémák újabb feladatok, jelentettek.

Az elmúlt két hónapban üzembehelyezett új beruházási egységek miatt az egész földalatti és külszíni szállítást át kellett szervezni. Az új frontfejtés megindítása és az új frontfejtések előkészítése, illetve azok szállítási lebonyolító új gépi berendezések beszerelése és azok használata nehéz feladatok elé állították a gépüzem dolgozóit.

Az üzem felfejlesztését elősegítő változások nagyon sokszor és nagymértékben jelentettek akadályt. Ezeknek a leküzdése csak a műszaki és fizikai dolgozók szoros együttműködésével és szívós munkájával volt lehetséges.

Július 15-én megindult az Koepe szállító gép, az új altári villamosmozdony szállítási, az új szénosztályozó és ekkor leállt a Kossuth-akna.

A szállítás teljes megváltozása nagymértékben üreshiányt idézett elő, amelyet a műszaki és fizikai dolgozók vállalva három hét alatt le-

küzdöttek és így augusztus második hetében megszűnt ez az akadály. A munka feltételének megjavítása érdekében igyekeztünk meg elől levegőellátást is biztosítani.

Ennek érdekében helyeztük üzembe augusztus 15-én a budafai új 2.000 m³-es ventilátort.

A csapatok részéről tett vállalások teljesítését akadályozta a sűrített levegő elégtelensége, amit a mai napig nem sikerült kiküszöbölni. A közismerten meleg komlói bányában dolgozók munkáját sokszor megnehezítette az ivóvíz hiány. Ennek megszüntetése érdekében csőanyaghiány miatt csak augusztus 17-én tudtuk beépíteni a vezetékét.

Mindezekből látható, hogy a komlói bányászoknak az állandó és fokozatos fejlődés érdekében bekövetkezett váratlan akadályok és szokat-

lan új helyzetek között kellett dolgozniuk, ami a vállalások teljesítését megnehezítette.

A felmerült akadályokat sok esetben az is okozza, hogy az üzemtől független egyéb vállalatok és szállítók nem készülnek el a tervezett időre munkájukkal. Vagyis rossz a kooperáció.

Igy például a Koepe szállítás megindulása nem okozott volna zavart az augusztus 20-i vállalás teljesítésében akkor, ha a tervezett időre, 1951 decemberre elkészült volna. Nem okozott volna és nem okozna még ma is kiesést a sűrített levegőhiány akkor, ha az új nagyteljesítményű turbókompresszort távaszra megkapjuk.

Mindezen akadályok ellenére a komlói bányászok dolgozói az augusztus 20-ára tett vállalások eredményeképpen komoly eredményeket értek el.

Az üzem termelése az elmúlt két hónap folyamán körülbelül 68 százalékkal emelkedett.

A munkaidő kihasználása és a munkafegyelmeg megszilárdítása terén is javulást értünk el.

Az egyes csapatok közül különösen kiemelkedik a 20-as frontfejtési csapat teljesítménye. Ez a frontfejtés sok akadály ellenére is 100 százalékon felül teljesítette tervét és a munkafegyelmeg megszilárdítása terén nagyon szép eredményt ért el.

Hudank Antal, Főris István és Horváth Ferenc csapatvezető vájások szorgalmas szervező és nevelő munkájának eredménye az, hogy míg július hónapban a csapaton 45 kimaradás volt, addig augusztus hónapban a mai napig csak egy kimaradás volt. A csapat minden egyes tagja a munkaidő minden percét kihasználja.

Komló bányászata minden dolgozójának megfeszített munkája tette lehetővé azt, hogy a bekövetkezett akadályok ellenére is eredményekről és a vállalás teljesítéséről beszélhetünk.

Minden erőnkkel azon leszünk, hogy az Alkotmányunk ünnepére megindított verseny folyamán elért eredményeinket és a fokozatosan javuló versenyrendületet tovább fokozzuk. Ezzel elérjük azt, hogy a bányásznapra tett vállalásainkat az akadályok kiküszöbölésével maradéknélkül teljesítsük. Ezzel biztosítjuk fejlődő és épülő szocialista bányavárosunk méltó fejlődését az ország többi bányászataival szemben.

Mátrai Árpád csúcsüzem vezető.

Rákosi elvtárs megválasztása tiszteletére pótfelajánlást tettem

Augusztus 14-ét történelmi napnak érzem!

Történelmi nap. Mert Rákosi elvtárs, szeretett vezéréink és édesapánk, aki idáig is tanítómesterünk volt, a minisztertanács elnöke lett.

41 éves vagyok. Sokat szenvedtem addig, míg a dicsőséges szovjet sereg Sztaálin elvtárs vezetésével felszabadítottak a kapitalisták jarma alól. Meri járom volt az. Végigéltem annak minden kegyetlen percét. 15 éves voltam, amikor Pécsre kerültem, mert bányába szerettem volna dolgozni. De munkát még a felszínen se kaptam. Voltam 5 év alatt minden, azért, hogy egy istállófényben alhassak és naponta egyszerű eszem. Nyomorogtam. 1952-ben bekerültem a pécsi bányába. Azt hittem, hogy most már enyém a világ. Keserű volt a valóságot megismerni. Mint csillás két és fél pengőt kerestem. Rongyos voltam. Közben gyakran csak 3-4 napot dolgozhattam hetenkint. És milyen munkát végeztem. Egy pillanatra sem volt megállásom. Hiszen ha a főaknász úrnak nem tetszett valami, vagy én nem tetszeltem, az egész műszakot, szerencsém volt, ha csak felét vonta le a fizetésemből. Annnyira nyomasztó volt a nyomorunk, hogy 37 elején nem volt mit tennünk mást, mint sztrájkba lépniük. A szervezkedésben részt vettem én is. Ezért a sztrájk befejezése után nem vettek vissza. Sőt fekete-listára kerültem. Magyarországot egyetlen bányájában sem dolgozhattam. Vezettem a koldusbotot és kivándoroltam Belgiumba, ahol szükség volt bányászra.

Nem bírtam 3 évnel tovább! Kínzótt a honvágy. Így 40 októberében visszajöttem és Komlón a bányába kerültem segédvájárnak. A felszabadulásig a betevő falatomért küzdöttem.

A felszabadulás után megkezdődött az én életem is. Vajár lettem. Napról-napra többet kerestem. Megismerem az élenjáró szovjet bányászok munkamódszereit és azok felhasználásával elértem a sztáhanovista szintet. Boldogan és büszkén írom le: Sztáhanovista lettem. Közben családommal 3 szobás gyönyörű új lakást kaptam a most épülő Kökönyösön. Favaly vettem kétezer forintért rádiót. Heverőre is jutott. Szekrényemmel szívesen nyitom ki, hiszen most már nem kong az ürességtől. Tanulhatok. Képezhetem magam. És ezt mind pártomnak és Rákosi elvtársnak köszönhetem, hiszen jól használták fel azt az óriási segítséget, amit Sztáálin elvtárs nyújtott és nyújt most is szabadságunk biztosításában.

Amikor 14-én a rádióban hallgattam az Országgyűlés ülését, együtt tapsoltam a képviselőkkel. A dolgozó népünk képviselőivel. És akkor hirtelen a multam jutott az eszembe. Ahogy az előbb leírtam, úgy éltem megint végig. Este, amikor sichte mentem, elhatároztam, hogy én is egy csekély tettel hozzájárulok a történelmi dátumhoz. Brigádtársaimmal a munka megkezdése előtt beszélgettem és elhatároztuk, hogy bár kemény közebe kerültünk, a 100 méteres vállalásunkat túlteljesítjük. Munkához láttunk. Most már nyugodtan tehetünk Rákosi elvtárs megválasztásának tiszteletére pótfelajánlást: 105 métert haladunk a hónapban előre!

Ezért értem el augusztus 19-én 269 százalékot.

Geresdi János, vajár Kossuth-akna IV/1. brigád.

Megkezdődött az Ötéves Tervkölcson ötödik sorsolása

Alkotmányunk ünnepén, szerdán délelőtt kezdődött meg a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon az Ötéves Tervkölcson ötödik sorsolása. A színpad nézőterét zsúfolóság megtöltötték a dolgozók, de a színpadon túl, a szigeten mindenütt sok ezer ember tolongott, benépesült a Margitsziget zöld pázsitja.

Antos István elvtárs, a pénzügy-miniszter első helyettese mondott megnyitó beszédet:

— A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa által kibocsátott Ötéves Tervkölcson ötödik sorsolását kezdjük ma meg — mondotta.

Ezzel az ötödik sorsolással mintegy 500 millió forintba emelkedik az az összeg, amelyet az Ötéves Tervkölcson kibocsátása óta kormányzatunk visszatérít

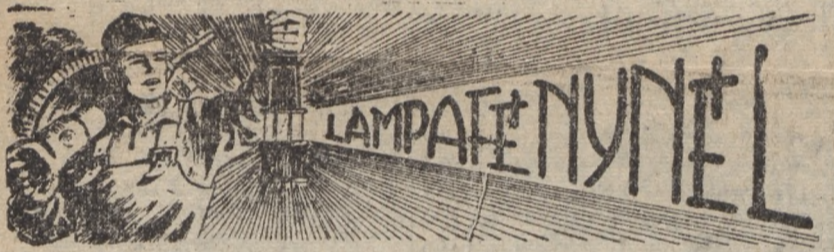
Ezután az ötéves tervünk alkotásairól, a dolgozóknak az alkotmány adta jogairól beszélt Antos elvtárs, majd így folytatta:

— Az Ötéves Tervkölcson ma megkezdődő sorsolásán nyerevényben és törlesztésben mintegy 84 és félmillió forintot sorsolunk ki. Ezzel csaknem kétmillióra emelkedik azoknak a kötvényeknek a száma, amelyeket az Ötéves Tervkölcson sorsolásai során kisebb vagy nagyobb nyerevényrel, vagy törlesztéssel kihúztak.

— Az államkölcsonök sorsolásai az elmúlt két és fél év során kedvező ünnepnapjainak váltak dolgozó népünknek. A nyerevények világossá teszik mindenki előtt, hogy az állam bőségesen adja vissza azt a kölcsönt, amit a munkások, parasztek, értelmiségiek adtak az államnak, adtak saját maguknak. Ez,

a népünk örömnepén, az alkotmány napján megkezdődő sorsolás is azt hirdeti, hogy a magyar nép Rákosi elvtárs vezetésével biztosan halad az új, további sikerek felé — fejezte be beszédét Antos elvtárs.

Ezután Mátyus Árpád, a sorsolási bizottság elnöke ismertette a húzások technikai lebonyolítását. A sorsolási bizottság tagjai elfoglalták helyüket a sorsolási kerek mellett. Feltörték a pecsétet, megforgatták a kereket, az úttörők kivették a számokat és átadták a bizottság tagjainak. A bemonó szava nyomán felzúgott a taps, az első húzás eredményeként tízezer forintot nyert az 1555-ös sorozat 257 számú kötvénye. Forog a kerék, újabb és újabb számok hangzanak fel — folyik az Ötéves Tervkölcson ötödik sorsolása a Margitszigeten.

Jutalom és büntetés

Pártunk és kormányzatunk hatalmas erőfeszítést tesz, hogy elősegítse szénbányászati tervének teljesítését, illetve túlteljesítését. Ennek alapján határozatot hozott, hogy a bányászok bérében a nekik juttatott kedvezményeken és egyéb területeken is kifejeződjön az, hogy pártunk és kormányzatunk megbecsüli a szénbányászok hőseit; a bányászokat.

Azokat a földalatti dolgozókat szénbányászokat, akiknek egész éven át igazolatlan műszakmulasztásuk nincsen, minden évben egy összegben kilizetett hűségjutalomban kell részesíteni, — mondja ki a határozat.

Ez a hűségjutalom vájásoknál, csapatesilléseknél 1-2 évi szolgálat után 5 százalék, 2-5 évi szolgálat után 10 százalék, 5-10 évi szolgálat után 15 százalék, 10 éven felüli szolgálat után 20 százalék a földalatti pótlékkal növelt évi alapkeresetnek. A vájárképesítéssel rendelkező dolgozó ezenkívül a jutalom 10 százalékát is kapja.

A többi földalatti dolgozó pedig évi alapkeresetük 5, 6, 10, illetve 15 százalékát kapják. A szolgálati idő 1950. I. hó elsejétől számolt.

Egy igazolatlan műszakmulasztás esetén a teljes járó hűségjutalom felé feltehető ki. Az a dolgozó, akinek két műszakot bírázott igazolatlanul, az elesik a hűségjutalomtól.

A hűségjutalom bányásznapkor kerül kifizetésre. Ezévi bányásznapon azok a műszaki dolgozók is megkapják a hűségjutalmat, akik idáig abban nem részesültek.

Pártunk és kormányzatunk, mint sok más téren, a hűségjutalom kifizetésével is, kifejezésre juttatja szeretetét, gondoskodását és megbecsülését az öntudatos bányászok iránt.

De nem tűri a bümlizőket és az önkényesen távozókat, hiszen maguk az öntudatos bányászok kérték pártunkat és kormányzatunkat, hogy büntesse meg tervük teljesítését gátló igazolatlan mulasztókat és azokat, akik önkényesen kilépnek.

Ezért hozta a pécsi járásbíró augusztus 5-én és 8-án önkényes távozás és igazolatlan mulasztás miatt a következő bányászok ellen javító nevelő munkafeladatot.

Id. Dávid József 4 havi javító nevelőmunka, Cziger György 2 havi, Sziucs Mihály 5 havi, Darabits László 2 havi, Balogh Sándor bányászokat 2 havi javító-nevelőmunkára és mindnyájuk fizetésének 15 százalékos csökkentésére. Palkó Józsefet 5 hónapi javító munkára, 20 százalékos bércsökkentéssel, Ebert Jánost 5 havi és ilj. Horváth László bányászokat pedig 3 havi javító nevelő munkára, 25 százalékos bércsökkentésre ítélte a pécsi járásbírósg.

Ezek a dolgozók önkényes távozásukkal és az igazolatlan mulasztásukkal büntetést érdemeltek. Mig azok, akik fáradságot nem kimélve, minden percet kihasználtak, hogy szénbányászati tervüket teljesíthessék felemelt 5 éves tervüket, hűségjutalmat kapnak.

Csillernaktár a palahányón

Már többször felhívtuk a Kossuth-aknai külszíni üzemvezető figyelmét arra, hogy náluk az üres csillék szanaszét hevernek. A palahányón, a siklóon állandóan 8-10 csille fekszik a forgalomból kivonva. A legtöbbjük már el is fedte a pala.

Kossuth-aknai légraknánál esillejavítók dolgoznak. Azoknak a csilléknek a kerekét, amelyeket már nem tudnak megjavítani egyszerűen leszedik, a rossz esilletartályt pedig egyszerűen ledobják a hányón. Vécei László gépüzemvezető elvtárs figyelmébe ajánljuk ezeket a jelenségeket és nem utolsósorban azt, hogy a csilleládákat nem a palával együtt kell tárolni, hanem az óskavas gyűjtőhelyre kell azokat szállítani. Lehetőleg nem holnap, hanem ma.

KÜLÖNÖS ÉTEL

Azt mondja a régi mondás — nem jó mondás — hogy távollevőről, vagy jól, vagy semmi. En nem használom ezt a mondást. Hiszen a Komlói Üzem-élelmezési Vállalat ételéről írok.

Célszerű rögtön az első fogáson, a levesen kezdeni. Általában szokásos színű folyadék, melyről az első látásra sem derül ki, hogy mit is tartalmaz, mi lehet a neve. En hosszas kúvártás után megtudtam. Es az étkező társaim rendelkezésére bocsátom tudásonkat: ez a tésztaleves.

Nézünk egy következő fogást. Paradicsomos káposzta, marhapörköttel. Ennél valamelyik bölcs gondolkodó azt az újítást vezette be, (remélem nem kapott érte jutalmat), hogy a pörköltbe való húst ne aprítsák össze. Valószínűleg azért, mert az időmegtakarítás és esetleg a normában sincs benne szöszerim, az, hogy hány centiméteres darabokra kell azt felvágni. Ennél az ételnél fordult az az eset elő velem, hogy ilyen fel nem darabolt húst, illetve marhapörköltet kísértem elfogyasztani. A kés, amelyet a tányéron mellé tettem, elég éles volt, azonban az a szegény marha, amely arra a jobb sorsra érdemelt hogy egyik darabkájával az én tányéromat tisztelje meg (nyugodjon békében halála után és ne sértődjék meg szokimondásomon) rettentően macacs állat lehetett, egész hosszú, vagy százesztendő életén keresztül. Ez a tisztelt marha az én erőlködésemmre nemcsak, hogy nem volt hajlandó apróbb részekre válni, hanem dühében a körülötte lévő paradicsomos káposztát sem bírte meg. Bele egy feltámasztást az ólomba kotort és ugyanakkor erős lendülettel vére, kiszabadította magát egész közém karmai és éle közül, s egy gyönyörű röppályát lért a földre ugrott, ahol még néhány másodpercig a földre ejtett gumilabdához hasonló mozdulatokat tett. Föl és le pattant.

En, aki annyira szeretem a káposztás tésztát, lehajtott fejjel és mellemel verve ököllet, vallom be bűnömöt: — Nem bírtam meenni a üzem káposztás tésztát.

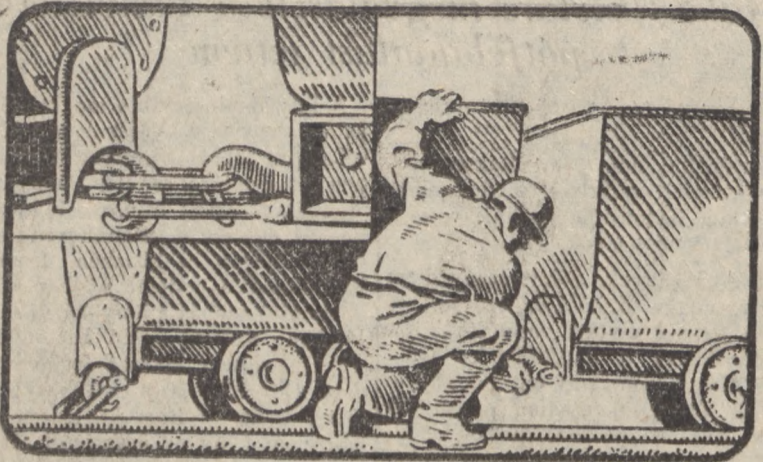
LEVELEZŐK ÍRJÁK

Panasz az újság-elosztásra

Kedves Elvtársak! Brigiádokkal az Anna-kádnál új gépház alpmunkáinál dolgozom...

dekk, hogy olvassunk és ezen a téren tudásunkat fejlesszük, ha nem gondoskodnak arról...

Mindenki töltse a fejét, hogyan tudná a vállalat terjedelmét elősegíteni...

Ne hajolj a csille közé, amikor össze akarod kapcsolni, mert a csille összenyomhat. A lámpát úgy helyezd el, hogy lássál!

FILM

ALATTVALÓ

HEINRICH MANN SZATIRIKUS REGÉNYÉNEK FILMVALTOZATA

A császári Németországnak olyan emberekre volt szüksége, akik vakon engedelmességek...

szül. A szoborfelépítésnél az ünnepi beszédet Diederich tartja...

Sikeres újítási hét az Építési Vállalatnál

Alkotmányunk nagy ünnepe alkalmából, minden eddigig felülmúló eredmények születtek...

atája állandó emelkedést mutatott, de most függőlegesen felszökött...

És hatványozott értékű az ismerés és megbecsülés, amelyben az újítók részesei...

Augusztus 20-ig újabb 84 lakást adtak át Komló építői a bányászoknak

Komló szocialista bányaváros nagyszabású építkezéseinek több mint 150 gép segíti az építést...

a kökönyösi lakásépítkezés minden munkahelyére eljuttatja a habarcskeverőket...

Kezdetben azonban nem tudták kellőképpen kihasználni a gépeket. Még ez év elején is alig 40 százalékosra volt tehető a gépkihhasználás...

Párhírek

Az MDP Városi Bizottsága értesíti a párt- és tömegszervezeteket, hogy augusztus 25-én délután 6 órakor...

Villanyáram terven felül

A komlófi Erőmű lelkes dolgozói a beütemezett terven felül 1.000.000 kilowatt óra többletermelést vállaltak...

sítették napi termelési tervüket. A karbantartási csoportok augusztus húszárára tett vállalkoásukat...

Komló BSK — Budapesti Lokomotív 5:3 (2:2)

Magyar — Daum, Orosz, Kripl — Károlyi, Fisker, Pöllinger, Próbajátékos, Schmezl, Szám II.

lelkesen igyekezett. Csúfcsúfok nemcsak egyénenként rúkkolt ki a játékkal...

A NAGY TALÁLKOZÁS

Gyovai János csillés, aki különben a II. harmadban a 25-ös csapatnál dolgozik, augusztus 15-én találkozott Kadar K.-val...

A vízkorlátozás enyhítése

Ertejtjük a város lakóit, hogy a vízkorlátozást augusztus 16-ával megszüntetjük...

Baranyamegye Szikra Nyomda Nyomdáért felj.: Melles Rezső.

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM

ARA: 30 FILLÉR

PÉNTEK, AUGUSZTUS 29

Segítsük a fiatalok helyes kezdeményezését

Az ifjúság szocialista szellemben való nevelése, rendkívüli jelentőséggel bír. Erre mutat rá Farkas elvtárs, a Központi Vezetőség ülésén mondott beszéde. Farkas elvtárs többek között azt mondta: „Az ifjúság közti pártmunka központi kérdésének, az új nemzedék szocialista szellemben való nevelését kell tekinteni. Fárdhatatlan harcot kell folytatni a burzsoa ideológia minden maradványa, a sovínizmus, a klerikális befolyás, a pacifizmus, a cinizmus, a fegyelmetlenség, a gondatlanság ellen és éberség hiánya ellen. Ifjúságunk tudatában erősíteni kell azt a felismerést, hogy az a korszak, melyben élünk, népünk új nemzedékétől, helytállást, bátor kiállást követel. Csak bátor, tettekész, minden elpuhultságtól, kényelmességtől, a nép ügye iránti közömbösségtől mentes ifjúság alkalmas arra, hogy az új világ építője és védelmezője szerepét méltóan betöltsse.”

Ilyen ifjakat nevelni, megtisztelő feladat minden kommunista számára. A párt és a DISZ nevelőmunkája nyomán egyre jobban látni az ifjúság soraiban az új hajlékokat, amelyekben megvannak ezek a kommunista tulajdonságok, amelyek ledobják magukról a sajakot, és új emberként, kommunista emberként harcolnak szocialista hazánk és benne egyik legnagyobb alkotásunk, Komló felépítéséért.

Tudnánk sorolni hosszú sorban ezeket a fiatalokat. Itt vannak mindjárt a Molnár brigádban dolgozó ifjak. Vajjon az eredmény amit elérték, öle hullott nekik? — nem. — Ezért szívósan, ezer akadállyal és nehézséggel kellett megküzdeni ezeknek a fiataloknak, de megmutatták, hogy Komlón meg lehet és meg kell gyorsítani a feltárást. Megértették azt, hogy a feltárást meggyorsítása hazánknak, Sztálinvárosnak több szentet biztosít. De ugyanakkor tudták, hogy a jó munka nyomán megkapják az államtól a méltó jutalmat.

Vagy itt van a Beloiannisz ifjúsági brigád, amely nem elégedett meg azzal, hogy ők értek el szép eredményt, hanem a jó brigádöt otthagyták, elmentek egy másik brigádba, hogy azokat is megtanítsák a gyorsfalazási módszerre. Ezek a fiatalok tudták, hogy Komlót csak úgy tudjuk felépíteni, ha nem egy, hanem több gyorsfalazó brigád dolgozik.

Dicsőség és megtiszteltetés ezeknek a fiataloknak. — Ezek a fiatalok körünk hősei, akik példamutatással, magasfokú munkamorállal és fegyelmükkel példát mutatnak az egész munkásifjúságunknak arra, hogyan kell viszonyni a munkához.

Vannak már fiatalok, akik bátran kezdeményeznek újat, hatalmasat akarnak alkotni, azonban ehhez nem kapják meg a kellő se-

gítségét sem a DISZ, sem pedig a vállalatvezetőség, vagy szak szervezet részéről, ami aztán letöri az ifjúság kezdeményezését, alkotmányát. Megfeledeztünk arról, hogy ha ma módot és lehetőséget nyújtunk a fiataloknak, hogy valamilyen kezdeményezést végrehajtsanak, jövőre talán éppen ez a fiatal fogja megdönteni Molnár elvtárs elért eredményeit.

Ilyennel már találkozunk. A vágáriskola végzett hallgatói kérték, hogy idősebb vágáris vezetése alatt brigádot akarnak alakítani, amelyik aztán benevez a 100 méteres mozgalomba. Még a mai napig sincs biztosítva a munkahely számukra.

Vagy pl. az Ajtai téle kombáin, a fiatalok vállalták, hogy működőként fogják és megmutatják, hogy a gép segíteni fog a bányászok nehéz munkáján. Még mindig nincs biztosítva a munkahely részükre. Ezek a tényezők gátolják a kommunista jellem kialakítását, hiszen mi magunk törjük le bennük az alkotmánygyárat, a törekvést, az új, fejlettebb irányt.

Az augusztus 20-i versenyszakaszban egész csomó kezdeményezés történt, amit nem segítettek. Ez legyen tanulság elsősorban a DISZ bizottságnak, de a vállalatvezetőségnek is, a szeptember 7-re való felkészülésben. Ne engedjünk el egyetlen kezdeményezést sem, ami helyes, hiszen ez formálja azokat a hősokeket, akik normáljakkal újra és újra túlhaladják, akik gondolkodnak a munka észszerűsítése felett.

A DISZ vezetőknek bátrabban kell segíteni ezeknek a fiataloknak. Ne féljenek attól, hogy egyszerű, vagy kétszer kudarcot valunk, hanem bátran álljunk ki a fiatalok mellett, és támogassuk a kezdeményezést.

Sajnos vannak még vezetők, sőt titkárok, akik nem törődnek az ifjúság kezdeményezéseivel. Pl. Tanó elvtárs, az Aknamélyítő DISZ titkára, nem segítette a 100 méteres mozgalmat, mintha ehhez semmi köze sem lenne, sőt DISZ titkár léteire rombolta a munkamorált, és pont az ő brigádja nem teljesítette a vállalást. — Hát hogy tud Tanó elvtárs az ifjak szemébe nézni, vagy hogy akarja mozgósítani az ifjakat nagyobb eredmények elérésére, amikor maga a helyes kezdeményezést és vállalást nem hajlja végre?

Ilyen vezetőket a fiatalok el fognak söpörni, ha nem változtatnak magatartásukon a munkához való helytállásban.

Tehát a DISZ bizottságok és alapszervezetek segítség és támogatásuk az ifjúság helyes kezdeményezését, mert az elért sikerek, eredmények nevelik a munka frontján ifjúságunkat helytállásra, a nehézség elleni harcra, áldozatvállalásra. Szocialista hazánk felépítése ilyen fiatalokat követel.

Gallusz József

Határidő előtt készülnek el a szovjet gyárakban a kujbisevi vizierőmű megrendelése

Moszkva (TASZSZ) A Szovjetunió több, mint ötszáz üzemét kapott meg rendeléseket a kujbisevi vizierőmű számára. Moszkva legnagyobb üzemének a nagy építkezés számára gépkocsikat, transzformátorokat, építőgépeket, motorokat és egyéb felszerelést küldenek.

A kujbisevi vizierőmű valamennyi megrendelését határidő előtt teljesítik az üzemek. Az urali gépgyár és a cseljabinszki üzem például hat hónappal határidő előtt készítette el a nagy építkezések számára az eszköztáborokat, a talajnyesőket és talajegyengetőket.

Egyre nagyobb eredmények elérésével a III. negyedévi terv túlteljesítéséért

Minél jobban közeledik szeptember 7-e, a bányásznap, annál lelkesebben dolgoznak Kossuth-akna bányászai. Valamennyien tudják, hogy mivel tartoznak a pártnak, Rákosi elvtársnak, a nép államának. Nem mással, mint adott szavuk betartásával.

Ezért teljesítette vállalását a 27-es elővágó csapat valamennyi brigádjá.

Két hónappal ezelőtt, július 1-én kapcsolódtak be a 100 méteres mozgalomba és az első hó folyamán túlszárnyalták a vállalást becsülettel, bár 5 nap kiesésük volt műszaki hibából, mégis a lelkesedés, akaraterő győzött és 100 4 folyómétert hajtottak ki. Ekkor határozták el, hogy augusztus 20. Alkotmányunk ünnepe és szeptember 7. a II. bányásznapra még szebb eredményt érnek el és túlteljesítik a vállalást.

Előre a Bányásznapért!

— Átadjuk határidő előtt az új frontfejtést — mondotta Bányászati Ferenc sztáhanovista vágár elvtárs. De a többiek Dobos József, Somogyvári Jenő elvtársak brigádjá, mintegy 12-en csatlakoztak ehhez. S bizony keményebben folyt ezután a munka. Leküzdötték a közbejött akadályokat. Hogy ez sikerült Ropoli elvtársnak, a körlet vezetőjének is köszönhető. Szíven viselte a vállalást, tudta azt is, hogy ezzel maga alá gyűri a lemaradást, behozza a tartozást.

A nemes versenyben előn a Somogyvári brigád áll 152.5 százalékos teljesítéssel.

A Dobos brigád 144.6 százalékkal a második, augusztus 26-ig Bányászati 122.5 százalékkal a harmadik helyen állnak. A versenynek meglet az eredménye, mégpedig nem egyéb, mint egy frontfejtés, amelyet szeptember 7-én büszkén adnak át majd társaiknak.

Az egyéni és párosverseny ugyan csak jó eredményeket hozott. Egyre többen érnek el újabb és szebb eredményeket, s egyre többen lesznek olyanok, akik határidő előtt teljesítik az ígéretet, a fogadalmat, melyet Rákosi elvtársnak tettek.

Igy érte el a 213.2 százalékos átlag teljesítést a 4-es csapaton dolgozó Reinhardt Péter sztáhanovista vágár.

Hoffmann Mátyás és Illés István vágár elvtársak ugyan csak túlteljesítették a fogadalmat. Hoffmann elvtárs 48.3 százalékkal, Illés István pedig 66.5 százalékkal, átlag százalékkal 181.3 és 199.5 százalékkal.

A 20-as csapaton Panta Ferenc a legjobb fejtési vágár 191 átlagszázalékkal, Mehlmann Henrik 175 százalékkal, a második Metlágér elvtárs 171.7 százalékkal a harmadik helyen áll.

Az eredmények mellett vannak még hiányosságok is. A 4-es csapatok még mindig nem tudták teljesíteni a vállalást. A második harmad Braun János brigád csak 78.1 százalékkal, a Kovács György brigád 75.5 százalékkal és az első harmadbeli Hamvas brigád is csak 69.1 százalékkal tudta teljesíteni a vállalását augusztus 26-ig.

A másik fejtési fronton a 20-as csapaton ugyanaz a helyzet. Itt a fogadalmat teljesítéséhez legközelebb a Horváth Ferenc brigád áll, 94.5 százalékos teljesítéssel.

A vállalati viszonylatban a II. körlet áll az élen, 94 százalékkal, míg az I-es körlet csak 70.7 százalékkal áll a tervteljesítésben.

A szovjet dolgozók újabb munkasikerekkel készülnek az SZK(b)P XIX. kongresszusára

Moszkva egyik legkiválóbb üzemében a transzformátorgyárban a sztáhanovisták nagy érdeklődéssel tanulmányozzák a SzK(b)P Központi Bizottságának a XIX. pártkongresszusra vonatkozóan kiadott dokumentumait. A vállalat műhelyeiben és osztályain felváltva és megbeszélés a kongresszus anyagait. A Kovácsok, esztergályosok és szerelők a kongresszus tiszteletére sztáhanovista munkásokat vállaltak és hatalmas sikereket érnek el.

A tengermelléki iparvállalatok, a halász és bálnavadász hajók személy-

Harcot a tervteljesítésért

Az események mellett még igen nagy a tennivalók. Most kell felvenni legkeményebben a harcot a tervteljesítésért. Méltó ünneplése szeptember 7-nek csak akkor lesz, ha a tervet teljesítettük, ha mindazt, amit vállaltak és ígértek Rákosi elvtársnak a brigádok, egyének és maga a vállalat teljesítik is.

A népi demokráciánk kormánya most szeptember 7-én újabb kitüntetések, fűszéjuttalmat ad azoknak a bányászoknak, akik élenjárta a teremben és hűségesen harcoltak a több szénért. Ezért kell, most még jobban a Kossuth-aknai pártbizottságnak, szakszervezeti bizottságnak hárólnia. A műszaki vezetőségnek pedig mindent el kell követnie, hogy az eredmények egyre nagyobbak legyenek, s ennek érdekében még keményebben vegyék fel a harcot a műszaki hiányosságok megszüntetéséért, a még igen magas igazolatlan mulasztás felszámolásáért.

Ez a magas szám lerontja a jó eredményeket s gátolja a tervteljesítést.

Ha felszámolják az eddigi lazaságokat, akkor az eredmények nem maradnak el a végre már a sok szegyenkezés után büszke lehet Kossuth-akna valamennyi bányász dolgozója.

zete és a távolkeleti hajók tengeresz körében is hatalmas hazafias lelkesedést váltott ki a XIX. pártkongresszus összehívásának híre. A brigádok és a legjobb kikötőmunkások újabb felajánlásokat tettek a pártkongresszus tiszteletére és elhatározták, hogy október 5-ére befejezik ezt tervüket.

Újabb hírek érkeznek a Középs-Volga vidék öntözőberendezése építőinek, a karagandai bányászoknak, az urali kohászoknak, a siberiai kohóparasztnak újabb munkasikereiről.

Több műszaki segítséget a 100 méteres mozgalomhoz

Erős dördülés. Utána porfelhő száll a vajat mélyéből. Rövid időn belül előtűnik négy szénporos arc és a robbantás eredményét nézik.

Az Anna-akna III. szintjén a Tóbiás-brigád tagjai ezek a bányászok. A szovjet rakodógépet munkába állítják és lassan telnek a csillék.

Sinkovics Gábor jelvényes és oklevéles sztáhanovista vágár, aki az üdüléken lévő Tóbiás brigádvezető elvtárs helyettese, megtöri a homlokát, kezébe veszi a fűrófejet, s így szól Kálóczi János segédvágárhoz.

— **At kor kezdjük!** — fellép a törmelékre és úgy mondja — Igyekeznünk kell, hogy vállalásunkat teljesíthessük.

Sinkovics Gábor és a brigád tagjai nem ismernek akadályt, de nem számítottak arra, két héttel ezelőtt, hogy olyan közetre bukkanjanak, ami lépten-nyomon leszakad. Az első pillanatban hátráltatta, ez a munkájukat. De mint szakmailag képzett dolgozók, rögtön elhatározták, hogy méterről-méterre ácsolnak és így megátolják, hogy felesleges törmelékkel keljen kiszállítaniok.

Ehhez a munkához a műszaki vezetőségnek biztosítani kellene, hogy a faanyag időben ott legyen, hogy percnyi fennakadás se történjen az ácsolás miatt.

Ezt úgy segíthetné elő a műszaki

vezetőség, ha biztosítana két fahordásra használható csille-kocsit. Igy nem kellene az üres csillék tetején szállított két-három darabbal megelégedni.

A műszaki vezetőség hozzásegíthetné a Tóbiás-brigádot túlteljesítéséhez azzal is, hogy az előírt 100 méteren túli zükségés urasági csilléket biztosítaná.

Hiszzen a Tóbiás-brigád azért nem tudja ciklusos módszerrel a munkáját folytatni, mert a két rakodót arra kell használnia, hogy 200 méter távolságra szállítsa tovább a megtelt csilléket és hozza vissza az üres csilléket. Ennek következménye az, hogy az a két vágár, aki a természet adta álláson — a felött meddőn — állva felül a fűrást végezhetné, ehelyett kénytelenek a rakodósnál segíteni. Így, amikor sor kerülhet a fenti lyukák fűrására, akkor kénytelenek állásként felhasználni a markoló gépet és azon bizonytalan helyzetben végezni a munkájukat.

Gondoskodjon a műszaki vezetés arról is, hogy a fűrókra ne kelljen a brigádoknak várniok, hanem minden műszakra megfelelő mennyiség álljon rendelkezésre. De a kompresszorok közül is állandóan csak kettő használható, egyvel mindig baj van.

Biztosítsa a műszaki vezetés a jó lámpákat is, mert gyakran előfordul, hogy a fél műszak után már sötét-

ség veszi körül a csillétkocikat.

Ha mindezeket megkapja a Tóbiás-brigád és vele együtt a többi, akkor már csak rajtuk múlik, hogy a 100 méteres mozgalmat havonta túlteljesíthessék. Ezt a brigád minden egyes tagja legfontosabb kérdésének tartja. Így alakult ki a kollektív szellem közöttük, hiszen a segédvágár is ott áll a vágári poszton, hogy rövid időn belül elsajátíthassa a vágári teendőket. A csillék előtt sem zárják ki a szakmai továbbképzés lehetőségét, hiszen módot adnak a ciklusos munka menetében, hogy megismerje úgy a vágári, mint a segédvágári munkát.

A Tóbiás-brigád tudja, hogy munkáját meggazdaságunk értékeli, hiszen a havi fizetésükön is érzik, hogy anyagilag mi jelent nekik a 400 méteres mozgalom. Sinkovics Gábor vágár 15 napot volt üdülésen Mátraházán, mégis 3450 forintot keresett július hónapban. Schmidt György vágár 4500 forintot, Kálóczi János segédvágár 4000 forintot és Novotni László csillék 5600 forintot vitt haza családjának, a július havi munkateljesítményekért.

A Tóbiás brigád azt is szem előtt tartja, hogy nemcsak az ő anyagi jólétüket viszik előre a 100 méteres mozgalommal, hanem ők is hozzájárulnak így az ötéves tervünk túlteljesítéséhez.

Rein János

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS *

Hogyan készültek fel a Komlói Építési Vállalatra az 1952-53-as pártoktatásra

A Komlói Építési Vállalat párt-szervezete megvizsgálták és értékeltek pártunk Politikai Bizottságának határozatát az 1951-52. évi pártoktatás tapasztalatairól és az 1952-53. oktatási év előkészítésének munkájáról. A párt-szervezetek leszűrték a tavalyi pártoktatás tanulságait és felhasználják ezeket az 1952-53. évi oktatásnál.

Az alapszervezetek
röghajították
a Politikai Bizottság
határozatát

és a legjobb propagandistákat jelölték az oktatás élére. Felhasználták az 1951-52. évi oktatási évben kitűnt hallgatókat és beosztották őket bentlakásos, propagandista iskolára, valamint a nyolchetes propagandista tanfolyamokra.

Az 1952-53. évi oktatás előkészítésénél többet foglalkoztak az alapszervezetek a DISZ politikai iskolák hallgatóinak kiválasztásával. A párt-szervezetek Farkas elvtárs útmutatása alapján átirányították a 24 even aluli párttagokat a DISZ-szervezetbe, megbízták a párttagokat azzal, hogy erősítsék a DISZ-szervezetet. Ennek már most mutatkozik az eredménye. Például a központi iroda párt-szervezete megbízta Taksonyi elvtársnőt, aki kéthónapos pártiskolát végzett, Schneider elvtársnőt, aki felső káderekben tanul és Szabó elvtársnőt, aki az 1951-52. évi oktatásban komoly eredményeket ért el továbbá Vermes Kornéliát, aki szintén kitűnt eredménnyel végzett az 1951-52. évi középfokú politikai iskolán. Ezeket az elvtársakat bízták meg a párt-szervezetet a hallgatók kiválasztásával és a velük való elbeszélgetéssel.

A bizottság szerdán, azaz hatodikán kezdte meg a kiválogatás nehéz feladatát. Elbeszélgetett Virth Etel párttaggal, aki már második éve dolgozik az Építési Vállalatnál, Virth Etel az 1951-52. oktatási évben az idealista vallásos világnézet befolyása alatt állt. A beszélgetésnél az elvtársak rámutattak erre a hibájára, Virth Etel ezt megértette és megerősödve indul az 1952-53. évi oktatásra.

Az alapszervezetek vezetőségei el-

törően az 1951-52. évi oktatás előkészítésétől, most már bevonta az oktatási bizottságokba a propagandistákat. Így a propagandista előre megismeri a hallgatóit. Nem történik meg az, mint az előző évi oktatásnál, hogy a propagandista kapott egy névsort és azt sem tudta kicsoda, vagy honnan jött a hallgató, nem látta a felkészültségét és más egyéb hiányosságait, vagy jó oldalát.

A pártvezetőség magáévá tette a Politikai Bizottság határozatának azt a részét, hogy vonjuk be a műszaki középiskolákat az oktatás előkészítésébe. A Központi Iroda pártvezetősége megbízta Pécskai János vállalati igazgató elvtársat, hogy vegyen részt egy oktatási bizottságban, ezzel azt akarja elérni a pártvezetőség, hogy Pécskai János elvtárs ismerje meg a hozzá beosztott párttagokat és párttagok kívánatait.

Az eredmények mellett vannak még hiányosságok az Építési Vállalat 1952-53. évi oktatás előkészítésében. Például a könyvös alapszervezet nem értette meg a trósz pártbizottság határozatát, amely kimondja, hogy ahol több politikai iskolát és DISZ politikai iskolát indítanak el az 1952-53. évben; nem egy, hanem több fejtett elvtársat kell bevonnani az oktatás előkészítésébe, és a hallgatók kiválasztásába.

Nem helyes az, hogy három oktatási bizottsági tag minden nap foglalkozzon az elbeszélgetéssel. Hiszen így nem tudják felolgozni a hallgatóktól kapott információt, s nem tud-

ják megismerni a hallgatókat, nem tájékozódhatnak arról, hogyan kezeljék a hallgatókat, nem ismerik meg a hallgatók életkörülményeit. Nem tudnak rendszeresen felkészüni az 1952-53-as oktatási évrre.

A feladatunk az, hogy ne végezzünk rohamunkat, hanem szíves harcot folytassunk az oktatás sikeréért és ne egy, vagy két hétig foglalkozzunk a hallgatókkal, hanem állandóan előttünk legyen pártunk Politikai Bizottságának a határozata; hogy a pártoktatás kitűnt harci közelet legyen. Neveljük a hallgatókat éber, harcos szelvényben, harcoljunk az ellenes befolyás, a szociáldemokratizmus, valamint az idealista vallásos világnézet ellen. Kapsoljuk össze az emeletet a gyakorlattal, vezessük rá a hallgatókat az évi szilárdra. Segítsük a hallgatókat jobb felkészülésre a természetben, a társadalmi munkák jobb elvégzésére. Neveljük a hallgatókat az állam felélem megismerésére, a politikai tömegmunka kiterjesztésének fáradhatatlan példamutató harcosaiávé végül, de nem utolsósorban, neveljük az élenjáró dolgozókat tagjelölté.

Tudjuk, hogy

sokkal nagyobb feladatok
várnak
a propagandistákra,

mint az előző évi oktatásnál. Sokkal nagyobb módszertani felkészültséggel kell hozzájárni az idei oktatás előkészítéséhez, mint eddig bármikor.
SZTIPANOVICS KÁLMÁN

Tartson nyitva vasárnap délelőtt
a Tejbolt!

Pártunk tanított meg minket arra, hogy „Legdrágább kincsünk a gyermek”. Hiszen ők a jövő reménységei. Nekik építjük hatalmas alkotásainkat, s ők folytatják majd szocialista hazánk építését.

Ezért kötelességünk mindent megadni gyermekeinknek. Igyekszünk is. De vannak, ahol akadályt találunk. Igy van ez a tej kérdésben is. Ugyanis vasárnap nem tudunk friss tejet biztosítani gyermekeinknek. A városi tanács illetékes osztálya még nem vette észre, hogy a Népbolt

és Hűsbolt mellett a Tejboltot is nyitva kellene tartani legalább két órára vasárnap délelőtt, ahogy az más városokban is szokásos.

Komlón most az a helyzet, hogy a vasárnapi tejet szombaton kell kivennünk, de azt már nem adhatjuk gyermekeinknek másnap, mert összegyűrt.

Gyermekeink érdekében kérünk sürgősen intézkedést, hogy ezután vasárnap is biztosíthassuk nekik a szükséges tejet.

KOVÁCS JÁNOS bányász

SZÁNTÓ TIBOR:

A SZÉNRE ÉPÜLT VÁROS
(REGÉNY)

Abai mereven, mozdulatlanul ült: — Nincs is szándékában a házasság?

Szirtes a tarkóján érezte, miként futi át a méreg melege. Idegenül hallgatta saját válaszát:

— Ma még nem gondoltam erre!
A tanár elhallgatott és bágyadtan mosolygott.

— Ejnye... Ugye nem találta meg az asztalon a cigarettát? — válaszra sem várt. — Kérem kedves kollégám, ne értsen félre, nincs eladó lányom, házasságkötéssel sem foglalkozom, az a célom, hogy megismerjem életkörülményeivel, mert át-helyezéséről van szó.

Nehezen bökte ki ezt a mondatot, érezte, egyértelműen viselkedett a fiatal geológussal.

Most meggyorsult a beszélgetés üteme. Szirtes az apja térde előtt tanult jómódor mosolyával szaporán válaszolt, elmondta, mi köti őt Budapesthez, szakmai kérdésekre és feleltetett: „Igen, a vegyi vizsgálattal is foglalkoztam és idehelyezésem előtt az őslénytannal mikroszkópus kutatást is végeztem”.

Abai felállt az asztaltól és a szoba másik végébe ballagott. hátul összekulcsolt kézzel, majd tőle szokatlan gyorsasággal visszajött és legyintett.

— Ez mind semmi, lgyje el nekem. Lennék csak harmincegy fiatalabb... Hány éves ön, harminchárom?

— Nem vagyok még harminc — felelte kárörvendőn Péter.

— Annál jobb. Maguk úgyis mindig az élettel való szoros kapcsolatról beszélnek, most megteremtheti ezt.

Kiderült, hogy nem intézelhet

akarja helyezni, mert amint mondta, nem küdi cseberből-vederbe, lombikból-lombikig.

— Nem, ezt nem teszem — mondta — Ha megígéri, hogy nem gondol szavaim mögött rejtett szándékokat, akkor teljesen őszinte leszek önhez. — állt meg várakozón Péter előtt, de ő kését a válaszal.

Abaira nézett és Móriára gondolt, a Csónak-utcai kis rókára. Erre az emlékre nagy nyugalom szállta meg és amíg a homályba vesző szobában a tanár ideges arcát vizsgálta, addig visszarepedezett a régi emlékekre. Mikor a fiatal róka nyakörvesen sétára indult gazdájával, mindig nagy farka gyerek és „Móric! Móric! Fogd meg Móric!” kiáltás kísérte. Az pedig böcs nyugalommal lépdelt, csak bojtos farkával adott kibogóztatólan zászóljelzéseket és valamilyen fanyar illat lengett közvetlenül a nyomában.

Készt a válaszal, majd szemrebbenés nélkül biztosította a tanárt hogy egy percig sem kételkedett őszinteségében. Azután ismét elkalandozott gondolatai. Legalább tíz éve nem járt a hegynek rohanó Csónak-utcában, a vad esaták és suhanó szánkók földjén. Móric is azóta már bizonyára elköltöztött a rókaszagú mennyországba. Abairól jutott észébe a róka és most azon esdálkozott, miért látja Abai Antal tarkóját körítő haját vörösnek és miért nyúlt meg az arca olyan szimatolásra, amikor az a szegény Móric soha, semmiféle ravaszgára nem emlékeztette.

Pedig az öreg már nem is ravaszkodott, elmondta őszintén, hogy nem örült Szirtes odahelyezésének, mert

A Szerelőipari Vállalat dolgozói
szeptember 13-ig be akarják fejezni
harmadik negyedévi tervüket

A Komlói Szerelőipari Vállalat dolgozói eddig 75 százalékra teljesítették harmadik negyedévi tervüket. A dolgozók most elhatározták, hogy szeptember 13-ig azt be is fejezik. Erre minden biztosíték megvan, mert a műszaki dolgozók a fizikai munkásokkal együtt harcolnak a terv túlteljesítéséért. Az augusztusi tervüket ma, szerdán reggel, a délelőtti órákban száz százalékra teljesítik.

A Szerelőipari Vállalatnál jó a verseny nyilvánossága. Naponta értékelik az elért eredményeket és ezeket villámhíradókon, röpiapokon, versenytablókön és faliújságokon keresztül hozzák a dolgozók tudomására.

A csoportvezetők a központban minden esetben lelkes hangulatról számolnak be. Ezt a hangulatot tükrözik vissza az elért eredmények is. Az utolsó augusztusi dekádban az átlagnormatelteljesítmény 124 százalék volt. Uzemrészenként pedig a következők: a víz- és fűtészerező üzemenél 124, a kovácsüzemenél 136,5, a lakatosüzemenél 119, a bádogosüzemenél 148, a villánszerelő üzemenél pedig 103 százalék.

A vállalat valamennyi brigádja versenyben áll egy másikkkal és így mindig jó eredményeket érnek el. A

Krémer bádogos brigád legutóbb 166,2 százalékra teljesítette dekádtervét. Szenté Sándor vízvezeték-szerelő brigádja 171 százalékos átlagteljesítménnyel dolgozik.

A brigádok, ezeken belül pedig a dolgozók, egyénileg is kiváló eredményeket érnek el. A vállalat dolgozóival amennyien az Építők Napjára készülnek és erre a napra munkafelajánlásokat is tettek. Hergó József lakatos brigádja a könnyösi építkezéseknél korlátokat gyárt. Az építők napjára azt vállalták, hogy 150 méter gyártanak, az előt mentenyiség helyett. Vállalásukat kétszáz százalékra teljesítették.

Herth Lajos villánszerelő brigádja versenyre hívta a vállalat villánszerelőit és bejelentette, hogy a könnyösi 20-as sorházban, 46 lakást augusztus 31-re teljesen felszerel. Vállalásának első napján 184 százalékot ért el és teljesítménye 170 százalék alatt még azóta sem volt. Minden bizonnyal túlteljesíti vállálását. Hozzá hasonlóan jó eredményt ért el idősebb Pálfi György szerelő és brigádja. Azt vállalták, hogy az augusztus 31-én építők napjára a szénosztályozó világításának szerelését befejezzik. A fogadalmat megtételét követően napon már 164 százalékos teljesítményt értek el.

Meddig vár még az erkélyrácsok
felszerelésével a Komlói Építőipari Vállalat

A „Dunántúli Napló” július 31-i számában bíráló cikk jelent „Kérés a Komlói Szerelőipari Vállalathoz” címmel. A bírálatra az alábbi választ kaptuk:

„A Szerelőipari Vállalat lakatos üzeme 1951 augusztus 15-re határidő előtt három nappal elkészítette a francia erkélyrácsokat, amelyeket Valkai építészvezető megrendelésére készülték és ezeket le is szállították. A lakóházak külső vakolásának hiánya miatt ez tavaly felszerelésre nem került, így az erkélyrácsokat átadtuk az építésvezetőnek.

Az épületek bevakolására csak ebben az évben került sor, melyet néhány héttel ezelőtt fejeztek be. A francia erkélyrácsok vas alkatrészeit az építésvezető kérésünkre előadni nem tudta. Mi megnéztük, hogy hol lehetnek és megtaláltuk

az építkezés munkahelyének raktárában. Ahhoz, hogy felszerelhesük az erkélyrácsokat, szükséges, hogy az építő vállalat elkészítse és a falba beépítse a bejáró karmokat. Ez azonban a mai napig még nem történt meg, így ezeket felszerelni nem tudjuk. Mi is hibát követünk el, mert ezeleztől az akudályokról nem értesítettük az építésvezetőséget.

KOMLÓI SZERELŐIPARI
VÁLLALAT VEZETŐSÉGE

Egy év kellett ahhoz, hogy a komlói Építőipari Vállalat raktárában „megtalálják” a rácsokat. Egy évig nem jutott az Építőipari Vállalat vezetőinek eszébe, hogy az aránylag kevés munkát igénylő javítást a dolgozók ismételt követelésére elvégezzék. Jogosan kérdik ezek után a dolgozók, vajjon nem kell-e még egy évig várniok, míg a karmokat is „megtalálják” és beépítik. Reméljük, nem.

(1) A VÁROST MEGLEPTE az eső és már a harmadik napja kitarított. Mindenféle apró tavak medre lett az aszfalt. Erről hozott híradást Abai tanár, ahogy sárvédős cipővel végigcsoszogott a laboratórium gumipadlóján.

Könyökével súrolta a lombikkal teli asztalokat, két oxigéntartályt is kikerült vaksin, mert ázott, párszemüvegét csak szobája ajtajánál emelte le, amikor beszóltotta legújabb munkatársát, Szirtest.

Az kikapcsolta a lámpát, végighúta újját fehér köpenye gombjain és egy percig még háttal állt az ajtónak. Szinte erőt gyűjtött ahhoz, hogy másodszor belépjen főnökéhez. Három hónapja, vagy csaknem három hónapja került ide a szegedi egyetem laboratóriumából. A kis öreg két ujjja között, némi undorral fogta a fehér áthelyező levelet. Azóta sem szólt hozzá hat szót, mindössze fogadta a köszönését.

Szirtes Péter már Peti korában tündökölt túrelmével. Nem bírte, hogy a családban más fűzőn be a tübe, de a lenceválogatásra is bármikor felcsapott. Szőszmőtől és hallgatótól, de most már jóéje kitörni készült, Abai elé állani, hogy mondja már meg végre mi a baja.

Klára az üvegszékény ajtaja mögött rakódott, de érezte, hogy lopva utánanéző.

Az öreg mindig újabb paksamétákat markolt ki a táskájából. Helyet kínálta és megkérdezte, hogy dohányzik-e.

Ó kiszedte a bőrfotel öbléből az angolnyelvű folyóiratokat és a helyükre huppant.

Először azt kérdezte tőle, hogy nőden-e. Szirtes válaszában érződött a esdálkozás, de egy pillanattal később már sejtette, hogy hová akar a tanár kilakadni.

hatalmas vasmű épül. Majd arról beszélt, hogy fiatal geológus ilyen helyen bizonyíthatja be legjobban képességeit. Végül megjegyezte, hogy még akkor is figyelemmel kíséri és segíti munkáját, ha arra már szükség sem lesz.

Szirtes jobbkezével halkan dobolt a polituros kereszteszalon. Némán maga elé nézett, öreges ráncok ültek ki magas homlokára. Ugy hallgatott, mintha oda sem figyelne.

A késedelmes válasz miatt Abai is felnézett könyvéből, majd meghajtogatta az asztalra tette.

— Nos mi a véleménye Szirtes kollégám?

— Erre még nem felelhetek, bővebben kellene tanulmányoznom a somi szentlepeket — felelte kis töprengés után.

— Módja lesz rá. Először talán bányafelvéttel kezdhetné a munkát, aztán rátérhetne a geológiai felszínkutatásra.

Péter megvárta, amíg csepp szünetet tart és akkor közbeszólt.

— Ön azt mondta, megkezdődik a város építése a régi falu mellett, vagy annak helyén, — ezt nem érttem pontosan. — Hát olyan bizonyosak vagyunk a szentlepek gazdagsága felől?

— Bizonyosak? Az kérdezi? Azok csak akkor lehetünk, ha már a felszínen van a szén. Addig csak a következtéseink helyességéről lehetünk meggyőződve. Várakozásaink szerint többször tízmillió tonna szén van Som és környéke alatt. Mégoly hatalmas vasműnek is százévekre elég ez.

Szirtes felállt. — Elnézést kérek tanár úr, kételkedemnek az az oka, hogy váratlanul ért a hír. Ugy látom a somi szénmedence térképét lapozta fel, ha megengedi, akkor belepillantok. (Folytatjuk.)

A szénosztályozó a Bányásznap előtt

A szénosztályozó tövében ott áll a körbuktató beton oszlopsora. Hosszú oszleszerelvény érkezik ki az altárból. A lánepályát mögött lekapcsolják róla a villanymotort és az a kiterő vágányba elcsattog. A láncok belekapaszkodnak a csillék tengelyébe és a csilléser lassan vonulni kezd a körbuktató felé.

Az indító karnál ott ál Antal Gergely. Tíz éve kezeli már a körbuktatót, persze nem ezt az újat, hanem a régi szénosztályozót.

— Oda csak egy oszile fért be — mondja — ide meg kettő. És

ez sokkal gyorsabb

Jaratú is. Körülötte ott állanak a csillék a körbuktatóba gördítő munkások, erre a fáradságos munkára sem lesz sokáig szükség, mert rövidesen elkészül a betoló-kos. Az egyetlen lendítéssel a helyére löki a csillét.

Egymás után lőnek a körbuktató kerek dobja és feldübörögnek a szénosztályozó gépei, megindul a szalag, megkezdődik az osztályozás.

Az osztályozó betonlábai alatt ott állanak már a szénre várakozó vagonok. Rövidesen megindul a szén fekete patakja és addig zúdul alá, míg színültig nem telnek a kosok.

A gépjától dübörögő szénosztályozó első emeletén kicsiny fehér szobában van a parancsnoki iroda. Innen irányítják nemcsak a szénosztályozó munkáját, de az áramátalakítóét, a mozdonyosinét és a altárból szállítását is.

Kerekkepű, síma, pufókarcú fiatal ember a parancsnoka ennek a bonyolult üzemnek, Dravucz Kálmán mérnök.

Dravucz Kálmán 1950-ben végezte Sopronban a bányaiipari egyetem utána mindjárt Komlóra került. Most 24 éves. Az úri Magyarországon és a tőkés államokban ismeretlen fogalom az, hogy fiatal mérnökre ilyen megüdvözítő nagy feladatot bizzanak.

Dravucz Kálmán amikor leérkezett Komlóra, jól körülnézett föld felett és a föld alatt. Nem először járt bányában, a diákkévek alatt is a szünidőt hol Dorogon, hol Ormospusztán oszillésként töltötte. Komló nagyon

megtetszett neki és elhatározta, hogy itt letelepszik.

Ez azóta már meg is történt. Fia-tal mérnök egy új kökönyösi házban lakik és ifjú házaspár lett.

Először a beruházó csoportnál, azután a II-es számú üzemnél, majd a mérnökségen dolgozott.

A fiatal mérnök már az egyetem tagja lett a MEFESZ-nek, majd annak megszűnté után a DISZ-nek. Nem rajta múlt, hogy kívülre került a politikai munkán és oktatáson. Dravucz Kálmán Komlóra jött óta szépen fejlődött szakmailag, de az igazgatósági DISZ-szervezetnél csak a tagbélvegek hátát ragasztják be a lőnyvbé, de különben semmiben sem hasonlatosak a Komszomol szervezetéhez.

Tavaly a Kossuth-aknában a műszakiak szemináriumára kezdett járni, de itt megszünt a tanulás nyolc előadás után, mert akkoriban a műszaki vezetők közül sokan nem látták, hogy mennyire összefügg az ideológiai szakmai képzettség, milyen nagy segítséget jelent a nehéz helyzetekben a biztos politikai ítélet.

A bánya igazgatója vagy egy hónappal ezelőtt közölte Dravucz elvtársral, hogy milyen fontos helyre kerül. A

fontos hely a hatalmas szénosztályozó

Komló legnagyobb épülete, az ország egyik legnagyobb szénosztályozója ez a vasbeton óriás, melynek még csak a felében járnak a gépek, a másik fele ezalatt épül tovább és most már olyan magasban járnak a vasbetonszerelők és ácsok, mint az elkészült szénosztályozó oromzata.

Dravucz Kálmán jó műszaki vezető akar lenni és ezért napjait óráit előre beosztja. Reggel 5 órára, fél hatra érkezik a munkaterületére. Először a mozdonyosinbe megy be, megkérdezi a mozdonyvezetőket, volt-e valami különös esemény az éjszaka, majd az áramátalakítóhoz megy át, és háromnegyed 6-ra végigjárja az osztályozót, hogy még beszélhessen az éjszakai harmaddal.

Mind a három harmad versenyben

áll a bányásznap megünnepléséért. Egy-egy harmadnak 550 csille az előirányzata. Jelenleg a Bányász harmad jár 100 százalékon felül. Izeliék is ekörül járnak, de a Kovács harmad 80-90 százalékos teljesítménnyel hátul kullog.

Sok minden fordul meg itt az előirányzat teljesítésének kérdése. A rengeteg gép közül el-elromlik egy, vagy az altárbán nem megy jól a szállítás. Ezért azután a fiatal mérnök sötétszürke, vékony, fehéroikos ügynevezett hűségruhájában, — melyet tavaly kapott hűségjutalomként, — leindul az altárbába. Majd onnan újból visszateér a szénosztályozóhoz, hogy még a kétórát váltás előtt át-vizsgálja a munkaterületet.

Négy-öt óra van, mire hazatér ebédelni. Otthonában gyakran hallgatja a vezetőkes rádiót, újságot, műszaki könyvet olvas, főként a szovjet szakirodalmat. Az a terve és az a célja, hogy minden folyamattal és minden géppel megismerkedjen. Ezen kívül másra is készül.

Tegnap alakult meg a szénosztályozó pártszervezete. Szám Dániel egykori várjár lett a párttitkár. Néki jelentette be, hogyha letelik az az idő, mely alatt megismerheti munkáját, akkor kérni fogja tagjelölt felvételét. Szám Dániel fején a vidám zöld sapkával, mely hangján tudomásul vette a bejelentést és bizonyára örült is neki, hogy újból megtalálta egy derek műszaki az újat pártunkhoz.

Azt, hogy Dravucz Kálmán megérdemli-e a felvételét, mi sem bizonyítja majd jobban annál, hogyan teljesíti a szénosztályozó az előirányzatát. Alkotmány ünnepén már az eddigi legnagyobb eredményt elérték, 151 vagon szén gördült ki Komlóról. Most arra készülnek, hogy a Bányásznapra ezt is túlszárnyalják és elérjék a 200 vagon. Az akadályokat már részben legyűrtek, de részben még győzedelmeskedni kell felettük.

A gumiszalagot a véglekotrónál az alákerült kis darabok kezdték szét-

tépni, így az teljesen használhatatlanná vált. Erre kidobták a véglekotrót és a gumiszalag mellett most dob-motorra szertel szalag hűz el. Viszont az összetépett szalag

kijavítása nem történt meg

mert a tröszt gépezeti osztálya melynek Nagy Elek a pécsi Közlekedési Vállalat Horthy-időkbeli igazgatója, a pécsi közlekedési járműpark nyugatra hurcolója, hirtelt munkásságyzó volt a legutóbbi napokig a vezetője, egyszerűen nem találja a gu-

A Bányagépgyártó Vállalat a széntermelés fokozásáért

A komlói Bányagépgyártó és Javitó Vállalat dolgozói túlteljesítették alkotmányunk ünnepére tett vállalásait. Az üzem dolgozói különös szeretettel és lelkesedéssel készültek alkotmányunk ünnepére. A brigádok és a dolgozók fogadalmakat tettek, hogy ezt vagy amazt a munkát előbb befejezik. A Lenin-brigád tagjai 140 százalék eléérését vállalták, de ehelyett 147-et teljesítettek. Összesen húsz százalékkal emelték termelési eredményüket. Ezenkívül vállalták, hogy a szénbányának kétszáz csillét határidő előtt elkészíteneik.

Ifjú Kenyeres Imre vasesztergályos is tudja, milyen nagy jelentősége van üzemüknek a széntermelés szempontjából. Ha előbb készítik el a megrendelt gépeket, előbb javítják ki a csilléket, ezzel meggyorsítják a széntermelés menetét is. Ezért vállalta, hogy termelési eredményét átlagdan 150 százalék felet tartja. Fogadalmát valóra váltotta, mert az augusztusi versenyben elért eredményát 153 százalékkal volt. Hiebling Károly vasesztergályos 140 százalék eléérését vállalta, elért eredménye pedig 148 százalékkal volt. A hegesztőbrigád tagjai megfogadták, hogy augusztus 20-ra elérik a 120 százalékos átlagteljesítményt. Eléert eredményük 127 százalék volt. A DISZ brigád tagjai sem akartak elmaradni a megfogadtak,

miragasztást elvégző vállalatot. Ugyanígy hiába vettek fel jegyzőkönyvet a vibrátorok hibáiról ezekben is egymást követik a törések, az elmúlt éjjel a vibrátor test is eltört, úgy lett megehesztve, nem is lesz hosszú életű.

Ha majd gépészetiileg is megalkak minden segítséget a szénosztályozó dolgozóinak munkájához, és nem kell nekik időnként csopot-papot otthagynva az altárbába menniük, hogy a rossz vágányról kiugrott oszilléket a helyükre emeljék, akkor minden edlignél nagyobb eredményeket érnek el.

hogy 120 százalékra fokozzák teljesítményüket. Alkotmányunk ünnepére 124 százalékra teljesítették a normát.

A fizikai dolgozók vállalásainak végrehajtásában komoly segítséget nyújtottak Filip János technikus, Keppel Róbert igazgató, Somogyi József főművezető és Tomá Norbert. Keppel igazgató a helyes vezetést, a műszakiak pedig a műszaki vezető területén elért jó eredményekért aug-20-án jutalomban is részesültek.

Az augusztus 20-ra elért eredmények azt bizonyítják, hogy lelkesedéssel, akarattal kiváló eredményeket lehet elérni a Bányagépgyártó és Javitó Vállalatnál is. Csak akarat és lelkesedés kell hozzá. Olyan lelkesedés, amely Kenyeres Imrét és tervüket túltejesítő társait előrevitté a munkában, az újabb jobb eredmények eléérésében. Az üzem dolgozóinak most az a feladata, hogy kövessék Kenyeres Imre, Hiebling Károly és mindazok példáját, akik eddig is élénjártak a munkában, a tervteljesítésben. Dolgozzanak úgy, ahogy a DISZ brigád tagjai, akik az augusztusi versenyben túlszárnyalták minden eddigi eredményüket. Ha ez megész akkor biztosítják a harmadik negyedévi terv teljesítését és sikeres túlteljesítését is.

Méray Tibor: Tanuságtétel

Az utóbbi hetekben megjelent könyvek között kevés olyan időszerű írás akad, mint Méray Tibor *Tanuságtétele*, mely tulajdonképpen a Szabad Népből már megjelent koreai riportjának gyűjteménye. A könyv hangot ad nyolcszázmillió ember iféletének és rokonszenvének.

Egyéni elmény ereje fűti át a sorokat, egyetlen szava sem hangzik hidegen, vagy idegenül, mind az úró személyes sajátja, mind a miénk.

Bemutatja a két osztendeje harcoló Koreát, olyan közelhöz és olyan elevenül teszi, mintha mindnyájan ismernék Phenjan vidékét, Szal Csung Sziket, a kedves költőt, vagy „Gümböc Csung“-ot a pompáshumorú, hősléki kínai önkéntest.

Nehéz a könyvről kritikát írni, mely nagyon tetszik a kritikusnak. Ebben az esetben pedig ez áll fenn. A kötet tizenhat riportjából mindegyik külön-külön is kiváló képviselője ennek a műfajnak. A két évek harcoló Koreáról nemrégiben emlékeztünk meg ünneplés keretében, országsherte. A koreai gyűjtés, majd a koreai műszak során népiink félreérthetetlenül állást foglalt a szabadságát védelmező távoli kis nemzet mellett és az őket megtámadó baktériumlovagok ellen. A dolgozó tömegek lelkes egyet gondolással adták forrtaikat Koreáért, a világ békéjéért. Földrajzilag több mint tizszer kilométer választ el bennünket a Távol-Kelet felgyújtott országától, s ha ma már hatalmas számban vannak, akik testvéreiknek érzik a koreai népet, földjüknék a távoli félszigetet, ellenségüknek az ellenségeiket, akkor ez a mély rokonszenv és barátság Méray Tibor riportjainak is köszönhető. Az olvasók ismerik már írásait a napi sajtóból, így egybefűzve azonban még fokozottabb hatásuk van. Külön alkotások, mégis összefüggnek, pontos képet, határozott áttekintést adnak Korea harcáról. Nemcsak bemutatnak, — nevelnek is. A távolság riportról, riportra rövidül.

Az írásk háborúról szólnak, mégis a béke könyve ez. *Tanuságtétel* az igaz ügy mellett, megfűjt csatakorra a béke védelmében, melyben a béke minden harcosa, küzdelmének igazolását láthatjuk. A meggyőzött ország szomorú látványát mindig szépití az optimista bizakodás és elszántság, mely a legelső riportban már kifejezésre jut. Eszközeiben kissé megselezott írás, ezért hatása talán mögötte marad a következő *Ejszakai utazás*-nak, mely némi változtatással kitűnő novella is lehetne. A koreai úttörők éppúgy 7-9 éves gyerekek, mint a mi iskolásaink, de példamutató eréllyel és kitartással harcolnak a maguk helyén hazájuk szabadságáért. Tudják, hogy a gondatlan gyermekek megrablólí ki kell verni földjükről mindörökké. Hatalmas nevelőhatása van a Nodon Szimnun szerkesztőségében tett látogatás leírásának. A legbátrabb bolsevikok harcait idézi. Igen szép írás az *Egyszerű emberek*, mely ismét novellisztikus vonásokat visel. *Phenjan Pártbizottságának munkája* elsőrendű tanulmány mindnyájunk számára. Építeni a romokon, éleket védeni a koleraveszedelem mellett, mindennap új harcot, erősebb harcot kezdeni, — ez a Pártbizottság programja.

Egyik legsikerültebb darabja a kötetnek az amerikai hadifogolytábor leírása, mely a negatívumok és pozitívumok párhuzamával művészien jellemez. A legjobb értelemben vett humor és a legszebb értelemben vett hősiességet tartalmazza a *Bonyodalmas éjszaka*, melynek hőse a kis kövér kínai önkéntes. A könyv legnagyobb megrajzolt figurája, Hasonló írásk a 13. koreai ezred hőies harcának egy-egy szakaszáról készült pillanatképek, hatásuk nem pillanatnyi. A kultúra hősiét

korea költőjét *A barátság hősköteménye* mutatja be. Szal Csung Szik versorozatot írt a magyar Rákosi-körház dolgozóiról. Az egyik riportból a régi történelmi ország feudális levegője áramlik, visszatekintés az évszázados harcokra. Egy — számunkra igen kedves — riport Korea népének szeretetét írja le Rákosi elvtárs iránt. „Koreában na nincs olyan ember, aki ne ismerné Rákosi elvtársat”. A Baktériumháború olvasásakor ökölboszorul az ember keze, de önkéntlenül felemeli a fejét Kim Ir Szen fiainak önfeláldozó harca hallatára.

Tizenhat riport és benne van az egész vérző, megkínzott, de rendületlenül küzdő és bizakodó Korea. Benne van a világbéke ügye, mely egyet jelent Korea harcával, hiszen a mi békénkről is döntenek ott a fegyverek. Méray Tibor tudja a döntést, mi is tudjuk. Szíflán elvtárs már megfogalmazta: „Ha Anglia és az Amerikai Egyesült Államok végleg elutasítják a kínai népi kormány békés javaslatát, úgy a koreai háború csak az intervenciók vereségével végződhet”.

Ezt a megállapítást minden riport visszhangozza, megerősíti. Ez a hangulat végig egyses.

Méray Tibor stílusa változatos, gördülékény, a szenvedélyesebb pillanatok festésénél azonban imitt-amott észürkül. Mintha óvakodna túlmérszkelni a jólnevelt kifejezésnek használatán. Ebből fakad, hogy az ellenség elleni gyűlölet ábrázolására kissé megszegtek eszközei vannak. Szerkeszetiesleg és műfajilag a riportok hibátlanos, nem tartom túlszáznak azt mondani: kitűnők. Eléknké és érdekese teszi őket a gyakori párbeszéd és művészi leírás. Említésre méltó, melyen tökéletesen ki tudja küszöbölni Méray riportjából a polgári riportírás örökségét, — önmagának fészerebb állását. Az írásk főszereplője Korea népe, harca, az író tehetsége művészi formába önti a mondanivalót és töretlen állásfoglalással állítja élénk.

A kötetet befejező *Tanuságtétel* azonban sem elhelyezésében, sem megoldásában nem a legszerencseesebb. A *Tanuságtétel* inkább a könyv elejére kívánkozna, természetesen megfelelő változtatással. A végén, mint egy szinkópa hangszünyozza és összegezi a riportok mondanivalóját és az író véleményét. A helyén felesleges, mert az olvasó az előbbiekbl úgyis látja, amit az író befejezésül megegyszer megállapít. A kötet elején viszont — a tulajdonképpeni olvasás előtt — kedvezően harcos, megingathatatlan hangulatot teremtenek.

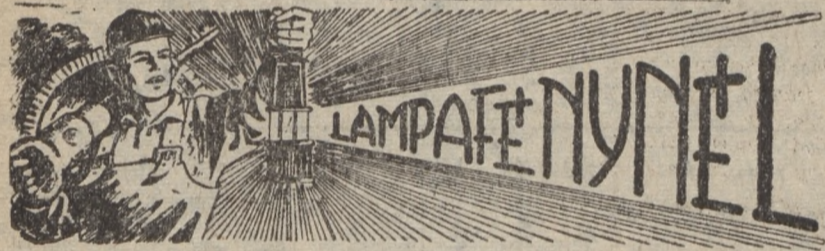
A szöveget tarkító képhíradó összeválogatása alkalmas riport Koreáról, de nem kíséri az írások, igen jó lett volna, ha a riportok szereplőit, vagy a leirt terület-részeket az olvasó képről megismerhette volna. Egyetlen esében fordul elő, hogy egy névszerint említett koreai katoná fényképét megtaláljuk. Természetes, hogy így a képről nem fokozza a riportok elevenességét, jellelőleg azt a célt szolgálja, amit vártunk tőle. A képek és szöveg, egymástól függetlenül mutatják be Koreát, egymást csak közvetve támogatják.

A könyv kiválóan alkalmas arra, hogy fokozza népiink öszinte egyességét a koreai néppel. Nem lehet olvasó, akit magával ne ragadna az írásk ereje, szépsége és igazsága. Megerősíti a magyar dolgozók segítenia-karását és rokonszenvét távolkeleti testvéreink, és megvető gyűlöletét a háborús gyujtogatók bandája iránt.

Mindenkinek el kell olvasnia ezt a könyvet, mert győztes lépést jelen, a békeharcban, értékes dokumentum a békétábor műlőcinek kezében.

FUTAKV HAJNA

(A „Dunántúli” c. folyóirából.)

Rendet a kökönyösi lakásoknál

Igen gyakran tették fel, velem együtt, sokan az illetékeseknek ezt a kívánságot. Azok a kívánságok jogosságát elismerték, de tenni jóformán semmit sem tettek.

Hogyan is néz ki egynéhány lakás Kökönyösön, ezt szeretném leírni és tudomására hozni az illetékeseknek azért, hogy az ilyen-fajta rendelkezéseket végre számolják fel. Az ügy így kezdődött:

Június 1-én kaptam kézhez egy kétszobás lakás kulcsát — bár kicsiny találmán tizenhárom magamra —, de boldog voltam azért, mert végre egészséges, világos lakáshoz juthattam. El is képzeltem magamnak ezt: Viz, villany, fűrdőszoba, rádió. Amikor a lakást megnéztem, a következőket tapasztaltam: A lépcsőházi bejárat két üvegtáblájának szilánkjai meredezték ki keretükből. Az előszoba zárja, kilencese nem működik és nem csukható, csak kulccsal. A konyhában a hajdani gyönyörű tűzhely csupa rozsdá. A védőkorlát hiányzik. Az ajtaja keretétől együtt dróton lóg. A víz a kövezetre folyik. A fűrdőszoba WC-jének vízvezetéke nem működik. A lefolyó eldugult. (De azért használtak, amíg meg nem telt.) Kibírhatatlan büz terjengett mindenfelé.

Az első szobában két ablaküveg betörve, roletta egy sínés. Az ajtók össze-vissza vannak faragva, a falak mocskosak, piszkosak. A kályha csupa rozsdá, a parkett feketé. A másik szobában ugyanez az kép fogad, azzal a különbséggel, hogy ott egy poloska házas-pár végezte korsétáját a falon.

Feleségem sóhajtózott, én magam nem a legfinomabb hangon

nyilatkoztam és méltatlankodtam azon, hogy engedhetnek meg ilyen lakást így tönkretenni és miért nincs ott gazda, aki rendet csinálna. Egy hét alatt azután a Karbantartó Vállalat szakemberei segítségével lakhatóvá tettük a lakást.

Két hét múlva egy munkatárs keresett fel, akinek kisebb hiányában háromszobás lakást adtak, de hozzá küldték a lakaseséről tárgyalni. Örömmel belemert. Majd ezután együtt mentünk megnézni a kiuntalt lakást.

— Hogy mit láttunk? Nem írom le, mert sok volna. Jellemzésül csak annyit: A lakás minden sarkában egy esomé szalma a rolet-tákkal letakarva és az ügynevezett filléres szegek tömege ajtóban, ablakokban beverve. (Valószínű ruhaszáritás céljára.) Az undortól ezt mondtam: Én már egy koszos, piszkos, megrongált lakást rendbehoztam, de ennek a másiknak a rendbehozására nincs lelkieróm, a feleségemnek meg fizikai ereje. A Karbantartó Vállalatnak pedig legelőndó dolgozója. Azonban a fiatal házaspár iránti szinpátiából mégis cseréltem.

Az azóta eltelt körülbelül 20 nap óta takarítunk, javítunk, ügyhogy már kezd rendes lakás formája lenni lakásunknak. Most felteszem a kérdést: Hogy lehet eltúrni ilyen rongálást, piszkot és mi lesz ennek a következménye? És végül csak annyit, mit tettek az illetékesek a közvagyon megóvása érdekében? De akár-mennyit tettek, követeliük, hogy teremtsenek rendet, de ne holnap, hanem azonnal, még ma!

PÁNCSICS JÓZSEF

KOZMA SZILÁRD:

DAL

Komló. Bánya. Alkonyat.
Forró lángja bontogat
szárnyaló dalt benned,
mint a csavar menetje
visz a kanyar a hegyre
s békés szellők lengnek.

Ezer láng ég, csillog ott,
hol vert árnyék imbolyog
s dal zúg szét a tájon,
zeng a csákány és terem
lent a lárna győzelem:
győzés a homályon.

(A „Dunántúli” című folyóirathól.)

Hol a felhő megszakad,
fenn a tetőn állanak
szép homlokú házak,
és a völgyben, ködben már
az erőmű füstje száll
és piros fény támad.

Használd a biztonsági berendezéseket (pótkapcsoló, hegyitámaszt, átvetőpótkötelet), mert ha ezt elmulasztod, a csille elszalad lakat vagy kötélszakadás által omlást idéz elő, sérülést okozhat, a termelést pedig akadályozza.

Szeptember 6-14-ig Ünnepi Könyvhét

Az élete értelmére ébredt dolgozó magyar nép sportban, művészetben, munkában egymás után aratja nagy nemzetközi sikerét, megmutatva nemcsak népünk tehetségét és alkotó erejét, hanem a gazdagon kibontakozó lehetőségeket az a hatalmas járházat, amelyet csupán a felszabadulás hozhatott meg számára.

Szocialista hazánk, valamint városunk hatalmas építkezéseivel párhuzamosan a tömegek kultúrigénye egyre jobban és egyre nagyobb mértékben nő. Ez abban is megmutatkozik, hogy könyvtárunk olvasótáborára nap mint nap növekszik. Július hónapban az olvasók száma 200 volt 570 könyv kölcsönzéssel. Augusztus hónapban már a 280 olvasó körülből 640 könyvet olvas. De ez még kevés ahhoz, hogy a meglévő 5000 könyvet hasznosítsuk.

Vagy nézzük meg a kultúrigények másik oldalát. A legénylakások lakói, akik az ország különböző városaiból, falvaiból és tanyaikról jöttek, ma már követelik a különböző ismeretterjesztő előadások megtartását, hogy minél többet tanuljanak, tudjanak és ezen keresztül többet adhasanak a szocializmus építő Magyarországnak. A legutóbbi előadás címe: „Miért vál-

takoznak a nappalok és éjszakák”. Az I-es számú legénylakásokon tizenkét kérdés tették fel az előadónak és mind érdekes és az előadó szerint nehéz kérdések voltak.

Nézzük meg a kultúrcsoportok munkáját, vagyis a művészet ágát. Augusztus 20-án, alkotmányunk ünnepére milyen lelkesedéssel készültek és ez a készülődés nem volt hiábavaló, mert augusztus 17-én 6 órára hirdetett szabadtéri előadásra már 4-5 óra között tele ülőhely foglalt volt és mire negyed 7 órakor az előadást megkezdték, kevésnek bizonyult a hely.

A kultúrcsoportnak ez olyan lelkesedést adott, hogy a csoport tagjai lelajárlást tettek az üzemi szereplések sűrűbb látogatására. Szeptember 7-ét, a II. Bányásznapot még méltóbban és még nívósabb műsorral fogadják ünnepelni és ezen keresztül a dolgozóknak még kellemesebb és szebb estét biztosítanak. A kultúrthonon a bányásznap tiszteletére 6-14-ig könyv és újtókiállítás rendez, 11-én este 7 órakor könyvankétót a „Donyeci bányászok” című könyvből, ezt egy író vezeti majd le.

SCHOK MÁRTON
kultúrigozgató.

Én is vele voltam...

Miksa Mihály csillás a 4-es csapat III. harmadának dolgozója augusztus 21-én és 23-án a Kadar K.-val töltötte munkaidőjét. Ezért nem ment műszakra. Mi azt is tudjuk, mit műveltek egymással. A Kadar K. csapatot, Miksa Mihály pedig ivogatott. Hogy melyik volt az erősebb? Egy percig nem vitás, hisz a tények beszéltek, mert műszak helyett bumlizás lett a vége. Mi azt ajánljuk Miksa Mihálynak: hagyjon fel már végre a bumlizással, ki-vált a Kadar K.-zással. Már csak azért is, mert az ilyen Kadar K.-zással nem is olyan régen nem is olyan régen láppenzesalást is követett el és mi ezt sem felejtettük el, ellenben megelégtünk.

LEVELEK AZ ÜDÜLÉSRŐL

Jöjjen több bányász a Balatonra

A napfényes, egészséges Balaton mellett, annak is gyönyörű, Siófokon, ebben az évben eddig mintegy félmillió dolgozó töltötte kellemes pihenését.

Az üdülőházak száma is az eddigi 48 ról 84-re emelkedett. Mintegy kető millió forintot beruházásba került Siófok ezzebbétése.

A kékszíni Balaton sima, bársonyos, homokos medrével ma már nem a kiváltságosok üdülését szolgálja, hanem jogos gazdáját, a dolgozó magyar népet frissíti fel. Egyre többen és többen veszik ki részüket az alkotmány biztosította jogokból, s töltik jól kiérdemelt szabadságukat a magyar tenger partján.

Itt Siófokon nekünk, komlói dolgozóknak, bányászoknak is van üdülőnk. A nép államától kaptuk. Nagy megbecsülés ez. Szeressük, legyen rá büszkéek, s használjuk ki minél többen üdülőjünk minél nagyobb számban, a siófoki bányászüdülőben.

Lássuk csak, milyen is az élet Siófokon a bányászüdülőben?

A kellemes üdülés jobbá, szebbé, tételéről Galambos Nándor elvtárs vezetésével gondoskodik a felszolgáló dolgozók egész hada. A kultúrmozdulásról, a szórakoztatásról Dohozzki elvtárs kultúrvezető gondoskodik.

Vidám és zajos az élet. Napozás, fürdés, a Balaton hűs hullámai üdítik fel az itt pihenő dolgozókat. A sport minden ágát üdítik itt a pihenő dolgozók.

— Uzi is — mondja Dohozzki elvtárs. — Igen sokan tettek le itt az MHK próbát, sokan a vízjárta vízi vizsgával szerezték jogot a balatoni hajózáshoz.

Izgalmas kézilabda röplabda, kosárlabda mérkőzéseket vívnak itt egy mással az üdülő sportkörök csapatai, így a Komlói Bányász férfi kosarassai is.

De lássuk, milyen is az élekezés: reggel kávé, vaj, jam, méz, dében például 20-án zöldségleves, sertésült körettel, uborka, éntemény volt az ebéd. Az uzsonna ingyen dolog, „ma-dárte”. Vacsora? Hát akkor is van hús, most éppen téliszalmi, sajt, vaj, zöldbelprika és görögdiunye elégítette ki az igen jól étvágyu üdülő csoportot.

Este azután tánc előadás, sétahajózás, különböző hangversenyek szórakoztatják az üdülő dolgozókat.

Aki olvasni akar! Van a könyvtárban könyv, olvashat. Szakozni is le-

het, asztalitenisz is van.

Persze ez a kezdet.

Most dolgozzák ki a tervet az 1953-as évre. Ujjáépül az üdülőnk. Csupa 2-3 ágyas szobák, új étterem, társalgó, kultúrterem szinpadal teszi kellemessé a jól kiérdemelt üdülést. Több, mint egymillió forintot beruházás lesz itt.

S minden azért, hogy szebb és jobb legyen a pihenés. A sor most már a szak szervezeti bizottságon, a társadalombiztosítási tanács aktíváin van: még több bányászt küldjenek

a Balaton mellé, ide Siófokra, mert bizony eddig kevés bányász vette igénybe az üdülőt. Sokkal több földalatti dolgozónak van szüksége a balatoni napfényre, a Balaton hűs hullámaira.

És, hogy ez így legyen, nagyobb munkát kell kifejtsenek ezek a szervek, meg kell magyarázni a bányászoknak, hogy mit jelent itt Balatonon üdülni, felfrissülni, erőt gyűjteni az új harcokra, felkészülni a szocializmus gyorsabb felépítésére.

GABOR BALAZS

Ujult erővel látunk munkához

Kedves Elvtársak! Szinte je sem tudom írni, milyen boldog voltam, mikor a lilafüredi SZOT üdülő előtt ki-szálltam az autóbusszól. Csak úgy káprázott a szemem attól a szépség-től, mely elémtárukt. Hatalmas hegy-vonulatok, sűrű erdők, tiszta hegyi-levegő és a völgyben egy kristály-tiszta tó, a Hámori tó mellett ott áll hazánk egyik legszebb üdülője: a lilafüredi volt Palota-üdülő.

NAGY TERULETEN fekvő, háromemeletes, városzerű épület, sok torony-nyal, bástyával, függőkerettel. Az épületet körülvevő gyönyörű parkon meglátszik, hogy gondos munkáskézek ápolják. Bent az épületben dhila tos csend. Gyönyörű laborokatos termek, társalgók, ebédlők, díszes olvasószobák, puha szőnyegek és súp pedő, mely totelek várják új gazdáikat, a dolgozó nép pihenni, üdülni vágyó fiait.

Kedves Elvtársaim! En ilyet még G-nomban sem tudtam elképzelni! Mindez ma már a dolgozó népe, az ő javát, pihenését, dicsőségét szolgálja. Keserű harag tölt el, ha csak arra gondolok hogy évtizedeken keresztül a régi, letűnt úri világ rendelkezett ezek felett a gyönyörű hely-lyek felett. De ugyanakkor büszke örömmel és nagy hálával gondolok pártunkra, szerett Rákosi elvtársunkra és a dolgozó magyar népre, akik lehetővé tették, hogy az ország leg-szebb helyein egyszerű munkásemberek és parasztlak és a nép fiaiból ki-került szellemi dolgozók üdülhessenek, jó munkájuk eredményeképpen. De nemcsak én vagyok így, ezekkel a gondolatokkal, hanem a csaknem 400 üdülőhátsám is, akik az ország különböző munkaterületeiről jöttek ide hogy kipihenjék magukat és új erőt gyűjtsenek további munkájuk-

hoz. Van itt köztünk bányász, építő-munkás, textilgyári munkás, író, művész, vas munkás és szellemi dolgozó. Az első estén, az ismerkedésnél bemutatkoztak olyanok is, akik 30, sőt 40 éve dolgoznak és még csak most vannak első ízben üdülőben. Jó-magam is 18 évi munkám után első-ízben részesültem ebben a jutalomban.

Bármitlen sokan is vagyunk itt, egy család, egy kollektíva vagyunk és mindannyian nagyon boldogok.

Üdülőnapjaink gyorsan telnek. Kirándulunk a hegyekbe, közösen néz-ük meg az ittlevő cseppkőbarlangokat. Szép sportpályánk, uszodánk és 1000 kötetes könyvtárunk van. Az ellátásunk kiünő. Az üdülő dolgozó szíviük minden szeretetével igyekez-nek szebbé, lelejtethetlenebbé tenni ittletünket. Ilyen figyelmet és szer-e-tet csak dolgozó a dolgozóval szem-ben tud tanusítani. Mi igyeckszünk is ezt kiérdemelni.

Estéknént, vacsora után a nagy társalgóban mindnyájam összejövünk és társasjátékokat játszunk, énekelünk, műsört hallgatunk, filmbőladdon vagy irodalmi esten veszünk részt. Itt Lilafüreden tehát minden azt je-lenti, hogy „Lilafüred ma már a dol-gozóké”.

DE MINDEN PIHENÉS és szórako-zás mellett is sokat gondolunk haza munkahelyünkre és boldogan várjuk azt a napot, amikor munkatársaink között lehetünk ismét és frissen, ki-pihenten, ki-ki a maga munkahelyére áll, hogy újult erővel folytassa nagy-szerű munkáját: a boldog szocialista jövő építését. Ehhez a munkához az otthoniaknak is sok sikert kívánok és szeretetteljes üdvözetemet küldöm.

KAUKER LÁSZLÓ
levelező.

Komlói BSK—Magasépítő Válogatott 7:2 (3:1)

Alkotmány ünnepünk sportmüsorá-nak kiemelkedő eseménye volt a bá-nyászok és magasépítők összecsapása. A sok néző előtt lejátszott mérkőzés a bányászok megérdemelten fölényes győzelmét hozta.

Óriási lendülettel játszó magasépi-tők keményen, határozottan játszó vé-delmünk segítségével az első harminc-porcig nyílták tudták tenni a mérkő-zést. Lassan-lassan azonban magára talált a bányász csapat. Fülénybe ke-rül és ez a fölény gólokban is kife-jeződik.

Különösen nagy lett a fölény az utolsó harminc percben. Ekkor már a magasépítők védelme — mely ed-dig Pákozdi vezényletével jól állta az ostromot — összeomlik és a bá-nyászok szinte tetszés szerint rugják a gólokat.

A mérkőzés jó sportot hozott. Be-

Komlói BSK—Nagykanizsai Lokomotív 1:0 (0:0)

Hatalmas érdeklődés mellett leját-szott mérkőzésen a komlóiak jó star-tot vettek az őszi bajnoki mérkőzé-sekre. A szerdai mérkőzésen megsé-rült Orosz és Károlyi is vállalaja a játékok, s így Magyar, Daum, Orosz, Kripl, Károlyi, Fáskerti Pólinger, Kanizsai, Schmelez, Szám II, Oser-háti felállításban fut ki a komlói csa-pat a pályára. A bányászok inkább védekezésre rendezkednek be. Főcél: az első félórában gólt nem kapni. A Lokomotív játékosok a zivós véde-kezés miatt egyre idegesebbek lesznek s a gólnélküli féldő után mindenki Komló fölényét várja. Ez be is kö-vetkezik. Az egyre lendületesebben játszó Schmelez és Pólinger több ve-zélyes helyzetet teremt a Lokomotív kapu előtt. Végre Schmelez lövése a kifutó kapus fölött a sarokban két ki a II. féldő 25. percében. Pár perc mulva az eddig önfeláldozóan játézó Kanizsai helyére Zsótér jön be. Így

bizonyosodott, hogy a bányászok jól felkészültek az őszi bajnoki fordú-ló mérkőzéseire. Károlyi, Schmelez, Pólinger, Szám II, Cserháti máris jó formában van. A védelemnek feltét-lenül le kell szoknia a fölényeskedés-ről, mely most is két gólt eredményez-tett. A magasépítők is jó benyomást kellették. Kétségtelen, hogy a megyei bajnokságban is megállják a helyüket.

Több sportesemény nyújtott még szórakozási lehetőséget a komlói dol-gozóknak. Komlói Vajáriskola—Nagy-mányoki Vajáriskola, KBSK II.—Ma-gasépítők II. labdarugó mérkőzések, kosárlabda és ökölvívó bemutató. Ezek mind azt bizonyítják, hogy Komló sportolói megértették a fejl-déssel járó nehézségeket. Az akadé-lyok nem riasztják őket vissza, ha-nem tovább haladnak a fejlődés út-ján.

A mérkőzés megérdemelten nyerték a komlói fiúk. Magyar: Bár a mérkő-zés elején megsérült, biztosan látta el feladatát. A közvetlen védelem ismét kemény, energikus volt. Orosz, Kripl, Daum a sorrend. Ez a három fiú nagyszerűen összeszokott védel-met alkot. Szinte egymást egészítik ki. Károlyi és Fáskerti ismét bebizo-nyította, hogy kevés fedezetpár van náluk jobb az NB II-ben. Támadásban és védekezésben egyformán kivesszik a részüket. Csak a labda leadásra kell nagyobb gondot fordítaniok. A csa-társor az első féldőben széteső játé-kot nyújtott, a II. féldőben már job-ban ment, de még most is melege el-

maradt a Budapesti Lokomotív ellen mutatott játéktól. Pólinger szokatlan-úl küzdőképesnek bizonyul. Kár, hogy lövésekre keveset vállalkozik. Kanizsai a szokatlan posztion is igye-kedett lelkiismeretesen betartani a kapott utasítást. Helyére beállt Zsótér okosan játszott. Schmelez különö-sen a II. féldőben remekelt. Levette a labdát a földre, s legtöbbször győztesen került ki a közelharcból. Szám II, az első féldőben feltűnően kedvetlenül mozgott. A II. féldőben már felljavult. Cserháti sérülése elle-nére a tőle megszokott energiával küzdött.

Játékvezetői tanfolyam

A komlói városi testnevelési sport-bizottság mellett működő társadalmi úszószakszövetség vizilabda játéke-vezetői tanfolyamot szervez. A tanfo-lyam kezdete 1952 szeptember 2-án 17 órakor a városi fürdőben lesz. A tanfolyam 24 órai elméleti oktatásból áll. A tanfolyamot eikeresen elvég-zők gyakorló vizilabdabírói képesítést nyernek és a megszabott díjazás mel-lett foglalkoztatásukról a Baranya-megyei TSB gondoskodik.

Részletes felvilágosítást nyújt bár-mely nap délután 17 órától kezdve a strandon Márki Gábor az úszószöve-tég elnöke, vagy Halász László a KBSK vizilabda edzője.

UJ KOMLÓ

Felelős szerkesztő:

REIN JÁNOS

Felelős lapkiadó:

AMBRUS JENŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Komló, Városi Pártbizottság

Előfizetési díj: 1.20 forint.

Telefonszám: Komló, 58.

Baranyamegyei Szikra Nyomda
Nyomdaiért felel: Melles Rezső.